

**ASSAM
LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES**

OFFICIAL REPORT

**FIFTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH
GENERAL ELECTIONS UNDER THE
SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITU-
TION OF INDIA**

JUNE SESSION-1973

**VOL. II
NO. 16**

The 26th June, 1973

1989

Printed at Mini Industrial Complex Press, Guwahati-6

Proceeding of the Fifth Session of the Assam
Legislative Assembly assembled after the
Fifth General Election under the
Sovereign Democratic Republican
Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Dispur
at 10 A.M. on Tuesday the 26th June 1973.

PRESENT

Shri R. C. Barooah, B. L. Speaker in the chair, 11
(eleven) Ministers, 3 Ministers of States and 62 Members.

STARRED
Questions & Answers

Date : 26th June, 1973

(To which oral replies were given)

Starred question No. 329 was not taken up as the
Hon'ble questioner was absent.

Re : Scarcity of Giant tyres

Shri Prabin Kumar Choudhury asked :

*330. Will the Minister, Transport, be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that there is scarcity of Giant tyres in Dssam ?

(b) Whether Government is aware that the dealers are selling tyres at double the price of the dealers price list to the bus and truck operators ?

(c) Whether the Government propose to take up the matter with the manufacturers to stop such malpractice of the dealers ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Transport) replied :

330. (a)—Yes.

(b)—No such cases have been received by Government.

(c)—In view of reported shortfall in production of tyres on account of power cut and labour strike, a meeting was held on 12th may, 1973 at Gauhati, with the Assam representatives of tyre manufacturers as well as with the tyre dealers where various aspects distribution of tyres were discussed. The representatives of the tyre manufacturers and the tyre dealers assured that the tyre dealers should sell tyres at Company's recommended price and adequate action will be taken against the dealers selling tyres at higher prices. Measures are also being taken to ensure that actual tyre user does not get more than his actual requirement to prevent him from indulging in unsocial activities.

Shri Prabin Kumar Choudhury : Whether it is a fact that tyres are sold to the bus owners by the Dealers Association at Rs. 11/- more than the price fixed ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Transport) : In reply to (b) I have already stated "No such cases have been received by Government."

Shri Prabin Kumar Choudhury : May I ask the Minister to take necessary action to stop malpractice by the dealers ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : I have already replied in (c).

Shri Dulal Chandra Barua : Whether Government has any special agency for obtaining tyres.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : Government has no special agency.

Shri Dulal Chandra Barua : Why the Government is not appointing any agency for obtaining tyres ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : Govt. do not appoint any agency.

Shri Premadhar Bora : Whether it is a fact that some Transport buses are remaining idle for want of tyres ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : Yes.

Smti. Renuka Devi Barkataki : Sir, there is shortage of tyres all over India. May I know from the Minister whether Government of India has any control for distribution of tyres from the manufactures end to the different

States ? If so, whether Govt. of Assam has any quota ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport): Govt. of India has control over the manufacturers.

Smti. Renuka Devi Barkataki: I am sorry, Sir, I could not probably express myself fully. My question was whether the Govt. of Assam has got a quota of tyres fixed by the Govt. of India to get directly from the manufactures ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport):

Government has no quota, but the Corporation has a quota.

Smti. Renuka Devi Barkataki: Whether Govt. of Assam has got a quota for the public ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport): Govt. of Assam has got a quota.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা:— আমাৰ গুৱাহাটীৰ টায়াৰ এচোচিয়েচনৰ সভাপতি শ্রীকোমেশ্বৰ বৰাৰ ঘৰৰ ভিতৰৰ গুদামত আৰু চেৰাফ মটৰ ৱৰ্কচৰ ঘৰ আৰু তেওঁলোকৰ বাম মন্দিৰ নামৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত আৰু শ্রীকান্তিসিং বেদীৰ “ৰাজধানী অটোমোবাইলচ”ৰ ভিতৰৰ গুদামত অসংখ্য টায়াৰ জমা কৰি ৰাখি চোৰাংকৈ বিক্ৰী কৰা খবৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে ?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী): চোৰাং বিক্ৰী কৰা খবৰ আমি পোৱা নাই।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা:—এওঁলোকৰ গুদামঘৰত টায়াৰ থকা কথাটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানে নে নেজানে ?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী):—তেওঁলোক যিহেতু টায়াৰ দিলাৰ, গতিকে তেওঁলোকৰ গুদামত টায়াৰ থাকিব পাৰে।

Sri Prabin Kumar Choudhury: Whether it is a fact that the Govt. of Assam has written to the Govt. of India to include tyres in the list of Essential Commodities ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport): Govt. of Assam has moved the Govt. of India to set up a Tyre Dealers corporation

Shri Prabin Kumar Choudhury: My question is whether Govt. of Assam has moved the Govt. of India to include tyres in the list of Essential Commodities?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport): That has not been done.

Smti. Renuka Devi Barkataki: Sir, the Minister says that there is a quota so far as the Corporation is concerned, and that he is getting from the Govt. of India. I would like to know from the Minister whether there is any quota for use by private parties?

Mr. Speaker: He says no.

Smti. Renuka Devi Barkataki: No, Sir, he does not say so.

Mr. Speaker: Whether there is any quota for the public?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport): The quota is allotted to the Corporation and not to the Govt.

Shri Prabin Kumar Choudhury: Whether it is a fact that the Corporation is not in a position to provide spare tyres to the Corporation buses itself for scarcity of tyres?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport):

Sir, I have already replied that there is scarcity.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : এই টায়ৰ দিলাৰ এচোচিয়েচনৰ দৰেই এখন কনজিউমাৰচ এচোচিয়েচন গঠন কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport)

I have already replied that we have moved the Govt. of India to set up a tyre Dealers Corporation.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, the Minister has stated that they have a quota for the Corporation. Then what is the difficulty on the part of the Corporation to obtain tyres directly from the manufacturers instead of bringing it through other agencies ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : The Corporation get directly from the manufacturers.

Shri Dulal Chandra Barua : Why not the Government is obtaining from the manufacturers directly ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister Transport) : Sir, when the Corporation which is a Govt. sponsored one, get tyres, I do not think that the Govt. should have another separate quota.

Re : Assam Garh Kaptani Sramik Sangha

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*331. Will the Minister, P.W.D. be pleased to state—

(a) What are the grievances of the All Assam Garh Kaptani Sramik Sangha ?

(d) What steps the Government have taken or proposed to take to meet the legitimate grievances of the said Sangha ?

Dr. Lutfur Rahman (Minister, P.W.D.) replied :

331. (a) --Many grievances are put forward from time to time. The following are the major grievances—

(1) Re-absorption of all retrenched personnel.

(2) Timely payment of monthly wages.

- (3) Permanency,
- (4) Provident Fund Benefits.
- (5) Increase of the number of paid holidays.
- (6) Medical facilities.
- (7) Recognition of Associations.
- (8) Increase of minimum wages.

(b) - Some steps have already been taken, others are under active consideration of the Government details of which were given by me in a Statement on the floor of the House on 13th June, 1973.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, the Minister has stated that some steps have been taken to meet some of the demands of the Association. May I know what are the steps taken ?

Dr. Lutfur Rahman [Minister, P. W. D.] :

Regarding absorbtion in the regular service, we have already forwarded the names of 2900 labourers to the Finance Department for finalisation.

Regarding arrear wages of Muster Roll labourers, individual cases are being scrutinised.

Regarding Provident Fund benefit, we are expressing our desire to cover the same as soon as Government of India / provides the same to their employees. Regarding holidays, we have already written to the Finance Department for agreeing to the holidays on Puja and Christmas.

Regarding recognition, we are corresponding with the Garh Kaptani Sramik Sangha to give us some details so that we can recognise them.

Regarding minimum wage, we are in correspondence with the Labour Department for fixing up the wage.

Shri Dulal Chandra Barua - As the Hon. Minister has stated that Government is taking up the matter with the Government of India, may I know, Sir, what relation has this matter with the Government of India?

Dr. Lutfur Rahman [Minister, P. W. D.] : There is no relation as such, but the Government of India is also taking up steps to provide provident fund benefit to their employees of similar categories, So, the Government of Assam is awaiting information from them before giving effect to them here.

Shri Dulal Chandra Barua : How long the Government is in correspondence regarding the holidays and how long it will take?

Dr. Lutfur Rahman [Minister, P. W. D.] - Not very long. It will not take a long time.

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ :—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এই মাপ্তিৰ ব'লত কাম কৰা বহুৱা সকলে কি কি বন্ধ পায়?

Shri Lutfur Rahman (Minister P.W.D.) : Regarding holidays, as I have already said, we have written to the Finance Department.

শ্রীবদন চন্দ্র তালুকদাৰ :—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এইটো কথা সঁচা নে যে বহুৱা সকলে এদিন অনুপস্থিত থাকিলে দুই দিনৰ দৰমহা কটা যায়?

শ্রীলুতফুৰ ৰহমান :—দুই দিনৰ দৰমহা কটা কথাটো সঁচা নহয়।

শ্রীহুলাল চন্দ্র বৰুৱা :—আকস্মিক ছুটি [কেজুবেল লিভ], ব্যৱস্থা আছে নে নাই?

শ্রীলুতফুৰ ৰহমান :—নাই চাৰ।

Re : Scarcity of Drinking water

Shri Pushpadhar Chaliha asked :

*332. Will the Minister, Health be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the fact that there is acute scarcity of drinking water in Bezgaon of Amguri Constituency where many people died by drinking polluted water of the Namdang river after closure of the river by sluice gate at the outfall of Dikhow River ?

(b) If so, whether Government be pleased to take up a water supply scheme for Bezgaon and its neighbouring villages inhabited by poor scheduled caste people ?

Shri Chatrasing Teron (Minister, Health) replied :

332. (a)—The Government is aware of the scarcity of good drinking water of Bezgaon area in Amguri Constituency. But there was no report of death of people caused by drinking polluted water.

(b)—The case of Bezgaon will be considered along with other water scarcity areas in the State and schemes will be taken up according to availability of fund.

Shri Pushpadhar Chaliha - May I ask the Hon. Minister that in view of death of many people in that area due to scarcity of drinking water, whether Government will treat their problem as a special case provide drinking water in that area immediately ?

Shri Chatrasing Teron [Minister, Health] -

Sir, the question of providing water to the scarcity

areas will naturally be considered during the Fifth Plan for accelerated supply of drinking water.

Re : Administrative Training College

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*333. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the State Government is running an Administrative Training College (Institute) at Gauhati ?

(b) What is the total number of students undergoing training during 1972-73 and categories of officers selected for training ?

(c) Who are the office bearers of the College ?

(d) Whether this College has got and bearing with the traditional type of Colleges in the State ?

(e) If not, how the College is functioning ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

333. (a)—Yes, It is the Administrative Staff College.

(b)—The total number of students, (Officers) who already underwent training during 1972-73 and categories of the officers selected for training are noted below :—

Course commenced with effect from 20th March 1972, [duration 6 (six) months.)]

A. C. S. (II) Officers=10 from the State Government.

(1) E. A. C =1 Officers=2 from

C. O =1 Arunachal Pradesh.

Total— =12 Officers.

(2) Course Commenced w.e.f. 9th August 1972, [duration 6 (six) months].

A. C. S. (II) Officers 6 from the State Government.

E A. C.=1 } 2 from Arunachal Pradesh.
C.O. = 1 }

C: O: Officer 1 from the Government of Nagaland.

Total - 9 Officers.

(3) Course commenced w. e. f. 15th February 1973 (duration of 4 months) which is going on at present in the administrative Staff College, Gauhati.

A. C. S. (II) Officers 2 from this State Government.

A: C. S. (II) Officer 1 from Mizo Government.

C. Officer 1 from Arunachal Pradesh.

Total - 4 Officers.

The Director of Training has informed the Government to begin the next course of training from 1st August 1973. But the requisition of Officers to be deputed has not been received in this Department so for which is being awaited.

(c) - The Office bearers of the College.

viz. Director of Training - 1 } Assam Administrative
Staff College, Gauhati.
Joint Directors of Training - 2 }

viz. Administrative Staff Administrative Officer-1 (one) Do.

(d) - No.

(e) - The College is in direct Administrative Control of the Government of Assam in the Appointment (A) Depart-

ment. The State Government is running the Staff College, (Institute at Gauhati to impart training to the A. C. S. Officer belonging to the Cadre of Class (I) and Class (II) in order to enable them to be acquainted with the relevant Rules, Acts etc, required for running the day-to-day administration.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - Chief Minister has stated that a total number of 23 officers in the Administrative Staff College at Gauhati. Will the Chief Minister please also tell us how much money has been spent by the State Government for training to these officers?

Shri Sarat Chandra Sinha [Chief Minister] - Sir, the total expenditure on establishment is not with me, but then the expenditure incurred per student is Rs. 166 per month and this is borne by the State Government Concerned.

Shri Premadhar Bora : Since when this College has been functioning ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) - From the 1st March, 1960.

Shrimati Renuka Devi Borkataki : What the main purpose of having this College ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, as I have already stated the purpose is to enable officers to acquaint themselves with the relevant Rules, Acts etc., required for running the day-to-day administration.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - Chief Minister has stated that only 2 Officers of A. C. S. (II) from the State Government are undergoing training in the Administrative Staff College during the current year. May I know whether all the officers of the State Government have already been trained i. e. there is no officer to undergo training ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) - All the officers are not trained. Officers in service in different departments are deputed for training to this College. But the departments have certain difficulties. Sometimes when some departments are asked to depute their officers for training, they cannot send them as they cannot be spared on account of heavy work and as a result some seats can not be filled up.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - In view of the fact that only two A. C. S. [II] Officers have Joined this College this year, may I know whether Government feel it necessary either to drop the idea of training up officers this Administrative College or to raise its standard to be at par with other such colleges in Allaha-bad, or the college in West Bengal or in other States ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : There is no question of dropping the idea of training the officers. As a matter of fact, the college will have to be improved and strengthened. Because the Administrative officers must be

trained so that they can deal with the day to day affairs; They must have fair knowledge of rules and regulations of the Govt. The present difficulty is that the Deptt. cannot spare the officers due to heavy work. We have been trying to send the officers to staff college batch by batch.

Shri Dulal C. Barua : What is the proposed intake capacity of the college ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : It can be increased. At the moment it is 12.

Shri Dulal C. Barua : Whether it is a fact that the College is also meant for training up the I. A. S. officers ?

Shri S. C. Sinha [Chief Minister] : No Sir. It is meant for A. C. S. I and II officers.

Shri Dulal C. Barua : Is it not necessary for the I. A. S. officers to know about the rules and regulations of the Govt ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : Immediately after their recruitment they are sent to the District and sub-Divisional head quarters for the training. They also acquire knowledge in course of their posting in different Districts and Sub-Divisions.

Shri Dulal C. Barua : Whether the Govt. consider it necessary to send the A.C.S. officers for training by rotation ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : I have already said that due to the inability of the Deptts. to spare the A. C. S. officers proper training could not be given

to the officers. So far as I. A. S. they are getting the training in course of discharging their duties in the districts and sub-divisions.

Shri Jagadish Das : What is the total number of officers trained belonging to Scheduled Castes & Scheduled Tribes ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : That break up is not with me now. (proceedings continued in Assamese)

Shri Premadhar Bora : What is the principle followed for admission into the staff college ? Is it according to the wish of the officers or is it according to the desire of the Govt ?

Shri S. C. Sinha (Chief Minister) : The officers are deputed by their Govt.

বিঃ পথ পৰিবহন নিগমৰ বাছ

শ্রীমতী চৈয়দা আনোৱাৰা টাইমুৰে সুধিছে :

* ৩৪১ মাননীয় পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) পথ পৰিবহন নিগমৰ গুৱাহাটীৰ পৰা থাক-পেটিয়ালৈ চলা বাছখন বেয়া হৈ থাকি যাত্ৰীৰ আতঙ্কাল হোৱাৰ কথা চৰকাৰে জানেনে ?

(খ) যদি জানে প্ৰতিকাৰৰ ব্যৱস্থা স্বৰূপে নতুন বাছ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

(গ) গুৱাহাটীৰ পৰা উত্তৰ লক্ষীমপুৰলৈ চলা চুপাৰ এক্সপ্ৰেছ বাছখন থাক-পেটিয়াত ৰোৱাৰ (stoppage) কাৰণে বাইজে বহুবাৰ আবেদন কৰা কথাটো হয়নে ?

(ঘ) দহ হেজাৰতকৈ অধিক জনসংখ্যাৰ আৰু মঙ্গলদৈ মৰকুমাৰ প্ৰধান বেহা-বেপাৰৰ কেন্দ্ৰ ঠাই থাক-পেটিয়া নগৰত উক্ত চুপাৰ এক্সপ্ৰেছ বাছ খনৰ (Stoppage) দিয়াৰ কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে ?

(ঙ) যদি নাই লোৱা তাৰ কাৰণ কি ?

চ) খাকপেটিয়াত উক্ত চুপাৰ বাচখন খন্তেক বোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে দূৰণীবতীয়া যাত্ৰী সকলৰ সুবিধা আৰু পৰিবহন নিগমৰ ৰাজহো বৃদ্ধি হ'ব বুলি চৰকাৰে জানেনে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে : ৩৩৪। (ক) গাড়ীৰ জিৰুটৰ কাৰণে মাজে সময়ে এনে হোৱা সচা।

(খ)—পূৰণি গাড়ীখনৰ ঠাইত এখন ভাল গাড়ী ইতিমধ্যে দিয়া হৈছে।

(গ)—আবেদন কৰাটো সচা।

(ঘ) আৰু (ঙ)—উত্তৰ লক্ষ্মীমপুৰৰ পৰা তেজপুৰ হৈ চিলংলৈ যোৱা দূৰণীবতীয়া যাত্ৰী সকলৰ যাতে সুবিধা নহয়, সেয়েহে খাকপেটিয়াত চুপাৰ বাছৰ “ষ্টপেজ” দিয়া হোৱা নাই। খাকপেটিয়াৰ পৰা ১৬ কিলোমিটাৰ দূৰ মঙ্গলদৈত চুপাৰ বাছৰ ‘ষ্টপেজ’ আছে। খাকপেটিয়াৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহিবলৈ এখন পোনপটীয়া চাৰ্ভিচৰ বাহিৰেও দুখন এক্সপ্ৰেছ চাৰ্ভিচৰ সুবিধা আছে।

(চ)—নিগমৰ আয় বৃদ্ধিত বিশেষ সহায় হ'ব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি যিহেতু চুপাৰ বাছত উত্তৰ লক্ষ্মীমপুৰ আৰু তেজপুৰৰ পৰাই সাধাৰণতে গুৱাহাটী আৰু চিলংলৈ যথেষ্ট সংখ্যক যাত্ৰী হয়। খাকপেটিয়াৰ পৰা যোৱা যাত্ৰী সকলৰ কাৰণে গুৱাহাটী আৰু তেজপুৰ অভিমুখে কেইবাখনো চাৰ্ভিচ আছে।

শ্ৰীমতী চৈয়দা আনুৱাৰ টাইমুৰ :— কি ভিত্তিত চুপাৰ বাচৰ ষ্টপেজ দিয়া হয়?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : দুৰণী বতীয়া যাত্ৰীৰ সুবিধাৰ কাৰণে কৰা হয়।

শ্ৰীমতী চৈয়দা আনুৱাৰ টাইমুৰ : যিহেতুকে খাকপেটিয়া এখন ব্যৱসায় কেন্দ্ৰ আৰু তাৰ জনসংখ্যা ১০ হাজাৰ। তাত যি কেইখন বাছ দিয়া হৈছে সেই কেইখন প্ৰায়েই বেয়া হৈ থাকে। কিন্তু এতিয়া এখন নতুন বাচ দিয়া বুলি জানিবলৈ পাইছো। এই কথালৈ লক্ষ্য ৰাখি তাত এটা চুপাৰ বাচৰ ষ্টপেজ দিয়াৰ কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে বিবেচনা কৰিবনে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : ইয়াৰ উত্তৰ মই আগতেই কৈ আহিছো।

যে থাকে পেটীয়াৰ পৰা আহিবলৈ এখন পোনপেটীয়া চাৰ্ভিচৰ বাহিৰেও দুখন এক্সপ্ৰেছ চাৰ্ভিচৰ সুবিধা আছে। গতিকে থাকে পেটীয়াৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহিবলৈ এয়ে যথেষ্ট।

শ্রীমতী চৈয়দা আনোৱাৰা টাইম্বৰ : যি দুখন বাচ থাকে পেটীয়াৰ পৰা চলে সেই দুখন প্ৰায়েই বাটতে বেয়া হৈ থাকে আৰু যাত্ৰী গুৱাহাটীলৈ আহিব নোৱাৰে এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ মই আগতেই দি আছিলো। কেতিয়াবা যাত্ৰীক বিজুতিৰ কাৰণে গাড়ী বেয়া হব পাৰে।

শ্রী সানেশ্বৰ বৰা : ১, ২, ৩, ৪, ভঙা গাড়ী ভঙা বাচত উঠা যাত্ৰীৰ আৰ্শ্বনাশৰ কাহিনী এটা আছে। প্ৰশ্ন প্ৰকল্প ভাৱে যাত্ৰী সকলে কাহিনীটো গীতেৰে গায়। উত্তৰটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে “১, ২, ৩, ৪, সময়ৰ তালিকা ধোৱা আছে আৰি; তথাপিও সময় মতে নচলে গাড়ী; ৫, ৬, ৭, ৮, ঠেলিলেহে হয় ষ্টাৰ্ট, সেয়েকি চৰকাৰী গাড়ী?”

সদন্ত হৰ্ষধ্বন

শ্রীজগদীশ দাস : এই কপলিং চিগা বাচ খন বদলাই এনে নতুন গাড়ী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : কপলিং চিগা কথাটো ইয়ালৈ কেনেকৈ আহিল?

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : ট্ৰেন্সপৰ্ট নিগমৰ গাড়ী বিলাক সহজ বেয়া হয় আৰু যি শব্দ কৰে বাস্তাবে চলি যাওঁতেও মানুহে ধৰিব পাৰে। গতিকে এই বিলাকৰ মেৰামতিৰ বিহিত ব্যৱস্থা কৰিবনে? যদি কৰে কি ব্যৱস্থা কৰিব?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : আমি নতুন গাড়ী বিছান কিনাৰ ব্যৱস্থা কৰিছো। এই গাড়ী বিলাক আহি পালেই এই বিলাক আত্মকাল আতৰিব

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : নতুন গাড়ী কিনিলেই সমস্যাৰ সমাধান নহয়। এই পুৰণা গাড়ী বিলাক চলাই থাকিবলৈ মেৰামতিৰ কি ব্যৱস্থা কৰিছে?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : পুৰণা গাড়ীবিলাক চলাই ৰাখিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীসোণেশ্বৰ বৰা : মেকানিকবিলাক বাছৰ ষ্টেচনতহে থাকে। বাটত

বেয়া হলে যাত্ৰীয়ে ঠেলি ঠেলি গাড়ী ষ্টাৰ্ট কৰি লগীয়া হয়। ইয়াৰ কিবা ব্যৱস্থা কৰিছেনে?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : ইয়াৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। যিলাক ডাইভাৰ বাচত যায় তেওঁ লোকক প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : মোকনিকৰ মোবাইল ইউনিটৰ ব্যৱহাৰ ভাবিছেনেকি ?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ : এইটোৰ ব্যৱস্থা কৰি থকা হৈছে।

বিঃ খাছ কৰা মাটি

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰৰ সোধিছে :

*৩৩৫। মাননীয় ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

- (ক) নগাওঁ জিলাৰ লুটুমাৰী (লংজাপ) বনাঞ্চলৰ পৰা খাছ কৰা মাটি খণ্ডত কিছুমান ভূমিহীন লোকক খেতিৰ মাটি বন্দবস্তি দিয়াটো সঁচানে?
- (খ) যদি সঁচা হয় তেনেহলে বন্দবস্তি দিয়া মাটিৰ দখল চমজি দিয়া হ'লনে?
- (গ) যদি দিয়া নাই তেনেহলে কিয় আজিলৈকে দখল চমজি দিয়া নহল?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (ৰাজহ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৩৫। (ক) হয় সচা।

(খ)—১১ খন সমবায় সমিতি, কিছুমান ভূমিহীন খেতিয়ক আৰু কিছুমান বনাঞ্চলৰ অধিবাসীক মাটিৰ দখল চমজি দিয়া হৈছে।

(গ)—লুটুমাৰী বনাঞ্চলৰ পৰা মুঠ ৮৭৩৯ বিঘা মাটি খাছ কৰা হয় কিন্তু বন বিভাগে তাৰ মাত্ৰ ৪৫০৫ বিঘা মাটিহে আজিলৈকে ৰাজহ বিভাগক চমজি নিদিয়াৰ কাৰণে সকলো বন্দবস্তীকাৰীক মাটিৰ দখল চমজি দিব পৰা নাই। মাটিত বেদখলো আছে।

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰৰ : মন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো কথা জানেনেকি এই অঞ্চলটো অসম কৃষি নিগমৰ হাতলৈ যাব ?

শ্ৰীপৰমা গগৈ : (মন্ত্ৰী, বনবিভাগ) এনে এটা প্ৰস্তাব বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰৰ : যদি এইটোৱই হয় তেনেহলে সমবায়ৰ কাৰণে যি যিলাক মানুহে মাটি বিচাৰিছে সেই সকলক মাটি দিব নোৱাৰেনে?

শ্রীপৰমা গগৈ (মন্ত্ৰী, বনবিভাগ) : আমাৰ সিটো প্ৰস্তাব বিবেচনাধীন হৈ আছে। 'গ' প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মই কৈছো যে লুটমাৰী বনাঞ্চলৰ পৰা মুঠ ৮৭৩৯ বিঘা মাটি খাছ কৰা হয় কিন্তু বন বিভাগে তাৰে মাত্ৰ ৪৫০৪ বিঘা মাটিহে আজিলৈকে ৰাজহ বিভাগক চমজি দিছে বাকী খিনি চমজি দিয়া নাই। গোটেই মাটি চমজি দিয়াৰ পিচত যদি মাটি থাকে তেনেহলে সমবায়ৰ কাৰণে বিবেচনা কৰা হ'ব পাৰে।

শ্ৰীকোহোৰাম হাজৰিকা : যি বিলাক মাটি এতিয়ালৈকে ৰাজহ বিভাগক দিব পৰা নাই সেই খিনি মাটিত বেদখল কৰি থকা কথাটো চৰকাৰে জানেনে?

শ্রীপৰমা গগৈ (মন্ত্ৰী, বনবিভাগ) : মই আগতেই কৈ আহিছো যে বেদখল কৰি আছে। কিন্তু ইয়াৰ মাজত প্ৰকৃত ভূমিহীন মানুহ আছেনে নাই এইটো চাব লাগিব।

শ্ৰীপিটসিং কোৱৰ : এই অঞ্চলটোত যদি কৃষি পাম নিগম নহয় তেনেহলে ভূমিহীন মানুহক দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্রীপৰমা গগৈ (মন্ত্ৰী, বনবিভাগ) : যি খিনি মাটি ৰাজহ বিভাগক চমজাই দিয়া গৈছে সেই খিনি যদি কৃষি নিগমক দিয়া নহয় তেনেহলে তেতিয়াহলে তেওঁলোকক বন্দবস্তি দিয়াৰ কথা চৰকাৰে চিন্তা কৰিব পাৰে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : চৰকাৰে ইতিমধ্যে গ্ৰহণ কৰা মতে কিয় মাটি হীন খেতিয়কক মাটিৰ বন্দোবস্তী দিয়া হোৱা নাই?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মঃ) : প্ৰশ্নৰ উত্তৰত মই কৈছোঁ যি যে বনবিভাগে মাটি খিনি খাছ কৰি ৰাজহ বিভাগক চমজী দিয়া এই ৪ হাজাৰ ৫ শ ৪ বিঘা মাটি দিছে, বন বিভাগে বনজ সম্পদৰ নিয়ম মতে 'বিক্ৰী' আদি কৰিব পাৰে আৰু তাৰোপৰি বেদখল থাকিলে তাক মুক্ত কৰাৰ কথা থাকিব পাৰে ইত্যাদি নানা ধৰণৰ আসোৱাহ ইয়াত থাকিব পাৰে।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : চৰকাৰে খেতিৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল? যিহেতু সম্পূৰ্ণ মাটিখিনি দিব পৰা নাই তেনেস্থলত বাকী মাটিখিনি চমজী দিয়া হ'ল নে নাই?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মঃ) : বৰ ছথিত যে তাৰিখটো মোৰ হাতত নাই।

শ্রীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : চৰকাৰে নীতিগত ভাৱে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। কিন্তু চৰকাৰী কিছুমান কৰ্মচাৰীৰ হেমাহিন কাৰণে মাটি চমজী দিব পৰা হোৱা নাই।

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মঃ) : হেমাহিন হৈছে নে নাই হোৱা সেইটো কোৱা টান, কিন্তু কিবা যে কাৰণ আছে সেইটো সঁচা কথা।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা : লুতুৱাৰী অঞ্চলত বহুতো দাঁ মাটিৰ পৰা পানী উলিয়াই তাত বহি থকা লোকসকলে আগৰ চৰকাৰৰ পৰা আশ্বাস পাই খেতিৰ উপযোগী কৰি লৈছিল। চৰকাৰে নীতিগত ভাৱে নিগমৰ জৰিয়তে যিসকলৰ মাটি বম বা অৱশ্য তাতকৈ কম, সেই সকলক সমবায়ৰ ভৱিষ্যতে বা নিগমৰ জৰিয়তে মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নেকি ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মঃ) : তাৰেই ব্যৱস্থা কৰা হৈছে।

শ্রীজগদীশ দাস : লুতুৱাৰী অঞ্চলত মাটি বন্দোবস্তী দিয়াৰ কাৰণে নিগম কৰাৰ কথা কোৱা হৈছে আৰু সেই কাৰণে এই আটনি মতে প্ৰতি জিলা আৰু মহকুমাতে নিগমৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ব আৰু তাত প্ৰতিজনক সদস্য কৰি ২৫ জন মানুহক সেই নিগমত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হ'ব। এনে স্থলত যি সকল মানুহে বেখল কৰি থাকে সেই সকলক নিগমৰ পৰা কি সুবিধা দিব বা সুবিধা বৰিছে সেই বিষয়ে চৰকাৰে জনাবনে ?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (মঃ) : এই প্ৰশ্নৰ সন্দৰ্ভত কৃষি পাম নিগমৰ প্ৰশ্ন ঘূৰ্তে তথাপি এই বিষয়ে তেতিয়া জানো কৃষি পাম নিগম কৰিবৰ কাৰণে আৰু যি কেইটা কথা ঘোষণা কৰিছোঁ, সেই মতে এইটো কথা সঁচা যে ই মহকুমা ভিত্তিত হ'ব, আৰু প্ৰতি জিলা বা প্ৰতি মহকুমাৰে পৰা মানুহ যাব পাৰে তাৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এই সম্পৰ্কত কিমান মানুহে বেদখল কৰি আছে আৰু তাৰে বিমান মানুহ ভূমিহীন হয় নে নহয় আৰু — নিগম কৰিব পৰা হ'ব নে নহয় ইত্যাদি বিষয়ৰ গুণা গুণ পৰীক্ষা কৰি থকা হৈছে।

Starred Question No. 336 was not taken up as the Hon'ble Questioner was absent.

Re : Pohumara Embankment

Dr. Krishna Kanta Lahkar asked:—

*337. Will the Minister, Flood Control and Irrigation be pleased to state—

- (a) The present condition of the Pohumara Embankment ?
- (b) Whether it is a fact that it is likely to give way in the next flood and cause havoc to the people ?
- (c) If so, what steps have been taken by the Government to protect the Embankment ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State, Flood Control and Irrigation) replied :

337. (a)—The embankment is required to be raised and strengthened. There are also 8 (eight) points where erosion is active. Necessary measures for protection are under way.

(b) No, likely in view of the measures taken.

(c)—Does not arise.

Dr. Krishna Kanta Lahkar : Sir, may I know what measures are taken for protection of Pohumara Embankment ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State) : Sir, for protection work dowel bund on the top of the embankment is provided. In weak section earthwork for strengthening the section is done and in places of erosion pitching of bank by boulders and boulder bars are constructed.

Dr. Krishna Kanta Lahkar : Sir, is it a fact that the measurement work of the boulders has been stopped ?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State) : Yes, sir, that is a fact.

শ্রীকন্দর্প দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমার পছন্দ মতো নিৰ্মাণ কাৰ্য্য য'ত হৈ আছে তাৰ দক্ষিণ পাৰেদি মাটি নিদিয়া কথাটো চৰকাৰে জানেনে?

শ্রীবিষ্ণু প্রসাদ (মঃ) : সেইটো খবৰ মোৰ হাতত নাই।

শ্রীকন্দর্প দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, খবৰ কাগজত পোৱা মতে এই মঠা-উৰী নিৰ্মাণ কাৰ্য্যত গম পোৱা মতে তাত মাটি নিদিয়াকৈ মাটি দিয়া দেখুৱাই ঠিকাদাৰ সকলে টকা-পইচা খোৱা কথাটো সঁচা নে।

শ্রীবিষ্ণু প্রসাদ (মঃ) : 'স্পেচিফিক' কমপ্লেইন পালে আমি চাব পৰিম।

Shrimati Pranita Talukdar : Mr. Speaker, Sir, may I know from the Hon'ble Minister of State how much amount has been spent for Pohumara Embankment up-til now?

Shri Bishnu Prasad (Minister of State) : Sir, that figure is not with me now.

বিঃ মহ আৰু মাথি

শ্রীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকীয়ে সুধিছে :

*৩৩৮। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) গুৱাহাটী দিশপুৰকে ধৰি এই চহৰৰ মহ আৰু মাথিৰ সমস্যাটো সমাধান কৰিবলৈ চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা লৈছেনে?

(খ) গুৱাহাটী চহৰত মহৰ উৎপাতত যে দিন, নিশা, গধূলি একো কাম কৰিব নোৱাৰি এই কথা চৰকাৰে জানেনে?

(গ) চৰকাৰৰ মেলেৰীয়া বোগ নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ এই সম্পৰ্কত কিবা বৰঙনি আহনে?

শ্রীচন্দ্ৰনিং টেৰণ (স্বাস্থ্য আৰু পৰিয়াল পৰিকল্পনা বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৩৮। (ক) - লৈছে।

(খ)—গুৱাহাটীত যে মহ আৰু মাখিৰ উপদ্রৱ আছে সেইটো চৰকাৰে
জান।

(গ)—মহৰ বৃদ্ধি নিয়ন্ত্ৰণ কৰি বখা উদ্দেশ্যে গোটেই গুৱাহাটীত ১৮(ওঠৰ)
টা খণ্ডত ভাগ কৰি মহৰ উৎপত্তি হব পৰা ঠাই সমূহত এম, এল, অ
(M. L. O.) তেল চটিওৱাৰ ব্যৱস্থা লৈছে আৰু এই বছৰত যোৱা ২২
মেইৰ পৰা এই ঊষধ চটিওৱাৰ কাম আৰম্ভ কৰিছে। ইয়াৰ বাবে
মেলেৰীয়া নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগে গুৱাহাটী পৌৰ সভাৰ সহযোগিতা লৈছে।

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী : আমাৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই গুৱাহাটীত
মহ নিৰ্বাণৰ কথা কলে কিন্তু মাখি নিৰ্বাণৰ কথা নকলে। মহ
নিৰ্মূলকৰণ তা'নি ব্যৱস্থা বৰা হৈছে আৰু সেই উদ্দেশ্যেই যাতে মহে
কণী পাৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে উপযুক্ত ব্যৱস্থা লোৱা হব। মই মন্ত্ৰী
ডাঙৰীয়াক সুখিব বিচাৰিছোঁ। আজি বৈজ্ঞানিক যুগত পৃথিৱীৰ আন ঠাইৰ কথা
নকওঁ-ই অসমৰ বাহিৰত যিবিলাক ৰাজ্য আছে সেই ৰাজ্য বিলাকত গুৱাহাটীৰ
নিচিনাকৈ মহ আৰু মাখিৰ উপদ্রৱ নাই। গতিকে চৰকাৰে অসমৰ বাহিৰত
আন আন ঠাইত যি দৰে মহ ইত্যাদি নিৰ্মূলকৰণৰ কাৰণে যি ধৰণে চেষ্টা
কৰা হৈছে সেই ধৰণে ব্যৱস্থা লব নে? যাতে আমাৰ অসমতো বাইজে মহৰ
উপদ্রৱ পৰা ৰক্ষা পাব পাৰে?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী, স্বাস্থ্যবিভাগৰ) : চৰকাৰে সেই বিষয়ে চকু নিদিয়া
বুলি কব নোৱাৰি।

শ্ৰীজলন্ত চন্দ্ৰ বৰুৱা— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, গোটেই অসমৰ
গাঁৱ ভূৱৈ মহ আৰু মাখিৰ উত্পাত বাঢ়িছে আৰু তাক নিৰ্মূল কৰাৰ
কাৰণে মেলেৰীয়া নিৰ্মূল কৰা আঁচনিৰ জৰিয়তে তাৰ ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।
মই আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক এইটো সুখিব খুজিছোঁ যে যেনেকৈ
আমাৰ জনসংখ্যা কমাবৰ কাৰণে 'ফেমিলি প্লেনিঙ'ৰ ব্যৱস্থা লৈছে, সেইদৰে
এই মহ আৰু মাখিৰ বংশ বৃদ্ধি কমোৱাৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা 'ফেমিলি
প্লেনিঙ'ৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কথা কৰিছেনেকি?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী স্বাস্থ্যবিভাগ) :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মহ

আৰু মাখিৰ বংশবৃদ্ধি হোৱাৰ কথাটো এখন ঠাইৰ পাৰিপাৰ্শ্বিকতা আৰু 'হাইজেনিক' অৱস্থাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে। এখন নগৰ বা চহৰৰ চাৰিওফালে যদি বোকা পানী বা আন গেৰেকণি ঠাই আদি থাকে তেতিয়া হলে, সেই অৱস্থাটো মই আৰু মাখিৰ বংশ বৃদ্ধিৰ কাৰণে অনুকূল হয়। সেইকাৰণেই মাননীয় সদস্যজনে বিশেষকৈ গুৱাহাটীৰ নলা-নন্দমাৰ পৰিস্থিতিটো উন্নত কৰাৰ কাৰণে যিটো ইঙ্গিত দিছে তাৰ প্ৰত্যুত্তৰত মই মাথোন ইয়াকে কওঁ যে, আমাৰ 'টাউন এণ্ড কাউন্টিপ্লেনিঙ'ৰ আৰ্চনিৰ জৰিয়তে এই কথাটো চিন্তা কৰি থকা হৈছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত নতুনকৈ মেলেৰীয়া ৰোগে ব্যাপক আকাৰ ধাৰণ কৰাৰ কথাটো আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনেনে?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী)— সেইটো এটা নতুন প্ৰশ্ন। গুৱাহাটীৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনা চলি থকা সময়ত এইটো প্ৰশ্ন উঠিব নোৱাৰে।

শ্ৰীপ্ৰবীণ কুমাৰ চৌধুৰী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, 'চুবেজ চিষ্টেম'ৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে নেকি?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই কথাটো কিছুমান লোকৰ মতামত সাপেক্ষৰ কথা। তাৰ কাৰণে কাৰণ প্ৰদৰ্শিত হয়।

M. A. Jalil Choudhary : স্যার, গোহাটী শহৰৰ মশাৰ উপদ্ৰৱৰ কথা বিধান সভায় সৰ্বদাই আলোচনা হয়। গোহাটী শহৰৰ জনসাধাৰণৰ মতই গ্ৰামাঞ্চলৰ অধিবাসীদেৱে মশাৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা ৰক্ষা কৰতে সৰকাৰ বিবেচনা কৰে কি?

Shri Chatra Singh Teron (Minister, Health) : স্যার, সেজন্য আমাদেৱে National Malaria Eradiction Programme কাজ কৰছে।

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, গুৱাহাটীত মই আৰু মাখি নিৰ্মূল কৰিবলৈ লোৱা আৰ্চনিৰ নিছিনাকৈ অসমৰ বাকী বিলাক জেলাতো মই আৰু মাখি নিৰ্মূল কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিবনে?

মাননীয় অধ্যক্ষ : এইটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ ইয়াৰ আগতেই দিয়া হৈছে।

ডঃ শুব্ৰেণ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মেলেৰীয়া নিমূল কৰণ আঁচনিৰ কাম এতিয়াও পূৰ্বাদমে চলিয়েই আছেনে?

শ্ৰীছত্ৰ সিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ এই আঁচনিটো তিনিটা পৰ্য্যায়ত ভাগ কৰা হৈছে - এলেকাথেৰন, কনচলিটেথন আৰু মেই-টিনেন্স। এতিয়া মেইটিনেন্স পৰ্য্যায়ত এই আঁচনিৰ কাম পৰিছেহি। যি-বিলাক ঠাইত মেলেৰীয়া হোৱা বুলি গমপোৱা হৈছে তাত কনচলিটেথনৰ কাম আৰম্ভ কৰা হয়।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ এই মেলেৰীয়া সমস্যাটো এটা জাতীয় সমস্যা হিচাবে দেখা দিছে। চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা ডি, ডি, টি চটুয়াই এই ৰোগ নিৰাময়ৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। কিন্তু এই প্ৰসঙ্গতে এটা কথা কওঁ যে, নিচা খাই খাই এজন মানুহক যেনেকৈ সাধাৰণ নিচাই নধৰা হয়গৈ, থিক সেইদৰে, এই যে, ডি, ডি, টি চটুৱা হয় সেইটোও ম'হ-মাখিবোৰে হজম কৰিব পৰা হয়গৈ, যাৰ ফলত এই ঔষধ চটুৱা সত্ত্বেও সি একো কামত অহা নাই আৰু মহ-মাখি বৃদ্ধি হোৱাৰ লগে লগে সেই জাতীয় বেমাৰবোৰো বাঢ়ি গৈছে। সেই কাৰণেহে ডি, ডি, টি ৰ গুণ আৰু বৃদ্ধি কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰেনে?

শ্ৰীছত্ৰ সিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, বিশেষজ্ঞৰ লগত আলো-চনা কৰিব লাগিব।

শ্ৰীবীৰেণ বাম ফুকন : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, গুৱাহাটীত অস্বাস্থ্যকৰ আৱহাওৱা আৰু জাৱৰ-জোথৰ আদি থকাৰ কাৰ-ণেহে এই মহ আৰু মাখিয়ে বংশ বৃদ্ধি কৰিবলৈ পাইছে। কিন্তু এই জাৱৰ জোথৰ আৰু অস্বাস্থ্যকৰ পৰিবেশ আতৰোৱাৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্ৰীছত্ৰ সিং টেৰণ : অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো কাম পোৰ সভাৰ ভিতৰত পৰে। সেইকাৰণে এইটোৰ বিষয়ে কব নোৱাৰিম।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মন : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যি বিলাক ঠাই 'মেইটি-নেন্স ষ্টেজলৈ' অনা হৈছে তেনেবিলাক জেগাটো এই ৰোগ হৈ থকা কথাটো আমাৰ চৰকাৰে জানেনে?

শ্রীছত্রসিং টেবণ : অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই খবৰটো মোৰ হাতত নাই।

শ্রীকেহোৰাম হাজৰিকা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মহ মাৰিবৰ কাৰণে “মেলেৰীয়া ইবাডিকেছন স্কীম” এটা আছে। এই স্কীমৰ ভবিষ্যতে মহ আদি মাৰিবল ব্যৱহাৰ কৰা ডি, ডি, টিয়ে মেলেৰীয়া হোৱা মহকে মাৰিব পাৰে বাকীবোৰ নোৱৰে। গতিকে বাকীবোৰ মহ মাৰিবৰ কাৰণে কিবা ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্রীছত্রসিং টেবণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই যিমানদূৰ জানো এই ঔষধটোৰ দ্বাৰা মহ-মাখি আৰু অন্যান্য কীট পতঙ্গ আদিও মাৰিব পাৰি। ইলেও মাননীয় সদস্য জনে, যিটো কৈছে সেইটো আমাৰ পৰীক্ষা নিৰীক্ষাৰ কথা, আমি চাব লাগিব।

শ্রীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীয়ে এই অস্থায়ী ৰাজধানীত বসবাস নকৰে আৰু মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়েও মাজে সময়ে আহি ইয়াৰ পৰা গুচি যায়। ইয়াৰ মহ-মাখিৰ প্ৰকোপ অত্যন্ত বেছি। ইয়াৰ দ্বাৰা অৰ্থাৎ এই ৰাজধানীতেই যেতিয়া মহ-মাখিৰ ইমান উৎপাত সেই ফালৰ পৰা এইটোৱেই প্ৰমাণিত নহয়নে যে, অসমৰ অন্যান্য জেলাবিলাকত মহৰ উৎপাত সেইদৰেই বেছি।

শ্রীছত্রসিং টেবণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই ইতিমধ্যেই কৈছো যে ওচৰত কিবা ডোং জান আদি থাকিলে মহ-মাখিয়ে বংশবৃদ্ধি কৰাত সুবিধা পায়।

M. A. Jalil Choudhary : গ্ৰামাঞ্চলে যে D.D.T. দেওঁয়া হয়, তাতে জলই অধিক থাকে এবং আসল D.D.T. Black Market হয়। সরকার কি সে কথা জানেন?

Shri Chatra Singh Teron (Minister. Health) : সে খবৰ আমাৰ কাছে নাই।

ডঃ শ্রীশ্ৰেণ দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখনক মেলেৰীয়া যুক্ত অঞ্চল বুলি ঘোষণা কৰাৰ কথাটো আমাৰ চৰকাৰে জানেনে?

শ্রীছত্রসিং টেবণ (মন্ত্ৰী) : এতিয়াও সেইটো কব পৰা হোৱা নাই।

শ্রীজগদীশ দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই আঁচনি কৰিমগঞ্জ মহকুৱাত একেবাৰেই অকৃতকাৰ্য্য হোৱাটো চৰকাৰে জানেনে?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : অধ্যক্ষ মহোদয়, “স্পেৰিঙৰ” কাম চলি থকা অৱস্থাটো দুই এটা এনকুৰা ঘটনা হোৱা দেখা যায়।

শ্রীমতী প্ৰণীতা তালুকদাৰ : কোন কোন জিলাক মেলেৰীয়াৰ মেইচিনেন্স ষ্টেজলৈ অনা হৈছে?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : এইটোৰ সঠিক হিচাব মোৰ হাতত নাই।

Re : Profit earn through State Lotteries

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*340. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) What is the total profit made through State Lotteries upto January, 1973?

(b) How the said amount is used by Government?

(The distribution break up of 1970-71; 1971-72; 1972-73 may kindly be given.)

(c) Which are the organisations receiving grants from the Lottery Revenue?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

340. (a)—Rupees 24,75,500-80.

(A) For the purpose of distribution of Lottery Fund a set of Rules known as the Assam State Lotteries Fund (Distribution) Rule, 1971, were framed.

(B) According to those Rules 50% of the net profit is deposited in the State Exchequer and the balance 50% is earmarked for assisting worthwhile and deserving causes such as educational, health, games, sports and

social activities etc. An amount of Rs. 8,09,500/- was so far sanctioned as grant institutions. (A) list showing the distribution break up of 1970-71; 1971-72, 1972-73 is placed on the table of the House.

(c) The Government have recently decided that the net profit accrued from the Assam State Lottery shall be distributed in the following manner-

- (a) 25% shall be credited to Government revenue.
- (b) 50% shall be given to the Cancer Hospital, Guwahati.
- (c) 12½ shall be utilised for education and health.
- (d) 12½ shall be utilised for promotion of sports activities.

The Lottery Fund Distribution Rule, 1971, have not however been amended as yet incorporating the above decision of grant. It is being processed now.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - I am sorry Sir, I have not taken the list. Anyway, may I know from the Chief Minister whether it is a fact that during the Gandhi Jayanti period, Gandhiji, who was dead against lottery Gandhi Smarak Nidhi and Kasturba Trust were financed out of the profit earned from lottery?

Shri S. C. Sinha, (Chief Minister) : It is a long list Sir. I shall have to find out

Mr. Speaker : Whether Kasurba Trust is there?

Shri S. C. Sinha : Yes Sir. Gandhi Smarak Nidhi was given 10,000/- and Kasturba Trust Rs. 60,000/-.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, these two orga-

Minister has said that when the lotteries were in the hands of private persons, it was some sort of exploitation of the people, but when it has come to the Government, it is not exploitation of the people because it gives people a temptation that they will get Rs. 1 lakhs, Rs. 2 lakhs or Rs. 3 lakhs. The fact still remains the same, exploitation of the people in the name of lotteries.

Shri Sarat Chandra Sinha : Money comes to the State exchequer from the public by way of taxation which is a contribution from the public. Similarly whatever profit is earned from the lotteries that is also comes a kind of contribution from the public and that money also comes to the State exchequer. The money so contributed is distributed to the organisations which render humanitarian service to the people.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, Gandhi said that not only the end but also the means should be pure. Here the end is pure, because these two organisations are doing good work, but the means is not pure. Therefore, may I know from the Chief Minister why the Government had to take resort to the profit from the State lotteries to finance these organisations?

Shri Sarat Chandra Sinha : Sir, formerly the lotteries were run by private people and that was a trade, it was not good, but when the Government took it over, the profit earned from lotteries goes to the public service. Taking that fact into account, the end is not bad.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : Sir, the Chief

Minister has said that when the lotteries were in the hands of private persons, it was some sort of exploitation of the people. But when it has come to the Government, is it also not exploitation of the people because it gives people a temptation that they will get Rs. 1 lakh, Rs. 2 lakhs or Rs. 3 lakhs? The facts still remain the same, exploitation of the people in the name of lotteries. That is why I want to know from the Chief Minister whether the means that he has adopted to finance Gandhi Institutions is a pure mean?

Shri Sarat Chandra Sinha : The means that has been employed here and the money that is earned through the means are all right. I do not think there is anything wrong.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, when it was in the hands of private persons we considered it as gambling and therefore a crime. Even now when it has come in the hands of the Government, it is gambling and therefore the means is not good.

Shri Sarat Chandra Singh : It is a chance, Sir.

M. A. Jalil Chaudhary : সরকার কি বিবেচনা করেন যে এই লটারী একটা ধোঁকাবাজী? যদি করেন, তাহলে এরনেকে income করা কি যুক্তিযুক্ত?

Shri Sarat Chandra Singh : (Chief Minister) :- স্যার, এখানে ধোঁকাবাজীর কোন প্রশ্ন উঠেনা।

শ্রীলীলাকান্ত দাস : অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম ৰাজ্যিক লটারীৰ পৰা যি আয় হয়, তাৰ এটা অংশ অসমৰ আটাইতকৈ পিচপৰা অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ

সমাজ বন্ধ্যাৰ বাবে খবৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে? এই ক্ষেত্ৰত মই মুখ্যমন্ত্ৰী দেৱৰ পৰা এটা আশ্বাস পাব পৰোনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : এই লতাৰিৰ আয়ৰ টকা কেনেধৰণে খৰচ কৰা হব সেইটো চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰিছে।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এইটো কথা জনাবনে যে এই লতাৰিৰ দ্বাৰা মেথড্ অব ইনডাইবেক্ট টেক্সেচন হৈছে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : ইনডাইবেক্টেচন নহয়।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা : লতাৰি পূজীৰ পৰা সাহায্য মঞ্জুৰী পাবৰ অৰ্থে গোলাঘাট স্পৰ্চচ এচচিয়েচনে ইনডৰ ষ্টেডিয়াম নিৰ্মাণৰ কাৰণে ৪ লাখ ৩৯ হেজাৰ টকাৰ আচনি এখন মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক দিয়াৰ কথাটো জানেনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : দিব পাৰে।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা : সাহায্য দিয়াৰ কথাটো বিবেচনা কৰিবনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : এইটো এডুকেচন বিভাগে বিবেচনা কৰিব।

শ্ৰীহুলাল বৰুৱা : লতাৰিৰ টকা-পইছা তোলাৰ সংক্ৰান্তত বহুতো অভিযোগ আমাৰ হাতলৈ আহিছে। এই সম্পৰ্কে চৰকাৰে এটা অনুসন্ধান কৰিছিল আৰু ইয়াৰ ফলাফল কি হ'ল জনাবনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : এই সম্পৰ্কত চাৰিজন অফিচাৰৰ বিৰুদ্ধে প্ৰচিডিং ড্ৰ কৰা হৈছে। তাৰ এজন ঢুকাইছে, তিনি গৰাকী আছ। তেওঁলোক হ'ল শ্ৰীআৰ, ডি, শৰ্মা, শ্ৰীবি, বৰুৱা, শ্ৰীডি, পি, ভট্টাচাৰ্য্য আৰু এজেক্ট শ্ৰীডি, কে, ঘোষ আৰু শ্ৰীচামচুল হোদাৰ বিৰুদ্ধে কোৰ্টত কেচ চলি আছে।

শ্ৰীহুলাল বৰুৱা : কিমান টকাৰ খেলিমেলি?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) : সেইটোৰ হিচাব মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীহুলাল বৰুৱা : দোষী বিষয়া সকলৰ ওপৰত শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা লোৱাৰ পৰিবৰ্ত্তে প্ৰমোচন দিয়া হৈছে এইটো সঁচানে?

শ্ৰীশৰত সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : প্ৰচিডিং ড্ৰ কৰা শেষ হোৱাৰ পিচত সেইটো বিবেচনা কৰা হ'ব।

শ্রীতুলাল বৰুৱা : প্ৰচিডিং ড হোৱাৰ আগ মূহূৰ্ত্তত কিয় অফিচৰ কেইজনক প্ৰমোচন দিয়া হৈছিল ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : সেইটো, সেই ধৰনেই বিবেচনা কৰা হৈছে।

বিঃ মাছৰ মূল্য বৃদ্ধি

শ্ৰীজগদীশ দাসে সুধিছে :

*৩৪১। মাননীয় মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) মাছৰ মূল্য বৃদ্ধি নহবলৈ চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে নেকি আৰু যদি কৰিছে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে জনাবনে ?

(খ) অসমত বৰ্ত্তমানে যি পৰিমাণৰ খোৱা মাছৰ প্ৰয়োজন, সেই লক্ষ্য পূৰণৰ বাবে কিবা ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে নেকি আৰু আৱশ্যকীয় মাছৰ যোগান বাহিৰৰ পৰা অনাৰ চিন্তা চৰকাৰে কৰিছে নেকি আৰু যদি কৰিছে কেনেধৰণৰ চিন্তা কৰিছে ?

(গ) গুৱাহাটীত এমাহ ধৰি মাছৰ হঠাৎ দাম বৃদ্ধি হোৱাত আৰু সেই দাম দিনে দিনে ক্ৰমাত বাঢ়ি থকাত বাইজ অতীৰ্থ হোৱা কথা আৰু গুৱাহাটীৰ এচাম সমাজ সচেতন বাইজে বেছি দামত মাছ কিনিবলৈ বাইজক বাধা দিয়া চৰকাৰে জানেনে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাসৰ (মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৪১। (ক)—তেনে কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই।

(খ)—হয়, কৰা হৈছে আৰু আৱশ্যকীয় মাছৰ চাহিদা পূৰণ কৰাৰ কাৰণে মাছ বৃদ্ধি কৰিবলৈ বিভিন্ন আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছে আৰু ভাৰত-বাংলা চুক্তি অনুযায়ী বাংলা দেশৰ পৰা মাছ আমদানী কৰিবলৈ চৰকাৰে ব্যৱস্থা লোৱাৰ উপৰিও ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰদেশৰ পৰা মাছ আমদানী কৰিবলৈ চিন্তা কৰা হৈছে।

(গ)—হয় জানে।

শ্ৰীজগদীশ দাস : অহা জিলাতকৈ গুৱাহাটীতেই মাছৰ দাম বেছি। মাছৰ প্ৰতি কেজিত কিমান দাম সেইটো মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনাবনে ?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী শ্রমবিভাগ) : প্রতি কেজি কমান দাম নাজানো, কিন্তু মাছৰ দাম যে বাঢ়িছে সেইটো সঁচা।

শ্রীহলাল চন্দ্র বকরা : আমাৰ ইয়াত যিখিনি মাছ উৎপন্ন হয়, সেই মাছখিনিৰে আমাৰ সম্পূৰ্ণ ভাবে খাবলৈ বুজুৰে। এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ মাছ নাগালেণ্ড, অৰুণাচল, পশ্চিমবঙ্গ আদিলৈ যায়। এই সম্পৰ্কে কন্ট্ৰল কৰাৰ কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে। এইটো কথা সত্য নে যে ডিব্ৰুগড় জিলাত ডি, চিয়ে মাছৰ দাম কন্ট্ৰল কৰাত বজাৰত মাছ নোহোৱা হৈছে।

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : আমাৰ মাছৰ চাহিদাৰ শতকৰা ৫০ ভাগ ইয়াতেই উৎপন্ন হয়। পশ্চিমবঙ্গলৈ অসমৰ মাছ যোৱাৰ খবৰ নাই, কিন্তু নাগালেণ্ড আৰু অৰুণাচললৈ মাছ কিছুমান যায়। সেইটো চৰকাৰে বিবেচনা কৰি আছে।

ডঃ ভূমিধৰ বৰ্মন : চৰকাৰে মাছৰ অভাৱত কথাটো অনুভৱ কৰি বাংলাদেশৰ পৰা মাছ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰা কথাটো সচানে? যদি সচা নহয়, তেন্তে সেই ব্যৱস্থাটো কি?

শ্রীগজেন তাঁতী (মন্ত্রী) : মই প্ৰশ্নোত্তৰতেই কৈছো যে মাছৰ চাহিদা পূৰণ কৰাৰ কাৰণে মাছ বৃদ্ধি কৰিবলৈ বিভিন্ন আঁচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছে আৰু ভাৰত বাংলা চুক্তি অনুযায়ী বাংলাদেশৰ পৰা মাছ আমদানী কৰিবলৈ চৰকাৰে ব্যৱস্থা লোৱাৰ ওপৰিও ভাৰতৰ অহা প্ৰদেশৰ পৰা মাছ আমদানী কৰিবলৈ চিন্তা কৰা হৈছে।

তাৰোপৰি কৰিমগঞ্জ কপাৰেটিভ ফিছাৰী চচাইটি আৰু গুৱাহাটী অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ কথাটো বিকমেণ্ড কৰি ভাৰত চৰকাৰলৈ পঠোৱা হৈছে।

বি : ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ গৰাখহনীয়া

শ্রীতুলসী দাসে সুধিছে :

*৩৪২। মাননীয় বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে--
(ক) এই কথা সঁচানে যে এই বছৰৰ প্ৰথম বানপানীতে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈয়ে ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ মঠলা চাহ বাগিছাকে ধৰি নগৰৰ বহু অংশ খহাই নিলে?

(খ) যদি সঁচা উক্ত বাগিছাখনৰ চাহ গছকে ধৰি কিমান একৰ মাটি নদীয়ে খহাই নিলে ?

[গ] এই খহনীয়াই ডিব্ৰুগড় নগৰ আৰু চৰকাৰী চিকিৎসা মহাবিদ্যালয় খনকো বিপদাপন্ন কৰিছে, এই কথা সঁচানে ?

[ঘ] এই খহনীয়া প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ কাৰণে বৰ্তমানলৈকে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে ?

শ্ৰীবিষ্ণু প্ৰসাদ (বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ বজ্জিক মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৪২। (ক) মঠলা চাহ বাগিছাত গৰাখহনীয়া হৈছে, কিন্তু ডিব্ৰুগড় নগৰৰ কোনো অংশত এতিয়াও খহনীয়া হোৱা নাই।

(খ) — ১৯৭৩ চনৰ এপ্ৰিল মাহৰ ২য় সপ্তাহৰ পৰা হোৱা গৰাখহনীয়াৰ পৰা ২৮।৫।৭৩ ইং তাৰিখলৈকে প্ৰায় ২৫ একৰ মাটি নদীয়ে খহ ই নিয়ে।

[গ] — বৰ্তমানে ডিব্ৰুগড় নগৰৰ আৰু চিকিৎসা মহাবিদ্যালয়ৰ তেনে কোনো বিপদৰ আশংকা নাই।

[ঘ] — গৰা খহনীয়া প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ তিনি ঠাইত শিলৰ গাঠনিৰ কাম [Boulder Bank head] হাতত লোৱা হৈছে।

বি : মাটিৰ বাবে ক্ষতিপূৰণ

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকীয়ে সুধিছে :

*৩৪৩। মাননীয় বাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) মথাউৰি বান্ধোতে যোৱা মাটিৰ বাবে অসমত বৰ্তমানলৈ কিমান টকা ক্ষতিপূৰণ দিবলৈ বাকী আছে ?

(খ) এই বাকী থকা টকা দুখীয়া জনসাধাৰণক কেতিয়া দিয়াৰ ব্যৱস্থা বৰিব ?

(গ) হাজো সমষ্টিত মুঠতে কিমান টকা দিবলৈ বাকী আছে আৰু বিমান বহুৰ পুৰণি বেছ বাকী আছে ?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (বাজহ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৪৩। (ক) মথাউৰি বান্ধিবলৈ অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ বাবদ

অসমত যোৱা ৩১ মাৰ্চলৈকে ২,৪৯,২৫,৮৫৮ ৩০ টকা দিবলৈ বাকী আছে।

(খ) অতিশীঘ্ৰে ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব খৰিছে।

(গ) আভ্যুমানিক হিচাবে হাজো সমষ্টিত ১৯৬৬-৬৭ চনৰ পৰা এতিয়াও ৩৮৬ লাখ টকা দিবলৈ বাকী আছে।

Re : Assets of the State Transport Undertaking

Shri Probin Kumar Choudhury : asked.

*344. Will the Minister, Transport be pleased to state —

(a) Whether it is a fact that Government of Assam has appointed a Committee to assess the valuation of the assets of the State Transport undertaking ?

(b) Whether the said committee has submitted its report ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Transport) replied :

344.(a) Yes, the Government of Assam, has appointed a committee to assess the valuation of the assets of the erstwhile State Transport Department made over to the Assam State Road Transport Corporation.

(b) No.

বি : মেৰামতিৰ কাম

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে :

*৩৪৫। মাননীয় বাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) যোৱা মাৰ্চ অধিবেশনত বিধান সভাত মন্ত্ৰী মহোদয়ে দিয়া আশ্বাস

অনুসৰি ১০০ বছৰীয়া পুৰণি বলাই গাওঁ উপ-প্ৰতি সমাহৰ্তাৰ কাৰ্যালয়ৰ মেৰামতিৰ কাম কৰা হৈছেনে?

শ্ৰীপৰমানন্দ গগৈ (বাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৪৫। (ক) বছৰেকীয়া গোঁণ মেৰামতিৰ কাম অলপতে কৰা হৈছে।

Re : Housing Accommodation of Gauhati

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*346. Will the Minister, Town & Country Planning be pleased to state—

(a) Whether the State Government is aware of the fact that there is acute scarcity of housing accommodation in the city of Gauhati specially for low income group of the Society ?

(b) If so, what step the Government propose to take to provide housing facilities to this group of people ?

(c) Whether the Directorate of Housing of the State Government has been geared up and Provided with fund and power to obviate this problem ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister, Town & Country Planning) replied :

346. (a)—Yes.

(b)—Government propose to take up the following schemes for Gauhati : —

(1) Low Income Group Housing loan Scheme.

(2) Construction of 100 houses for the weaker section of the community.

(3) Rental houses for low income Group people subject to availability of suitable land.

(4) Construction of houses under the Subsidised Industrial Housing Scheme.

(c) - Yes, as far as possible.

বিঃ খোৱা পানীৰ যোগান

শ্রীজয়চন্দ্র বৰাই সুধিছে :

*৩৪৭। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

[ক] খোৱা পানীৰ যোগান ধৰাৰ উদ্দেশ্যে যিবিলাক অঞ্চলত নলী-নাদ [অ গভীৰ] বহুদূৰত তাৰ পৰা পানী পোৱা নাযায় বা পালেও লো বা তেনে ৰাসায়নিক পদাৰ্থ মিহলি পোৱা যায় তেনে অঞ্চলত এই সমস্যা সমাধানৰ হেতু গভীৰ নলী-নাদৰ দ্বাৰা পানী যোগান ধৰাৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিবনে?

[খ] যদি কৰে, খোৱা পানীৰ নাটনি আৰু স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ হেতু এই অঞ্চল বিলাকত এনে আঁচনিৰ অগ্ৰাধিকাৰ দিবনে?

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ [স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী] য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৪৭ [ক] — খোৱা পানীৰ সমস্যা থকা অঞ্চল বিলাকত গভীৰ নলী-নাদ বা অন্য উপযুক্ত ব্যৱস্থাবে পানী যোগানৰ আঁচনি লোৱা হ'ব। কিন্তু আৱশ্যকীয় অৰ্থৰ ব্যৱস্থা হলেহে আঁচনি গ্ৰহণ কৰিব পৰা হ'ব।

[খ] হয়, দিয়া হ'ব।

বিঃ কিমিনত হত্যাকাণ্ড

শ্রীতুলসী দাসে সুধিছে :

*৩৭৮। মাননীয় মুখ্য মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

[ক] যোৱা ৪ এপ্ৰিলৰ দিনা অকণাচল প্ৰদেশৰ কিমিনত ঢকুৱাখানাৰ এটি ছাত্ৰদলে বনভোজ খাবলৈ যাওঁতে ছাত্ৰ দলৰ ওপৰত কিমিনৰ ডফলা জাতীয়ে চলোৱা বৰ্ষৰ হত্যাশীলাৰ কথা সঁচানে?

[খ] সেই বৰ্ষৰ হত্যাকাৰীৰ ফলত কেই জন ছাত্ৰই প্ৰাণ হেৰুৱাব লগা হয় আৰু কিমান জন ছাত্ৰ জখম হৈছিল।

[গ] আহত আৰু নিহত হোৱা ছাত্ৰগণৰ ছাত্ৰ কেইজন কোন হাইস্কুলৰ ছাত্ৰ আছিল, তেওঁলোকৰ নাম, বয়স আৰু কোন শ্ৰেণীত পঢ়িছিল তাৰ এটি বিৱৰণ সদনৰ মজিয়াত ৰাখিবনে?

[ঘ] মৃত ছাত্ৰ কেইজনৰ পৰিয়াল বৰ্গলৈ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা আৰ্থিক সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি আৰু যদি কৰিছে প্ৰতি পৰিয়ালক কিমানকৈ আৰ্থিক সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছে?

[ঙ] এই ঘটনাৰ বিষয়ে অসম চৰকাৰে অকণাচল প্ৰদেশৰ প্ৰশাসন আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰি প্ৰকৃত দোষীক ধৰা পেলাই কঠোৰ শাস্তি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছেনে?

[চ] এই ঘটনাৰ অন্তৰালত ৰাষ্ট্ৰবিৰোধী শক্তিৰ গোপন হাত আছে নেকি আৰু যদি আছে তাক উদ্ঘাটন কৰিবৰ কাৰণে তদন্তৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দাবী জনোৱা হৈছে নেকি?

[ছ] ভৱিষ্যতে এনে ঘটনাৰ পুনৰাবৃত্তি নহবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰে অকণাচল প্ৰদেশৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰৰ লগত যোগাযোগ কৰিছেনে আৰু যদি কৰিছে অকণাচলৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰই আশ্বাস দিছেনে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ [মুখ্য মন্ত্ৰী] য়ে উত্তৰ দিছে:

৩৪৮। [ক]—সঁচা, কিন্তু ছাত্ৰদলটোক দুজন ডফলাইহে আক্ৰমণ কৰিছিল।

[খ]—৭ [সাত] জন ছাত্ৰই প্ৰাণ হেৰুৱায় আৰু ৭ [সাত] জন ছাত্ৰ আহত হয়।

[গ]—এই বিষয়ে এখন তালিকা সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে।

[ঘ]—মৃত ছাত্ৰ কেইজনৰ প্ৰতি পৰিয়ালক নগদ ১,৫০০ [পোন্ধৰ শ] টকাকৈ এক কালীন সাহায্য দিয়া হৈছে।

[ঙ] হয়, অকণাচল প্ৰদেশৰ প্ৰশাসনৰ লগত যোগাযোগ কৰি প্ৰকৃত দোষীক ধৰি যথোচিত শাস্তি বিহিবলৈ অনুৰোধ কৰা হৈছে।

[চ]—এই ঘটনাৰ অন্তৰালত ৰাষ্ট্ৰবিৰোধী শক্তিৰ হাত আছে বুলি চৰকাৰৰ কোনো প্ৰতিবেদন নাই, এই বিষয়ে চৰকাৰৰ জ্ঞাত নহয়, তদন্তৰ প্ৰশ্ন নুঠে?

[ছ]—এনে ঘটনাৰ পুনৰাবৃতি নহবৰ কাৰণে যথাযোগ্য ব্যৱস্থা লবলৈ অসম চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা অকণাচল প্ৰশাসনক অনুৰোধ কৰা হৈছে।

Re : Chaygaon Circle

Shri Probin Kumar Choudhury asked :

*349. Will the Minister, Revenue be pleased to state —

[a] How many mouzas and mouzadars are there under Chaygaon Circle ?

[b] Whether the mouzadars have collected the revenue up-to date ?

[c] If so, whether the mouzadars have deposited the collected amount in treasury ?

[d] What amount a mouzadar can keep out of the collected revenue as cash in hand ?

Shri Paramananda Gogoi [Minister, Revenue] replied :

349. [a]—There are ten mouzas and one mouzadar in each mouza under the Chaygaon Circle.

[b]—Yes, they have been collecting land revenue.

[c]—The mouzadars have not deposited the entire collected amounts into the Treasury.

[d]—Rupees two thousand only.

বি : দেশী আৰু বিদেশী মদৰ মহল

শ্ৰীতুলসী দাসে সুধিছে :

*৩৫০ মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) গোলাঘাট মহকুমাত দেশী আৰু বিদেশী মদৰ মহল কিমান আছে ?

(খ) এই মহলবোৰ ক'ত আৰু কাৰ নামত আছে ?

(মহলদাৰ সকলৰ নাম আৰু সম্পূৰ্ণ ঠিকনা দি এখন তালিকা সদনৰ মেজত থব)।

- (গ) এই মহলদাৰ সকলে কেতিয়াৰ পৰা সেই মহলবোৰ চলাই আছে ?
(চন, তাৰিখসহ এখন তালিকা সদনৰ মেজত থব)।
- (ঘ) এই মহলদাৰ সকলৰ ভিতৰত কেইজন অনুসূচীত জাতিৰ আৰু কেইজন অনুসূচীত জনজাতিৰ লোক আছে ? (নাম আৰু ঠিকনাসহ সদনৰ মেজত থব)।
- (ঙ) ১৯৭২-৭৩ চনত হব লগা দেশী মদৰ মহলবোৰৰ নিলাম ডাক হলনে আৰু যদি হোৱা নাই কেতিয়ালৈ নিলাম ডাক হব ?
- (চ) এই বছৰ হব লগা নিলাম ডাকত শিক্ষিত নিবহুৱা যুৱকে সুবিধা পোৱাৰ চৰকাৰে পোনপটীয়া বন্দোবস্ত কৰিবনে ?
- (ছ) এজন শিক্ষিত নিবহুৱা যুৱকে মদৰ মহল পাবলৈ কি কি গুণৰ অধিকাৰী হব লাগিব আৰু চৰকাৰৰ কি কি চৰ্ত পূৰণ কৰিব লাগিব ?
- (জ) উপযুক্ত শিক্ষিত নিবহুৱা যুৱতীয়ে দেশী মদৰ মহল চলাবলৈ আগবাঢ়ি আহিলে চৰকাৰে মদৰ মহল দিবলৈ বিবেচনা কৰি চাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৫০। (ক)—গোলাঘাট মহকুমাত দেশী মদৰ মহল ২২ খন আৰু বিদেশী মদৰ মহল ৩ খন আছে। বিদেশী মদৰ মহলৰ এখন পাইকাৰী আৰু দুখন খুচুৰা।

(খ) আৰু (গ)—এই মহলবোৰৰ ঠাই, মহলদাৰ সকলৰ নাম, ঠিকনা আৰু চলাই থকাৰ সময় দেখুৱাই এখন তালিকা সদনৰ মেজত ৰখা হৈছে।

(ঘ)—বিদেশী মদৰ মহলদাৰ সকলৰ ভিতৰত অনুসূচীত জাতিৰ আৰু অনুসূচীত জনজাতিৰ এজনো লোক নাই।

দেশী মদৰ মহলদাৰ সকলৰ ভিতৰত এজন অনুসূচীত জাতিৰ আৰু চাৰিজন অনুসূচীত, জনজাতিৰ লোক আছে। তেখেত সকলৰ নাম ও ঠিকনাৰ এখন তালিকা সদনৰ মেজত থোৱা হৈছে।

(ঙ)—১৯৭২-৭৩ চনত হব লগা দেশী মদৰ মহলবোৰৰ বন্দোবস্ত এতিয়াও হোৱা নাই। বন্দোবস্তৰ কাৰণে ১৯৭৩ চনৰ ৩০ জুনলৈ বৰ্তমানে সময় ৰখা হৈছে।

(চ)—বৰ্তমান বলবৎ থকা পট্টা দিয়াৰ নিৰ্দেশতেই শিক্ষিত নিবহুৱা লোক-

লোকসকলক পট্টা দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়াৰ বন্দোবস্ত আছে।

(ছ)—বয়স ১৮ বছৰ বা ওপৰৰ হ'ব লাগিব। নিৰোগী হ'ব লাগিব। আৰু আদালতৰ দ্বাৰা জামিন যোগ্য নোহোৱা (Non-bailable) অপৰাধত দোষী বুলি সাব্যস্ত হ'ব নোলাগিব।

মদৰ মহল পালে কমেওঁ এমাহৰ অনুমানিক বিক্ৰী মাতুল নিৰাপত্তা (Security) হিচাবে জমা ৰাখিব লাগিব।

(জ)—কথাটো চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে। বৰ্তমান আইনত তেনে দেশী মদৰ মহল যুৱতীক দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই।

Re : Assam & Meghalaya States Road Transport Corporation

Shri Probin Kumar Choudhuri asked :

*351. Will the Minister, Transport be pleased to state—Whether Government has subscribed any fresh share in the Assam and Meghalaya States Road Transport Corporation during the year 1971-72 and 1972-73 ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister, Transport) replied :

351. —Yes.

বিঃ চিকিৎসালয়ৰ সুবিধা

শ্ৰীজয় চন্দ্ৰ বৰাই সুধিছে :

*৩৫১। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) আমগুৰি তিতাবৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ অন্তৰ্গত কাকডোঙা বনাকুল মুকলি কৰি বসতি দিয়াৰ পিছত সেই অঞ্চলৰ ৰাইজৰ স্বাস্থ্য ৰক্ষার্থে জন স্বাস্থ্য বিভাগৰ চিকিৎসালয় আদিৰ কিবা সুবিধা দিয়া হৈছে নে ?

শ্ৰীচন্দ্ৰসিং টেবন, (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৩৫২। (ক) আৰু (খ)—এতিয়ালৈকে দিয়া হোৱা নাই। এই বিষয়ে যোৰহাটৰ অসামৰিক শল্য চিকিৎসকক অনুসন্ধান কৰি চাবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। তেওঁৰ পৰা ৰিপোৰ্ট পালে যাৱতীয় স-সুবিধাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰা হ'ব।

Voting on Demand for Grants

*শ্রীমতী বেহুকা দেৱী বৰকটকা : অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, কালি মই কৰ্মন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি এঘাৰ কোৱাৰ পিছতে মোৰ বৰ্ত্তাৰ সামৰণি পৰিল। কালি মই শেষত কৈছিলো যে এই শিতানত ১৪ কোটি টকা বিচাৰিছে। এই ১৪ কোটিৰ ভিতৰত ৮ কোটিৰও অধিক টকা তেওঁলোকে অসমৰ চিকিৎসা শিক্ষাৰ বাবে আগবঢ়াইছে আৰু বাকী ৭ কোটিতকৈ কম টকা আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীটেবণ ডাঙৰীয়াই বৰ সাহসেৰে সৈতে অসম দেশৰ বাইজৰ প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ, নাৰ্চৰ শিক্ষা, জিলা আৰু মহকুমা পৰ্য্যায়ৰ হস্পিতেলৰ উন্নয়ন আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ বেমাৰ, যেনে কেম্বাৰ, যক্ষ্মা বা অন্যান্য তেনেধৰণৰ যিবিলাক বেমাৰ আছে তাৰ নিৰাকৰণৰ চেষ্টা কৰিছে। কিন্তু আজিলৈ এই বিভাগটোৱে যি ধৰণে চলি আছে কবলৈ গলে আজি ২৫ বছৰৰ পাছতো স্থৰীৰ তহুৱা পাইছে। এই বিভাগৰ সম্পৰ্কৰ বথালৈ যদি চাও দেখা পাওঁ বাজহুৱা ক্ষেত্ৰত যিবিলাক প্ৰাইমাৰী স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰত ডাক্তৰ লাগে শিক্ষাৰ শিতানত বাজহুৱাভাৱে বেছি টকা ডাক্তৰক দিব পৰা নাই। ডাক্তৰসকলে গাওঁত গৈ কাম নকৰে বুলি চৰকাৰৰ অভিযোগ আছে—য সকলে মোডকেল পাছ কৰি আহে। কিন্তু মই সুখিব খুজিছো যোৱাৰাৰ ৪০-৫০ টা পদ খালি আছিল। বিজ্ঞাপনৰ পিছত ২০০-২৫০ জনে আবেদন কৰিলে—আবেদন গ্ৰাহ্য কৰা হ'ল—ইটাৰভিউত মতা হ'ল, কিন্তু ইতিমধ্যে ডাক্তৰ নিযুক্তি বন্ধ কৰি দিলে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত ডাক্তৰৰ বা ডাক্তৰে কাম নকৰে বুলি কলে আমি মানি লব নোৱাৰো। ডাক্তৰ নিয়োগ কৰা নাই কাৰণে স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰত ডাক্তৰ দিয়া নাই। দ্বিতীয়তে মই কওঁ যে শিক্ষা আৰু জনস্বাস্থ্য দুটা ভাগ কৰক আৰু সেইমতে জনস্বাস্থ্য আৰু শিক্ষাৰ শিতানত বেলেগ বেলেগ টকা ধৰি জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ জোৰ দিব লাগে।

আনহাতে যদিও মোডকেল কলেজ সমূহত বাজহুৱা ভাবে অধিক টকা খৰছ কৰা হৈছে কিন্তু কলেজবিলাকৰ অৱস্থাল যদি চাওঁ কলেজ বিলাকত যি ধৰণৰ চিকিৎসা, গৱেষণা হব লাগিছিল, ডাঙৰ ডাঙৰ বিজ্ঞ ডাক্তৰৰ তলত ছাত্ৰ

সকলে যি সুবিধা পাব লাগিছিল সেইটো আজি পোৱা নাই। গাওঁৰ প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ বা মহকুমা বা জিলা পৰ্যায়ৰ চিকিৎসালয় বিলাকত চিকিৎসা ভাণ নোহোৱাৰ কাৰণে গাওঁৰ পৰা হাজাৰ হাজাৰ ৰোগীয়ে মেডিকেল কলেজলৈ দৌৰ আহে। আনকি সাধাৰণ এটা চিকিৎসাৰ কাৰণে মেডিকেল কলেজলৈ আহিব লগীয়া হয়। কিন্তু মেডিকেল কলেজ এই উদ্দেশ্যৰে বৰা হোৱা নাছিল। অসমৰ বাহিৰলৈ যদি চাওঁ যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ মেডিকেল কলেজ আছে যেনে—অল ইণ্ডিয়া মেডিকেল ইনষ্টিটিউট, দিল্লী এই কলেজ বিলাকত এনে ধৰণে সাধাৰণ ৰোগীৰ চিকিৎসা বৰাৰ ব্যৱস্থা নাই। অসম দেশৰ মেডিকেল কলেজৰ বাহিৰে কোনো মেডিকেল কলেজতে এনে ব্যৱস্থা নাই। তাৰ পিছত মই গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজৰ কথা কওঁ—এই বিষয়ে মই দীৰ্ঘলীয়া নকৰো কাৰণ মোৰ বেলেগ এটা বিষয়ত এই বিষয়ে কম। ৰাজনৈতিক পাক চৰত অসমত তিনিটা মেডিকেল কলেজ কৰা হ'ল। দুটা ভৈয়ামত তাক এটা চিলচৰত কিন্তু কোনো এটা মেডিকেল কলেজেই ষ্ট্যান্ডাৰ্ড কলেজ নহয়। শিলচৰ মেডিকেল কলেজক এতিয়ালৈকে অল ইণ্ডিয়া মেডিকেল ইনষ্টিটিউটে চিনাক্তকৰণ কৰা নাই। গতিকে ৰাজনৈতিক দিশ পাহৰি এই কলেজ বিলাকত গৱেষণাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ জোৰ দিবলৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালোঁ।

দ্বিতীয়তে আমাৰ যি সচিবালয় আৰু সঞ্চালকৰ অফিচৰ মাজত কোনো বন্ধাৰ সম্পৰ্ক নাই। সচিবালয়ে কৰা সঞ্চালকৰ অফিছে বাম নকৰে। মাত্ৰ ২৬ন তাই এ এচ অফিচৰে এই বিভাগটো চলাই আছে। অথচ তেওঁলোকৰ কোনো এই বিষয়ৰ অভিজ্ঞতা নাই বা ডাক্তৰী শাস্ত্ৰৰ জ্ঞান নাই। তেওঁলোকৰ হাতত আজি গোটেই শাসন যন্ত্ৰ। কিবা এটা কামত সচিবালয়লৈ গলে কয়—We are over worked, our directorate is not working.

এই বিভাগৰ সচিব গৰাকীৰ পৰা যি ধৰণৰ কাম আশা কৰা হৈছিল সেই ধৰণৰ কাম পোৱা নাই। আমাৰ মাননীয় সদস্য ডাঃ কোষেধৰ বৰা

*Speech not corrected

ডাঙৰীয়াই এই সচিবৰ এখন চাকুলাৰ ডাঙি ধৰিছে। এই চাকুলাৰ মতে ডাক্তৰ সকলৰ পৰা কোনে ক'ত কিমান দিন কাম কৰিছে, ক'ত বদলি কৰা হৈছিল সেইবোৰ খুজিছে, কাৰণ এই বিভাগৰ কামৰ বৰ হেচা; সেই কাৰণে ইয়াৰ বেকৰ্ড ৰাখিব পৰা নগল। ফলত তেওঁলোকৰ কোনো চাৰ্ভিচ কল নাই আৰু নেপোটিজিম আৰু ফেভাৰেটিজিম চলি আছে। যিয়ে মন্ত্ৰীৰ ওচৰত যাব পাৰে, সচিবক কব পাৰে, সহকাৰী সচিবক দিব পাৰে আৰু তেওঁ কনফাৰ্ম হৈছে, কিন্তু যাৰ দিব পৰা শক্তি নাই তেওঁ ১০-২০ বছৰ কাম কৰাৰ পাচতো কনফাৰ্ম হোৱা নাই। বহুত হেচা পোৱাৰ পিচত এইবোৰ ১৯৭৩ চনত আই এ এছ সচিবজনে এখন চাকুলাৰ দিছে ডাক্তৰ সকললৈ -

As you are aware there has been a very rapid expansion in the medical facilities in Assam and consequently a large number of doctors have been recruited and it has not been possible for the department to keep pace with the requirement of documentation and maintenance of accurate record and particularly of service records in respect of doctors in Government Service.

ইয়াতকৈও দুখৰ কথা কিবা হ'ব পাৰেনে অধ্যক্ষ মহোদয়। আজি ২০-২৫ বছৰে এনে এটা স্থায়ী বিভাগে চাৰ্ভিচ বেকৰ্ড ৰখাৰ সম্ভৱপৰ নহল। আৰু কৈছে এই বিভাগটো এক্সপাণ্ড হ'ব লাগে। এইটো বৰ হাস্যৰ কথা। সচিব গৰাকীয়ে নিৰ্দেশ দিছে এটা নকল কৰি এটা সচিবলৈ পঠিয়াব, এটা সঞ্চালকলৈ পঠাব আৰু এটা নিজৰ হাতত ৰাখিব। অধ্যক্ষ মহোদয় এইটো এটা স্থায়ী বিভাগ কিন্তু পাঠশালাৰ নিচিনা বোৰ্ডৰ নিচিনা অফিচ বিলাকে বেকৰ্ড ৰাখিছে। এইটো বৰ দুখৰ কথা। মই মোৰ বক্তৃতিত অভিজ্ঞতাৰ পৰা এই সচিব গৰাকীৰ কাৰ্য্যকলাপৰ বিষয়ে এটা উদাহৰণ দিম— বেনেকৈ এজন লোকক বা ছাত্ৰক অন্যায়ে বৰিছে। তেওঁ এম-ডি পঢ়ি আছে আৰু এনাপথচিচত নিযুক্তি পাইছে।

*Speech not corrected

এজন ছাত্রই এম, ডি পঢ়ি আছিল, তেতিয়া তেওঁক চিলচৰলৈ যাবলৈ দিলে। লৰাজনে পঢ়া আধৰুৱা কৰি যাব খোজা নাই। মই এই বিষয়ে সচিবক সোৱাত তেখেতে কলে মিছা কথা কৈছে এম, ডি, পঢ়া নাই আৰু এডমিচনো পোৱা নাই। অ.ই. এ, এচ অফিচৰ এজনে যেতিয়া কৈছে নিশ্চয় সচা। গতিকে লৰাজনে মিছা কোৱা বুলি প্ৰিন্সিপালক এই বিষয়ে কলো। তেতিয়া তেখেতে কলে এম, ডি, পঢ়ি আছে। এইটোৱেই যদি বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষৰ মনোভাৱ হয় তেন্তে ইয়াতকৈ আৰু দুখৰ কথা হ'ব নোৱাৰে। গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজত পোষ্ট থকা স্বত্বেও মিছা কথা কৈ লৰা জনক এম, ডি, পঢ়াৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। এম, ডি পঢ়ি গুলোৱাৰ পিছত এই লৰা জনে বাজৰ বহুত বাম বৰিষ পাৰিলেহেতেন। তাৰ পিছত মই ডেপুটি চেফ্টৰীৰ সন্মুখে দুখৰ কও। ই এণ্ড, ডি, গড়বাগ্ৰানি আদি বিভাগৰ দৰে মেডিকেল বিভাগতো বদলিৰ ক্ষেত্ৰত উত্তেজনাৰ সৃষ্টি হৈছে। যত টকা পইচা পোৱাৰ আশা নাই তালৈ ডাক্তৰ বিলাক যাবলৈ ইতস্ততঃ কৰে। বদলিৰ লিষ্ট কৰাৰ ক্ষেত্ৰত হাজাৰ হাজাৰ টকাৰ ট্ৰেন্ডেকচন হৈ আছে। He is an instrument in the hands of doctor.

এনেকুৱা আৰু বহুতো উাহৰণ আছে সেই বিলাক কৈ সন্মত তিলুতাৰ সৃষ্টি কৰিব নিবিচাৰো। মহতী ডাঙৰীয়াই যি জন ডিবেক্টৰ বাচি লৈছে, তেওঁ যেনে ধৰণে বিভাগটো চলাব লাগিছিল সেই ধৰণে চলোৱাত ব্যৰ্থ হৈছে। উাহৰণ স্বৰূপে অসম দেশত গাৱে ভূঞা থকা ডিচপেন্সৰী আৰু প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ বোৰলৈ চাওঁক। মহতী মহোদয়ে শতকৰা দুটা ডিচপেন্সৰী দেখুৱাব পাৰেনে যে যি দুটাৰ তৱস্থা ভাল। শতকৰা ৯৮ টাতে গুৰু ছাগলী বান্ধিব পৰা অৱস্থাত আছে। ডিচপেন্সৰী আছে ডাক্তৰ নাই, ঔষধ নাই। কিন্তু এই ডিচপেন্সৰী বিলাকৰ একাউণ্টত হাজাৰ হাজাৰ টকা চৰকাৰৰ ঘৰৰ পৰা খৰচ হৈ আছে। বহুতো মাননীয় সদস্যৰ অভিজ্ঞতা আছে বহুতো ডিচপেন্সৰীত কম্পাউণ্ডাৰক ডাক্তৰ কৰি থয়। কিন্তু এই ডিচপেন্সৰী বিলাকত কি হৈ আছে ডিবেক্টৰে নাজানে। চিভিল

চাৰ্জনৰ অফিচত দুৰ্নীতি চূড়ান্ত হৈছে। চিভিল চাৰ্জনৰ অফিচত সকলো সুখা চাকৰি যেনে ভেকচিনেটৰ আদি নিয়োগৰ ক্ষেত্ৰত পইচা নিদিলে নিয়োগ নহয়। চাকৰি নহয়। অথচ চিভিল চাৰ্জনে নিজৰ জিনাখনত কি কি ঘটনা কত হৈছে - তাক কব নোৱাৰে।

উদাহৰণ স্বৰূপে আমাৰ মননীয় সদস্য শ্ৰীঅম্বৰিচ লাহিৰীৰ সমষ্টিত থকা নাওকটাত এখন ডিচপেন্সেৰী আছে। তাত কম্পাউণ্ডৰ জনে বহু বছৰৰ পৰা নিজকে ডাক্তৰ বুলি ঘোষণা কৰি চিকিৎসা কৰি আহিছে। দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় আজি প্ৰায় তিনি মাহ ধৰি নিজকে ডাক্তৰ বুলি কোৱা কম্পাউণ্ডৰ জন এতিয়া বলিয়া হৈছে। এই বিষয়ে বাইজে বহুবাৰ চিভিল চাৰ্জন অফিচত জনাইছে। কিন্তু কোনো বেচপণ্ড কৰা নাই। এজন মানুহৰ দাতব্য বেমাৰ হওতে বন্ধু এজনৰ সৈতে এই কম্পাউণ্ডৰ জনৰ ওচৰলৈ গৈছিল। তেতিয়া কম্পাউণ্ডৰ জনে বেমাৰী জনৰ মুখত কল এডাল ভৰাই দিলে। তাকে দেখি বন্ধুজনে দুৰ্বি গৈ গাৱৰ মানুহ মাটি আনি বচিৰে বান্ধিলে আৰু গোবৰেশ্বৰৰ থানাত খবৰ দিলে। তেতিয়া এই কম্পাউণ্ডৰ জনক গাভীত ভৰাই গুৱাহাটীলৈ পঠিয়াই দিছে। মেজিষ্ট্ৰেতে লগে লগে এই কম্পাউণ্ডৰ জনক থানা লৈ নিবলৈ লক্ষ্য দিছে। ডিবেক্টৰ, ডেপুটি ডিবেক্টৰ, চিভিল চাৰ্জন আৰু অন্যান্য বহুতো বিষয়া চেক্ৰেটেৰীয়েত লেভেলত আছে। এনে অৱস্থাত ডিচপেন্সেৰী বিলাকৰ অৱস্থা কি হৈছে? এইটো মই মাত্ৰ সকলো উদাহৰণ দাঙি ধৰিছো। এনে ধৰণৰ আৰু বহুত ঘটনা ডিচপেন্সেৰী বিলাকত ঘটি আছে যি বিলাকৰ বিষয়ে এই চৰকাৰে কব নোৱাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই বিভাগৰ ডিবেক্টৰেট আৰু চেক্ৰেটেৰীয়েতৰ সম্পৰ্কত গুৰুতৰ অভিযোগ দাঙি ধৰিব খুজিছো। যোৱা ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত এই বিভাগ খেলা কৰা ষড়যন্ত্ৰৰ সম্পৰ্কে দুবাৰ কব বিচাৰিছো। ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজৰ ছাত্ৰ সকলৰ মাজত যোৱা ভাষা সংক্ৰান্তত গোলমাল হৈছিল। এচা ছাত্ৰৰ ওপৰত উৎপীড়ণ কৰাই বাজ্যিক মন্ত্ৰীয়ে বহুত ছাত্ৰক জেইলত ভৰাই দিছিল। যি বিলাক ছাত্ৰই ঘৰলৈ গৈছিল বা

আত্মীয় স্বজনৰ ওচৰত আছিল তেওঁলোক উভতি অহাৰ পিচত ক্ষতিপূৰণ দিয়া হৈছে। এজন কেবিনেটৰ মন্ত্ৰীৰ লৰাই ৬শ টকা ক্ষতিপূৰণ পাইছে। এই লৰা বিলাকক যাবলৈ এই বিভাগৰ বিষয়া সকলে উচগাই দিছিল। ছাএ ইউনিয়নৰ সাধাৰণ সম্পাদক আৰু এজন কৰ্মকৰ্ত্তাক ধুবুৰীৰ জেইলত বন্দীকৰা হৈছিল। চিলঙৰ কোনো বিষয়াৰ নিৰ্দেশক্ৰমে শ্রিলিপালে দুজন অধ্যাপকক এই লৰা দুজনক ধুবুৰীৰ জেইলৰ পৰা নিবৰ কাৰণে পঠিয়াইছিল। আপোনালোকে শুনিলে আচৰিত হব যি সময়ত অসমত সকলো অঞ্চলতে উদ্ভেজনাৰ সৃষ্টি হৈছিল সেই সময়তে এই ধুবুৰী জেইলত থকা ছাত্ৰ দুজনক চিলচৰ মেডিকেল কলেজত পঢ়িবৰ কাৰণে ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজৰ অধ্যাপক দুজনক তালৈ লৈ যাবৰ কাৰণে পঠিয়াইছিল। বাহিৰে বাহিৰে গুৱাহাটী এয়াৰপৰ্টত টিকেট কৰি চিলচৰলৈ পঠোৱাৰ বন্দবস্ত কৰা হৈছে। মই ইয়াৰ খবৰ লৈ গম পালো যে অধ্যাপক দুজন ধুবুৰী মুখে বাওঁনো হৈছে। তাৰ পৰা লৰা দুজনক লৈ আহি গুৱাহাটীৰ পৰা চিলচৰলৈ লৈ যাব। চিলচৰলৈ পঠোৱা হলে কি হ'লহেতেন ভগবানে জানে। মন্ত্ৰী মহোদয়ক মই বাতি সুধিছিলো তেতিয়া তেখেতে উচপ খাই কলে যোৱা বন্ধকৰি দিছো চিলচৰ মেডিকেল কলেজত পঢ়োৱাৰ এই ব্যৱস্থা চো কোনে কৰিছিল আৰু পঠোৱাৰ বন্দবস্ত কোনে কৰিছিল, ইয়াৰ জবাব দিব লাগিব। এই লৰা দুজনক পঠোৱা হলে মৃত্যুৰ মুখত পৰিলোহেতেন। ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী য় কৰা নাই কিন্তু সেই বিভাগৰ কোন বিষয়াই এই কাম কৰিছিল? এনে ধৰণে অসমৰ সংহতি বিনষ্ট কৰাৰ চেষ্টা চলিছিল। এই গোটেই বিলাক কথাৰ জবাব আজি এই সদনত দিব লাগে।

এইটো বৰ আচৰিত কথা যে জিলাশিপতিয়ে নিজৰ পকেটৰ পৰা পইচা দি টিকেট কিনি এই লৰা দুজনক অধ্যাপক দুজনৰ সৈতে পঠাই দিয়ে। দুৰ্ভাগ্যৰ কথা মই তেখেত সকলক লগ নাপালো। লগ পোৱা হলে আৰু বহুত কথা জানিব পাৰিলোহেতেন।

অধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি নিজে ডিব্ৰুগড়ৰ মানুহ ডিব্ৰুগড়ৰ পৰিস্থিতিৰ কথা আপুনি ভালকৈ জানে আৰু এই কৰ্মচাৰী জনে যি ধৰণেৰে কাম কৰিছিল

সেই কামৰ দ্বাৰা অসমৰ সংহতি বিচ্ছিন্ন কৰি অসমক টুকুৰা টুকুৰ কৰিবলৈ বেচি সময় নালাগিলেহেতেন।

অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিভাগৰে অন্য এটা বিভাগৰ কথা মই কওঁ। সেইটো হৈছে পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ কথা। এই বিভাগটোত নাৰ্চ নহলে নচলে। আমি নাৰ্চৰ প্ৰশিক্ষণ বেচি পৰিমাণে দিব লাগিব। সেই নাৰ্চ নহলে অসমৰ কোনো হস্পিটাল চলিব নোৱাৰে। মেডিকেল কলেজৰ কথা নকৰেই, যি বিলাক প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে সেই বিলাকত মানুহে নাৰ্চ বিচাৰে আৰু নাৰ্চ নহলে সেই বিলাক কেন্দ্ৰ চলিব নোৱাৰে। নাৰ্চৰ প্ৰশিক্ষণ শিতানত অতি লাজ লগা ভাৱে কমকৈ টকা খৰচ হৈছে। এই নাৰ্চ বিলাকৰ যিটো থকাৰ ব্যৱস্থা সেইটো অতি শোচনীয় আৰু তেওঁলোকক জন্তু জানোৱাৰ ৰখাৰ নিচিনাকৈ ৰাখিছে। অন্যলৈ যাবই নালাগে গুৱাহাটীত যিটো নাৰ্চৰ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ আছে তাতগৈ চালেই দেখিব যে এই নাৰ্চবোৰক কেনেকৈ জন্তু জানোৱাৰ ৰখাৰ দৰে ৰাখিছে। সা-সুবিধাৰ ক্ষেত্ৰত চৰ্চিয়েল ওৱেল ফেয়াৰ বিভাগে বিনামূলীয়াকৈ দিয়াৰ ঘোষণা কৰিছিল আৰু দুখীয়া সকলক বিনামূলীয়াকৈ চিকিৎসা দিব। আৰু এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে অজস্ৰ টকা খৰচ কৰিছে। কিন্তু তাৰ পৰা ৰাইজৰ একো উপকাৰ হোৱা নাই। প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ বিলাকত ঔষধ থাকিলেও তেওঁলোকে নাই বুলি কয়। আৰু ঔষধ ৰোগীক বাহিৰত বিনি লৈ দিয়ে। এই কেন্দ্ৰত যি বিলাক ডাক্তৰ আছে তেওঁলোকে ৰাইজক ঔষধ নিদি বাহিৰত বিক্ৰী কৰে।

আকৌ মেডিকেল কলেজ হস্পিটাললৈ যদি চোৱা যায় তাতো চৰকাৰৰ প্ৰতিশ্ৰুতি মতে দুখীয়া মানুহক বিনামূলীয়াকৈ চিকিৎসা কৰিব লাগে। এই ৰোগী বিলাকক কলেজ হস্পিটালত ৰাখি চিকিৎসা কৰোঁতে কলেজৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী জ্ঞান আহৰণৰ কাৰণে ৰোগী সকলক বিনামূলীয়াকৈ ৰাখিব লাগে। কিন্তু দুখৰ কথা দামী ঔষধৰ কথা বেলেগেই সাধাৰণ বেণ্ডেজ আৰু আয়োডিন আৰু অনান্য বস্তু বাহিৰৰ পৰা কিনি আনি দিব লাগে। মেডিকেল কলেজ বিলাকত ঔষধ পাতিব কথা আৰু এই দৰে সৰুসুৰা বেণ্ডেজ আদি নোহোৱাটো বৰ পৰিতাপৰ কথা। তাৰ পাচত প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰত যত ডাক্তৰ আছে

তেওঁলোকে গৱত নাথাকি চহৰত থাকে আৰু সেই কেন্দ্ৰ বিলাবত কম্পাউণ্ডেই ডাক্তৰ হৈ বহে। এই কথাটো চৰকাৰ খবৰ বাখিছেনে? তাৰ ওপৰি যি বিলাক প্ৰাথমিক সেৱা কেন্দ্ৰৰ ডাক্তৰ তেওঁলোকে প্ৰাইভেট প্ৰেক্টিচ কৰি চৰকাৰী ঔষধ বিক্ৰী কৰি হাজাৰ হাজাৰ টকা উপাৰ্জন কৰিছে। এই মৰ্মে বাইজ আপত্তি ক'লেও সেই আপত্তিত ৰাজনৈতিক বহন বুলি বহন দিয়া হয় আৰু অৱস্থাৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন নহয়। এইটো বৰ দুখৰ কথা। এই বিষয়ত চৰকাৰে যদি বাইজৰ কল্যাণ কামনা কৰে তেন্তে এই বিলাক কথা ছুৰ কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মেডিকেল বিভাগৰ তলত বহুতো বেলেগ বেলেগ চিচটেমৰ ঔষধ আছে। তাৰ ভিতৰত এলপেথিক চিচটেমৰ ওপৰত চৰকাৰে বেচি গুৰুৰ দিছে আৰু এই প্ৰণালীৰে বাইজক সেৱা কৰিবলৈ চৰকাৰ আগবাঢ়িছে। আৰু অজস্ৰ টকা খৰচ কৰিছে। তাৰ বিনিময়ে বাইজে যে একো পোৱা নাই সেই কথা মই উল্লেখ কৰি আহিছোঁ। তাৰ পিচত ইউনানী, হোমীওপাথী আৰু আয়োৰ্বেদিক আদি চিচটেমৰ ঔষধৰ প্ৰতি চৰকাৰে অনুমোদন জনাইছে কিন্তু এই বিভাগ কেইটাত চৰকাৰে উন্নত প্ৰণালীৰে কাম কৰিবলৈ শুবিশ্বাস কৰি দিব পৰা নাই। আয়োৰ্বেদিক প্ৰণালীৰ যিটো ডিল্লমা বৰ্চ সেই কৰ্চটো নতুনকৈ উন্নত কৰিব লাগে বুলি এটা বৰ্ড গঠন কৰি দিছে। আৰু এই বৰ্ডত যি বালক সদস্য দিয়া হৈছে তেওঁলোকৰ এজনৰ বাহিৰে বাকী কেইজন আয়োৰ্বেদিক প্ৰণালীৰ বিৰোধী। তেওঁলোকে এলোপেথিকৰ সমৰ্থন কৰে। খিক সেই দৰে হোমিওপেথিক চিকিৎসা ব্যৱস্থাত সাধাৰণ এটা বাকচ আৰু এখন কিতাপ লৈ কিছুমান ভূৱা হোমিওপেথিক ডাক্তৰে গাৱলীয়া জনসাধাৰণৰ ভীৰলৈ লগত খেলা খেলিছে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ চিকিৎসা বিভাগ একো অৰিহণা যোগাব পৰা নাই।

চৰকাৰৰ ড্ৰাগ কন্ট্ৰলৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু ড্ৰাগ কন্ট্ৰলৰে এলপেথিককেই কন্ট্ৰল কৰিব পৰা নাই। আজিৰ অৱস্থা এনেকুৱা হৈছে যে হাজাৰ হাজাৰ ভূৱা ডাক্তৰ ফুৰিয়াচ ড্ৰাগে ভৰি পৰিছে আৰু এই ভূৱা ডাক্তৰ আৰু ভূৱা ঔষধে বাইজক হত্যা কৰিছে। চৰকাৰৰ কোনো ক্ৰক্ষেপ নাই।

এই যে অভূতপূৰ্ব ব্যৱস্থা বিলাক চলিছে এই বিলাক যদি দূৰ কৰিব নোৱাৰি তেনেহলে দেশখনক মৰণৰ পথলৈ আগবঢ়াই লৈ যোৱা হ'ব।

তাৰ পাছত মই এতিয়া বেংকৰ কথা লৈ আহো। এই ব্লাড বেংকৰ প্ৰয়োজনীয়তা আছে আৰু বোগীবোৰক মৃত্যুৰ মুখৰ পৰা বক্ষা কৰিবলৈ তেজৰ প্ৰয়োজন। ইয়াৰ অভাৱত বোগীক মৃত্যুৰ দূখৰ পৰা বক্ষা কৰিব নোৱাৰে। এই ব্লাড বেংকৰ নামত অসমৰ গুৱাহাটী, ডিব্ৰুগড়, আৰু শিলচৰ এই তিনিওটা কলেজতেই দুৰ্নীতি হ'ব লাগিছে। এই ব্যৱস্থাৰ এটা শূন্য বন্দবস্ত হ'ব লাগে। যাতে চৰকাৰে কৰা কাম আৰু তাৰ বাবদ কৰা ধনৰ ব্যয় বাইজৰ কামত ফলবৰ্তী হয়।

তাৰ পিচত ই এচ আই স্কিম। এই স্কিমৰ মতে মজদুৰ সকলক মালিকে বিনাপইচাই চিকিৎসা কৰিব লাগে। তাতো অৰ্থ যোগান নধৰাৰ ফলত এই আচনি সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। আজি চৰকাৰে সমাজতাত্ত্বিক সমাজৰ ভাব-ধাৰাৰ উৎকৃষ্ট আৰু এই চৰকাৰৰ আমোলত যাতে ধনী দুখীয়া সকলোৱা সমানে চিকিৎসাৰ সুবিধা পাব পাৰে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি পুৱা ৰাষ্ট্ৰীয় মেলেৰীয়া নিমূল আৰু বসন্ত নিমূল আচনিৰ কথা আলোচনা কৰা হৈছিল। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। বালি কাগজত ওলাইছে যে হাইলাকাণ্ডিত ৩০০ জন লোক মেলেৰীয়াত মৃত্যু হৈছে। যদি চৰকাৰে অসম দেশ খনৰ মেলেৰীয়া বা বসন্ত নিমূলৰ আচনি লৈছে বুলি গোঁৰব কৰিব খোজে তেনেহলে সেইটো চৰকাৰৰ স্বপ্ন বিলাস বুলি ক'ব লাগিব।

তাৰ পাচত কেনচাৰ বোগৰ সম্পৰ্কত এইটো পৰিলক্ষিত হৈছে যে এই বোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে ডিপ এক্সৰে থিৰাপি প্লাণ্টটো নাই। গতিকে এই বোগৰ বোগীয়ে চিকিৎসাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। সেই যন্ত্ৰটো মেডিকেল কলেজ বিলাকত দিব লাগে। গুৱাহাটীত যিটো ডাঃ ভুবনেশ্বৰ বৰুৱা কেন্সাৰ হস্পিটাল কৰা হৈছে সেইটো অৰ্থৰ অভাৱত আগবাঢ়িব পৰা নাই। এই হস্পিটালটোৰ কাৰণে অইল ইণ্ডিয়া আদিয়ে কিছু দানেচন দিছে যদিও এই

টকাৰে এখন কেল্লাৰ হস্পিতাল সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰি। গতিকে মই আশা কৰোঁ মট্ৰী মহোদয়ে গুৱাহাটীৰ কেল্লাৰ হস্পিতালটোত যথাযথ অৰ্থ সাহায্য দি এটা সম্পূৰ্ণ কেল্লাৰ হস্পিতাললৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব।

যক্ষ্মা ৰোগৰ কথা ছৱাষাৰ মান নকলে ভুল হব। আজি ভাৰতবৰ্ষ তথা অসম দেশত যক্ষ্মা ৰোগীৰ সংখ্যা দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে। কিন্তু আজি পৃথিৱীত যক্ষ্মা ৰোগক ৰোগ বুলি ভবা নহয়। আমাৰ সদস্য শ্ৰীচৰণ নাৰ্জাৰি ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ নিচিনাকৈ আমাৰ দেশত “যক্ষ্মা ৰোগ হলে ৰক্ষা নাই”ৰ নিচিনা কথা হৈছে। এই ৰোগৰ বাবে আমাৰ চৰকাৰে যি ব্যৱস্থা লোৱা দৰকাৰ সেই ব্যৱস্থা লব পৰা নাই। ভোলটিয়াৰ অৰগেনাইজেশ্যনে গুৱাহাটীত গোপী নাথ বৰদলৈ ৰোডত এখন যক্ষ্মা ৰোগৰ হস্পিতাল কৰিছিল, সেইখন চৰকাৰে হাতলৈ অনাৰ পিচত তাৰ অৱস্থা দিনে দিনে বেয়াৰ পিনে ঢাল খাইছে। তাত থকা কৰ্মচাৰী সকলে দুই তিনি মাহৰ দৰমহা নাপায়। তাত যিবিলাক ৰোগী আছে তেওঁলোক পথৰ অভাৱতে চলিছে বা চলিব লগা হৈছে। ইয়াৰ লগতে কুষ্ঠ ৰোগৰ কথা দু আষা মান কোৱা ভাল হব। এই সম্পৰ্কে চৰকাৰে যদি কিবা কৰিছে বুলি কয় তেন্তে মই তাৰ বিৰোধীতা কৰিম। ভোলটিয়াৰ অৰগেনাইজেশ্যনে কেইটামান কাম কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল কিন্তু চৰকাৰৰ সহায়ভূতি হীনতাৰ কাৰণে যিবিলাক লেপ্ৰচিৰ কাম কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছিল তাৰ পৰা তেওঁলোক আতঁৰি যাবলৈ বাধ্য হৈছে। অলপতে গুৱাহাটীত ভিক্ষা খুজি ঘূৰি ফুৰা ভিক্ষাৰী কিছুমানক ধৰি বান্ধি আশ্ৰমত ভৰাই থোৱা হ'ল। চৰকাৰে ঘোষণা কৰিছিল যে তেওঁলোকৰ খোৱা আৰু থকাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব। তিন দিন মান থকাৰ পিচত তেওঁলোকে আকৌ গুৱাহাটী চহৰত পিয়াপি দি ফুৰিবলৈ ধৰিলে। সোধাত কলে যে তেওঁলোক তিন দিন নেখোৱাকৈ আছে। তেওঁলোকে খাই থকাৰ ব্যৱস্থা তাত চৰকাৰে কৰা নাই। নেখোৱাকৈ তেওঁলোক তাত থাকিব নোৱাৰে। কুষ্ঠ ৰোগীৰ বাবে প্ৰতিশেধক চিকিৎসাৰ কাৰণে চৰকাৰী

পর্যায়ৰ যিখিনি ব্যৱস্থাৰ দৰকাৰ সেই খিনি নাই বত কিমান কুঠ বোগাৰ চিকিৎসালয় আছে, কিমান কুঠ বোগায়ে চিকিৎসা পাইছে তাৰ হিচাব চৰকাৰ নাই। কিন্তু খৰচৰ হিচাব সম্পূৰ্ণ ৰূপে আছে আৰু খৰচো সেই মতেই হৈ আছে। মোৰ বন্ধু শ্ৰীহুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ডাঙৰীয়াই পাৰচেজ বৰ্ডৰ সংক্ৰান্তত কৈছিল, এটা কথা মাত্ৰ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে এই কথা সচানে কি যে যোৱা মাহৰ ন নে দহ তাৰিখে মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই পাৰচেজ বৰ্ডখন ভাঙি দিছে আৰু ভঙাৰ পিচতো পাৰচেজ বৰ্ডে ন লাখ টকাৰ ঔষধ কিনিছে?

স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীহুত্ৰ সিং টেবল:— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পাৰচেজ বৰ্ডক ঔষধ কিনিবলৈ কেতিয়াও অৰ্দ্ধাৰ দিয়া নহয়, ইয়াৰ বাবে টেণ্ডাৰ কল কৰা হয় আৰু লৱেষ্ট বেটত ঔষধৰ কোৱান্টি ভাল হলে টেণ্ডাৰ দিয়া হয়।

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী:— কোনখন কাৰ্মেটিক কিমান টকাৰ ঔষধ দিব সেইটো নিৰ্ভৰ কৰে পাৰচেজ বৰ্ডৰ ওপৰত। আজি আমাৰ পাৰচেজ বৰ্ডৰ কিয় আৱশ্যক হৈছে? ড্ৰাকট বৰ্টুল বেটে ঔষধৰ দাম বন্ধ কৰি দিয়াৰ পিচত পাৰচেজ বৰ্ডৰ আৱশ্যক নাথাকে। টেণ্ডাৰ দিলেও ড্ৰাকট বৰ্টুল বেটতকৈ বেছি দামত কিনিব নোৱাৰে। ড্ৰাকট বৰ্টুলে ঔষধ চাপ্লাই কৰে আৰু পাৰচেজ বৰ্ডে নবৰে, একে খিনি ঔষধকে এঠাইৰ পৰা আন ঠাইলৈ নি চাৰি ঠাইত বেছে। এনে ক্ষেত্ৰত অসম দেশত পাৰচেজ বৰ্ডৰ আৱশ্যক বুলি মই নাভাবো। ভাৰত চৰকাৰে চেণ্ট্ৰেল মেডিকেল ডিপো গঠন কৰি ভাৰতবৰ্ষত ডাঙৰ ডাঙৰ অনুষ্ঠান বিলাকৰ পৰা ঔষধ চাপ্লাই কৰিবলৈ দিছে তাৰ পৰা অসমৰ কি লাভ হৈছে? ফলত অসম চেল টেক্সৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। অসম চৰকাৰৰ ধনেৰে ঔষধ কিনি বিভিন্ন হস্পিতাল যোবলৈ পঠিয়ায়, তাৰ চেল টেক্স কোনে পায়? সেই টেক্স পাই কলিকতাই আৰু বোম্বায়ে। ওৱেষ্ট বেংগল চৰকাৰ আৰু মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰৰ পৰা ঔষধ কিনা হয় গুৱাহাটীত নিজৰ ভৰাল থকা

স্বহেও আৰু চাল্লাই থকা স্বহেও তাৰ পৰা ঔষধ কিনা নহয়, কলিকতা, দিল্লী আৰু বম্বেৰ পৰা সদায় ঔষধ কিনি আছে। ফলত অসম চৰকাৰ চেল টেক্সৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। গতিকে অসম চৰকাৰে মুকলি ভাবে অসমৰ মুকলি বজাৰৰ পৰা ঔষধ কিনাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। চেণ্টেল মেডিকেল ডিপুৰ পৰা ঔষধ কিনাৰ সুবিধা অসম চৰকাৰে কৰিব নোৱাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পাৰচেজ বৰ্ডৰ সংক্রান্ত মোৰ কথা ইয়াতে শেষ কৰিছো। চেণ্টেল মোডেল ডিপুৰ পিচত মই ফেমেলি প্লিনিউলৈ আহিম। ইতিমধ্যে এই সংক্রান্ত বহুতো আলোচনা কৰা হৈছে। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক সুধিব খোজো উপযুক্ত অহঁতা সম্পন্ন মানুহৰ অভাবত ইয়াক এনে ধৰণেৰে বখাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে নেকি? যোৱা বছৰ তিনিজন লোকক বিহকৰ্ম কৰবৰ কাৰণে পঠোৱা হৈছিল। এজনে নকৰাকৈ গুচি আহিল আৰু বাকী দুজনে কৰি আছে। ইয়াৰ দ্বাৰা নিবনুৱা সমস্যাৰ কিবা সমাধান হ'ব বুলি কলে কোনোবাই বিশ্বাস কৰিবনে? মই হলে নকৰো। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো বিহকৰ্ম কৰাৰ বাবে যুতীয়া সুবিধা দিয়ক আৰু মুকলি ভাবে তাক প্ৰচাৰ কৰা হওক। কৰ্তৃভাৰচিয়েল বিভাগটোৰ সম্পৰ্কে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খোজো।

আজি ভাৰতবৰ্ষ তথা অসমত পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে। এই কাৰণই পৰিয়াল পৰিকল্পনা কৰিবলৈ বিচৰা হৈছে যে আজি ২৫ বছৰে ভাৰতৰ জনসংখ্যা ৩১ কোটিৰ ঠাইত ৫৫ কোটি পাইছে গৈ। এইখনতে মই এটা কথা সুধিব খোজো যে পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ দায়িত্ব কাক দিয়া হৈছে? এই দায়িত্ব বৰ গধুৰ দায়িত্ব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ দায়িত্ব যি সকল লোকৰ হাতত দিয়া হয় সেই লোকসকলৰ সাধনা ঐকান্তিকতা আৰু মানসিক প্ৰস্তুতিও থাকিব লাগিব। কিন্তু দেখা গৈছে যে, এই বিভাগৰ এই দায়িত্বশীল লোক সকলৰ সাধনা, ঐকান্তিকতা আৰু মানসিক প্ৰস্তুতিৰ অভাৱ। মোটৰ ওপৰত সাধনা আৰু ঐকান্তিকতা থাকিলেও মানসিক প্ৰস্তুতি যে নাই

তাৰ যথেষ্ট প্ৰমাণ পোৱা হৈছে। পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ অৰ্থে আনক উপদেশ দিলেও নিজে এই বিষয়ত কিমান চকু কান দিছে ইও এটা সন্দেহৰ কথা। এই বিভাগৰ বিষয়ে মই মুকলিভাবে কব খুজিছো যে এই দায়িত্ব-শীল লোক সকলৰ কৰ্তব্যত বাধা হৈছে বোধকৰো তেওঁলোকৰ ধৰ্ম ভীকতা। গতিকে এই কথাটো মন কৰিব লাগিব যে, এই বিভাগৰ দায়িত্ব যি সকলে লব সেই সকলৰ যদি মানসিক প্ৰস্তুতিৰ অভাৱ হয়, তেন্তে আমাৰ পৰিয়াল পৰিকল্পনাত অসম চৰকাৰ কোনো কালেই কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰে। এটা কথা হল, অসম দেশত সন্তান জন্ম গ্ৰহণ কৰাবলৈ সমৰ্থ পৰিয়ালৰ সংখ্যা হল ১৪ লাখ, আৰু মুঠ পৰিয়ালৰ সংখ্যা হল ২৭ লাখ। যি ১৪ লাখ দম্পতিৰ জনন শক্তি বিদ্যমান সেই সকলৰ যথা সময়ত জন্ম নিৰোধ আমি কৰিবই লাগিব। আৰু দম্পতিসকলৰ অন্য প্ৰকাৰে জন্ম নিৰোধ কৰিলেও আপত্তিৰ কোনো কথা নাই। চৰকাৰী হিচাবমতে ১৯৬২ চনত মাৰ্চ মাহত জনন শক্তি সম্পন্ন দম্পতিৰ সংখ্যা ১৭ লাখ। কিন্তু ইয়াৰ ভিতৰত ১৯৭২ চনৰ মাৰ্চ মাহলৈকে ১ লাখ ৩৫ হাজাৰ ২৫২ গৰাকীক জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হল, আৰু লোপ ব্যৱহাৰ কৰিলে ৮৮ হাজাৰ ৪০ জনে, আৰু অস্ত্ৰোপ্ৰচাৰ কৰিলে প্ৰায় ৩২ হাজাৰ ৪০০ জন। যোৱা ১০ বছৰৰ ভিতৰত পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ অগ্ৰগতি ইমানেই হৈছে। গতিকে বৰ্তমান এই গতিৰেই কাম চলিছে। আমি মনত ৰাখিব লাগিব যে, সময়ৰ লগে লগে অসম দেশৰ দম্পতিৰ সংখ্যা আৰু বাঢ়ি যাব। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক জনাও, অৱশ্যে যদি তেখেতে তেখেতৰ নিজৰ বিভাগৰ বিষয়ে নাজানে মই জানো বুলি কোৱাটো এটা বাহুল্য মাথোন। তথাপি মই তেখেতৰ জ্ঞাতাৰ্থে কওঁ যে, এই বিভাগত যত যিমানখিনি ধনৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে সেই টকাখিনি ঠিকমতে খৰচ হৈছে বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে বুকু দাঙি কব নোৱাৰে। কিন্তু যদি সেই টকাৰ সম্পূৰ্ণ সদব্যৱহাৰ কৰিলেহেতেন, তেন্তে আজি এই ১০ বছৰে এনেকুৱা এটা পৰিণতি নঘটিলহেতেন। মহোদয়, ইয়াত এজন এদমিনিচ

ট্রেটিং অফিচাৰ আছিল। এই বিষয়াজনৰ বিৰুদ্ধে ১৯৭১ চনতে এটা অভিযোগ উঠিছিল। মন্ত্ৰী মহোদয়ে সেই অভিযোগৰ তদন্ত এতিয়াও কৰা নাই, আৰু যদি কৰিছে সেই তদন্তৰ ফলাফল কি হ'ল আৰু কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে এই সকলোবিলাক আমাক জনাব লাগে। তাৰ পিছত মাচ কমিউনিকেচন বিষয়াজনৰ সম্পৰ্কে দুটামান কথা কও। এই বিভাগৰ যিখিনি প্ৰচাৰ কাৰ্য্য কৰিব লাগে, তাৰ দায়িত্ব থাকে এই মাচ কমিউনিকেচন অফিচাৰৰ ওপৰত। সিদিনা আমাৰ তুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ডাঙৰীয়াই এই বিষয়ে দুটামান কথা কৈছে। এই কমিউনিকেচন অফিচাৰৰ ওপৰিও যাতে প্ৰচাৰ কাৰ্য্য সুকলমে চলে তাৰ কাৰণে চুইদেনৰ পৰা এটা প্ৰেছৰ সা-সৰঞ্জাম ভাৰতলৈ অনা হ'ল আৰু সেই প্ৰেছৰ ছুপাৰিণ্টেন্ডেণ্ট হিচাবে কাম চলাবলৈ সেই প্ৰেছৰ আচুতীয়া শিক্ষা আদি চৰকাৰৰ খৰচতে এজন অসমীয়া ল'ৰাৰ হতুৱাই অৰ্জন কৰাই অনা হ'ল। কিন্তু বৰ পৰিতাপৰ কথা, যে আজিলৈকে সেই প্ৰেছটো চালু কৰা নহ'ল। আৰু ফলত যন্ত্ৰ-পাতি খিনিও মামৰে খাইছে। সেই প্ৰেছৰ কাৰণে অফিচাৰ ছুপাৰিণ্টেন্ডেণ্ট বিষয় আদি নিয়োগ কৰা হৈছিল, কিন্তু ৩ বছৰৰ পিছত এই বিষয়া সকলক বৰ্খাস্ত কৰা হ'ল। গতিকে পৰিয়াল পৰিবৰ্ত্তনা বিভাগৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য্য এই প্ৰেছত কৰিব পৰা নহ'ল। ইয়াৰ ভিতৰতো এটা সৰযন্ত্ৰ আছে। কিছুমান স্বার্থান্ধ মানুহে ভাবিলে যে যদি চৰকাৰী হয় তেতিয়াহলে তেওঁলোকে বিভাগীয় কোনো কামেই নাপাব। গতিকে এই প্ৰেছটো এক ব্যক্তিগত পাৰ্টিৰ ওচৰত বিক্ৰি কৰা হ'ব বুলি ঘোষণা কৰিলে। কিন্তু বাগজ পত্ৰই যেতিয়া এই ঘোষণা ওলাই পৰিল, তেতিয়া চৰকাৰে কি ভাবি কলে যে চৰকাৰী প্ৰেছ পুনৰ স্থাপন কৰা হ'ব। আৰু নতুনকৈ বিষয়া লোৱা হ'ব। এই ক্ষেত্ৰত মই জানিব বিচাৰোঁ যে, অসমৰ চৰকাৰৰ বৃত্ত লৈ অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰা এই ল'ৰা জনক কিয় কামৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিলে, ইয়াৰ যথ যথ উত্তৰ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা বিচাৰোঁ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, তাৰ পিছত পৰিয়াল পৰিবৰ্ত্তনা সংক্ৰান্ত মাচ ভেচৰ-

টমি কৰিব লাগে আৰু তাৰ কাৰণে কিছুমান কন্মল, মা সজুলি আদি সেই বিভাগে কিনি আনিছে, যি কন্মল কিনা হৈছিল সেই বন্দী মই নিজে দেখিছো সেই বিলাক কপাহী সূতাৰ তৈয়াৰী, যাক ধোচা বোলো। সেই কন্মল বিলাকৰ একোখনত পৰিয়াল পৰিকল্পনা বিভাগে ১৬ টকাকৈ কিনিছে কিন্তু তাৰ আচল দাম ৬ ৭ টকা হ'ব। এনে ধৰনৰ আৰু বহুতো উদাহৰণ আছে যত বহুতো টকাৰ অপব্যয় হৈছে, গতিকে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত দাবী জনাও যে, মাচ ভেচকটমিৰ নামত যিমান টকা খৰচ হৈছে তাৰ এটা যথাযথ হিচাব সদনত দাঙি ধৰিব লাগে। এই বিভাগৰ অপাৰেচনতো বহুতো টকা খৰচ হয়। একোটা অপাৰেচনত ভেচকটমি কৰাজনক দিয়া হয়—৪০ টকা আৰু মতিভেটবক দিয়া হয় ৫ টকা, ডাক্তৰক দিয়া হয়—১০ টকা আৰু শিবিৰত থকা কেইদিনত দিয়া হয়—দেইলি ৩ টকা। কৰি। ইয়াৰোপৰি কিছুমান মানুহক মিছাকৈয়ে ভেচকটমি কৰা হৈছে বুলি এখন দীঘলীয়া লিষ্ট তৈয়াৰ কৰা হয়। এনেধৰণে টকাৰ অপব্যৱহাৰ আৰু দুৰ্নীতিৰ এই বিভাগত সজীৱ হৈ আছে। গতিকে এই মাচ ভেচকটমিৰ কাৰণে যি টকা ব্যয় কৰা হৈছে তাৰো এটা পুংখানু পুংখ ৰূপে তালিকা দিব লাগে।

মহোদয়, মাচ ভেচকটমিৰ কাৰণে যিবিলাক খাটিয়া কন্মল আদি কিনা হৈছিল, সেই বিলাক ৰাখিবলৈ গুৱাহাটীৰ মোডিকেল কলেজৰ প্ৰিন্সিপালক কোৱা হল। কিন্তু প্ৰিন্সিপালে কৈছে যে, এই খাটিয়া আৰু কন্মল বিলাক ইমান বেয়া যে যদি গোদামত ৰখা হয়, এবছৰৰ ভিতৰতে ই অকৰ্মন্য হৈ যাব। গতিকে মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

*শ্ৰীআনোৱাৰা টাইমুৰ : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ বিৰোধিতা কৰিছো, আৰু আমাৰ বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলে স্বাস্থ্য বিভাগৰ বিষয়ে যি সমালোচনা কৰিছে সেই বিষয়ে মই দুই এঘাৰ কবলৈ বিচাৰিছো। আমাৰ হাস্পিতাল সমূহৰ অৱস্থা বৰ্ণনা কৰিবলৈ গৈ

প্ৰথমতে আমাৰ গাওঁ অঞ্চলত যিবিলাক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে সেইবিলাকৰ দুবৰহাৰ কথাকে অঙ্গপ কৰিলৈ বিছাৰিছোঁ। আমাৰ অসমত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ এতিয়ালৈকে স্থাপন কৰা হোৱা নাই। ইয়াৰ ওপৰিও আমাৰ স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ অনুপাতে আমাৰ ডাক্তৰৰ সংখ্যাও বৰ কম। আমাৰ আচ নি মতে যিমানখিনি স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিব লাগে সিমানখিনি স্থাপন কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ। আৰু মোৰ বোৰেৰে সেইবিলাকত নিয়োগ কৰিবৰ অৰ্থে অসমত যথেষ্ট ডাক্তৰ পোৱা হব। অৱশ্যে আমাৰ লেডী ডাক্তৰৰ সংখ্যা কম। আমাৰ ডাক্তৰখানা বিলাকত গৰীৰ জনসাধাৰণে যাতে বিনামূলীয়া চিকিৎসা পাব পাৰে তাৰে যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা কৰা দৰকাৰ। মই জানিব বিচাৰোঁ যে দৰবপাতিৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে যি ধন ব্যয় কৰে সেই অনুপাতে আমাৰ দুখীয়া বাহিৰে সেই ঔষধ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰেনে নোৱাৰে তাৰ এটা বিচাৰ কৰা দৰকাৰ। আমি যেতিয়া গাওঁ অঞ্চললৈ যাও তেতিয়া গাওঁৰ জনসাধাৰণে আমাক তেওঁলোকৰ দুখৰ কথা বৰ্ণনা কৰে। শুনা যায় যে, এজন বোগী যদি চিকিৎসাৰ কাৰণে কোনো ডাক্তৰখানালৈ যায় তেন্তে তেওঁ ১০০ টকা গাঠিতে বান্ধি লৈ যাবলগীয়া হয়। নহলে তেওঁলোকৰ চিকিৎসা নহয়। কেতিয়াবা ডাঙৰ ডাঙৰ অসুখত ভুলিলে এজন গাৱঁৰ মানুহ যদি গুৱাহাটী বা ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজলৈ যাবলগীয়া হয় আৰু তাত যদি কিবা এল্লৰে লবলগীয়া হয়, তেতিয়া ডাক্তৰ সকলে কয় যে, তাত এল্লৰে প্লেট নাই। নিজে প্লেট কিনি আনিলেহে এল্লৰে হব। বেজা দিবলগীয়া হলেও বাহিৰৰ পৰাহে বোগীয়ে কিনি আনিবলগীয়া হয়। মই উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ যে, বোৱা ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত খাকপেটিয়াৰ পৰা এজন জখমী মানুহক গুৱাহাটী মেডিকেল কলেজলৈ অনা হল আৰু তেওঁৰ এখন হাত কাটি দিয়া হল, অথচ উপযুক্ত ঔষধৰ অভাৱ বুলি কোনো ঔষধেই দিয়া নহল। এল্লৰে প্লেট নাই বুলি এল্লৰে কৰা নহল, আৰু যি বেজী আদি দিয়া হল তাকো বোগীয়ে নিজে বাহিৰৰ পৰা কিনি আনি দিবলগীয়া হল। ইয়াৰ পৰা সহজে অনুমান কৰিব পাৰি যে, বোগীজনৰ হাতত টকা নাথাকিলে

আৱশ্যকীয় চিকিৎসা নাপায়, সেই কাৰণে মই আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰো, যাতে গৰীৱ জনসাধাৰণৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা কৰে। এই বিষয়ে এটা প্ৰশ্নৰ উদ্ভবত তেখেতে কৈছিল যে, প্ৰত্যেক ডাক্তৰখানাৰ কিছুমান নিৰ্দিষ্ট ঔষধ ধৰি দিয়া হৈছে, আৰু সেইবিলাক ঔষধহে দিয়া হয়। মহোদয়, বৰ্ত্তমান এনেহে পৰিস্থিতি হৈছে যে আমি বহুতো দুখীয়া মানুহক খোৱা লোৱা থকাৰ সংস্থাপন দিব পৰা নাই, তেওঁলোকৰ বেমাৰৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে যাতে বিনা পইচাই আৱশ্যকীয় ঔষধখিনিকে যোগাব পাৰি তাৰ অন্তত এটা ব্যৱস্থা কৰা ভাল। আমাৰ বিৰোধী দলৰ এজন মাননীয় সদস্যই কৈছিল যে, আমাৰ ডাক্তৰ সকলৰ সেৱাত ভাৱ নাই। অকল অৰ্জাৰ মনোভাৱেৰেহে কাম কৰিবলৈ যায়। এই কথাত মনত ৰাখিব লাগিব যে, তেওঁলোকৰ এনে ধৰণৰ মনোভাৱ যদি পৰিদৃষ্ট হৈছে তেন্তে তাৰ কাৰণ হল তেওঁলোকৰ যথায়থ নিয়োগ ব্যৱস্থাৰ বেমেজালী। মই নিজেই দেখিছো আমাৰ বহুতো ডাক্তৰে গাওঁ বিলাকলৈ গৈ যত বসন্ত, কলেৰা আদি মহামাৰী হয় তাত গৈ ৰোগী সকলক দিনে ৰাতিয়ে চিকিৎসা কৰিছে আলপৈচান ধৰিছে, তেওঁলোকৰ সেৱাৰ মনোভাৱ নাথাকিলে ৰোগীৰ লগত তেনেকৈ কষ্ট নকৰিলেহেতেন। কিন্তু ইয়াতে মই এটা কথা কওঁ যে, তেওঁলোকক বহুত সময়ত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ পুৰস্কাৰ দিয়া নহয়। গতিকে তেওঁলোকে অন্য উপায়েৰে কিছু অৰ্জন কৰে। গতিকে মই কওঁ যে, যি সকল ডাক্তৰে সেৱাৰ মনোভাৱ লৈ নিজৰ কৰ্তব্য কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে কিছু পুৰস্কাৰৰ ব্যৱস্থা ৰখা দৰকাৰ। তাৰ পিছত আমাৰ যি সকল নাৰ্চ আছে, তেওঁলোকৰ লোকসেৱা, অতি আপুৰুগীয়া আৰু গোতেই জী নটো তেওঁলোকে লোকৰ লোকসেৱাৰ কাৰণে অপৰ্ণ কৰে। তেওঁলোকে দিনেৰাতিয়ে ৰোগী সকলৰ ওচৰত থাকি বহুত সময়ত ৰোগী সকলৰ মনোৰঞ্জনৰ কাৰণে নানা কাম কৰিব লাগে। তেওঁলোকে ৰোগীৰ মানাৰঞ্জনৰ কাৰণে কাম কৰে কিন্তু তেওঁলোকৰ মনোৰঞ্জনৰ কাৰণে চৰকাৰে একো ব্যৱস্থা কৰা নাই। গতিকে মই স্বাস্থ্য

মন্ত্রীক অনুৰোধ কৰো যে তেওঁলোকৰ মানাৰঞ্জনৰ কাৰণে অৱসৰৰ সময়ত যাতে কিছু আমোদ প্ৰমোদ কৰিব পৰা সা-সজ্জাম আৰু এটা পৃথক ঘৰ ব্যৱস্থা কৰে। মানুহবিলাক যেতিয়া হাস্পিতালত পৰি থাকে তেতিয়াহে তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰষাৰ ভাৱত আশ্বত হয় কিন্তু হাস্পিতালৰ বাহিৰলৈ আহিলেই সকলো পাহৰি যায়। আৰু এই ব্যৱসায়টো এটা বেলেগ চকুৰে চায়। গতিকে চৰকাৰে তেওঁলোকৰ মনোৰঞ্জনৰ কাৰণে এনে ধৰণৰ কিছুমান ব্যৱস্থা ৰাখিব লাগে। যাতে তেওঁলোকৰ মন প্ৰফুল্ল থাকে। আৰু নিজৰ কৰ্তব্য কাৰোতে যাতে নিজকে বিলাই দিব পাৰে।

মহোদয়, আমাৰ জনসংখ্যা বৃদ্ধি হৈছে কিন্তু সেই পৰিমাণে আমাৰ হাস্পিতালৰ ব্যৱস্থা হোৱা নাই। আমাৰ প্ৰেৰণাতে গুৱাহাটীত যি এটা শিশু হাস্পিতাল গঢ়ি উঠিছে সেইটো ফুল ফেলজেম কৰি তুলিবলৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলো। কেন্সাৰ ৰোগ অসমত মাৰাত্মক ভাবে বিয়পি পৰিছে অথচ তাৰ প্ৰতিষেধক ব্যৱস্থাৰ কাৰণে অসমত হাস্পিতালৰ সংখ্যা পৰ্যাপ্ত নহয়। তাৰ কাৰণে গুৱাহাটী নগৰীতে ভূবেশ্বৰ বৰুৱা নামৰ এখনিহে কেন্সাৰ হাস্পিতাল মাত্ৰ এখনিহে আছে। সেইয়ে যথেষ্ট নহয়।

অধ্যক্ষ মহোদয়, কিন্তু দুখীয়া ৰাইজে হাস্পিতাললৈ গলেও যদি কেন্সাৰ ৰোগত মৃত্যু বৰণ কৰিবলগীয়া হয় তাৰ কাৰণে তেওঁলোকক উতংকুষ্ট চিকিৎসা দিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। যিবোৰ হাস্পিতাল আছে তাত ৰোগীৰ কাৰণে এক্স-ৰে শ্বোট নাইবা ৰোগীৰ কাৰণে বিচনাও নাই। এতিয়ালৈকে অসমত বিনামূলীয়াকৈ কেন্সাৰ ৰোগৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নোহোৱাটো বৰ দুখৰ কথা।

আমি সকলোৱে জানো যে টি-বি বেমাৰত বহুত ঠাইৰ ৰাইজে ভোগ কৰি আছে। আগতে টি-বি হলেই মানুহ মৰিছিল, কিন্তু আজিকালি টি-বি বেমাৰত অসমৰ ঠায়ে ঠায়ে মানুহ মৰে। ই বৰ দুখৰ কথা। কিয়নো এই বেমাৰৰ পৰা ইতিমধ্যে বহুত দেশৰেই মুক্তি হৈছে। তেওঁবিলাকে মুক্তি লাভ কৰিছে। কিন্তু আমাৰ যি টি-বি হাস্পিতাল আছে তাক

*Speech not corrected

চৰকাৰে হাতত লৈছে আৰু তাৰ পিচতো আমাৰ গুৱাহাটী আৰু আন আন ঠাইত টি-বি ৰোগ বেচিকৈহে বিয়পিছে। তাৰ কাৰণে ইউনিচফৰ পৰা বহুত দৰৱ পাতি আমাৰ অসমলৈ আহে। কিন্তু দৰৱ পাতিবোৰ কেৱল গুৱাহাটী টি-বি হস্পিটাল আৰু তেজপুৰ হস্পিটালতেই বিতৰণ হয় তাৰ বাহিৰে আন আন ঠাইলৈ নাযায়। তাৰ কাৰণে ইয়াৰ বাহিৰেও যিবোৰ স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ আছে আৰু মহকুমাই মহকুমাই যাতে সকলো ঠাইতে বিনামূলীয়াকৈ ইয়াৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে দৰৱ পাতি পোৱা হয় তাৰ কাৰণে যিটো ব্যৱস্থা লাগে তালৈ বিশেষ দৃষ্টি দিবলৈ মই স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালো। এতিয়ালৈকে মেলেৰিয়া ৰোগৰ পৰা অসম মুক্ত হব নোৱাৰিলে। ই বৰ দুখৰ কথা। কাৰণ মেলেৰিয়া আৰু বসন্ত ৰোগত মৃত্যু হোৱা কথা আজি বৰ লাজৰ কথা বুলিয়ে মই ভাবো। কাৰণ আগতে মেলেৰিয়া ৰোগৰ মৃত্যু হোৱা কথা শুনা গৈছিলে, কিন্তু এতিয়াও আগতকৈ মেনে-ৰিয়াই নতুনকৈ ব্যাপক ভাৱে উৰু দিছে কিছু কিছু ঠাইত, আনকি সংক্ৰামক ভাৱে বিয়পি পৰিছে। ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ স্বাস্থ্য বিভাগে চোকা নজৰ বখাটো উচিত বুলি মই ভাবো। আমাৰ মেডিকেল কলেজলৈ গাওঁ ভূঞাৰ পৰা বহুত ৰোগী আহে কিন্তু মেডিকেল কলেজত সেই পৰিমাণে চীট নাই। মই স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাওঁ যেন বাহিৰৰ পৰা যি সকলে ডাক্তৰৰ চাৰ্টিফিকেট লৈ ৰোগী হিচাবে ইয়ালৈ চিকিৎসাৰ কাৰণে আহে তেওঁবিলাকৰ কাৰণে ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি যেন চৰকাৰ চকু ৰাখে। আমাৰ মেডিকেল কলেজত, মই আগতও কৈছো যে শিশু সকলৰ কাৰণে আচুতীয়াকৈ কোনো ব্যৱস্থা নাই। ঠিক তেনে ধৰণেৰে মহিলা সকলৰ কাৰণেও এটা আচুতীয়াকৈ ব্যৱস্থা কৰাৰ আৱশ্যক হৈ পৰিছে। গুৱাহাটী নগৰ ৰাজধানী হোৱাৰে পৰা জনসংখ্যা বাঢ়ি গৈছে আৰু মেটাৰনিটি ওৱাতো মহিলা সকলৰ কাৰণে আসন কম হোৱাৰ কলত বহুত প্ৰস্তুতিয়ে মজিয়াতে শুই থাকিবলগীয়া হয়। গতিকে মহিলা ওয়াৰ্ডটো বঢ়াই দিয়া আৰু বেডৰ সংখ্যা বঢ়াই দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ ক্ষেত্ৰত এই বিষয়ে কিছুমান অফিচাৰৰ বিলিজিয়াচ বায়াচনেচৰ কথা কৈছে তাৰ কাৰণেই যে এই জনপ্ৰিয় হৈ উঠা নাই সেই বুলি মই নানাবোৰো কিন্তু মই ভাবো যে আমাৰ যি সকল নেতা আছে সেই সকলে যদি ইয়াত সহায় সহযোগ কৰে আৰু আমাৰ সভাই সন্মিত হৈ গলেও প্ৰচাৰ কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা যদি সহযোগ কৰে আৰু বাইজেণ্ড এই কথাটো আহিলে পৰিয়াল পৰিকল্পনা নিশ্চয় জনপ্ৰিয় হৈ উঠিব। যিবোৰ স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে সেইবোৰত যদি দুই এগৰাকী নাৰ্চ থাকিবলৈ ব্যৱস্থা কৰি দিয়া হয় আৰু পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ কাৰণে আহিব পাতি আদি কথা হয় তেতিয়াহলে মই ভাবো আমাৰ গাৱঁ ভূঞা যিলাক আগ্ৰহান্বিত দম্পতি আছে সেই সকল আগবাঢ়ি আহিব। সেই কাৰণে মই স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাও যেন আমাৰ গাৱঁ ভূঞা যিবিলাক স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ আছে তাৰ সংখ্যা বঢ়াই দি স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ বোৰত নাৰ্চ থাকিবৰ কাৰণে আৰু লেডি ডাক্তৰ থকাৰ কাৰণে আবাস গৃহ আদিৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈও মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো। তেতিয়াহলেহে এই পৰিয়াল পৰিকল্পনা আঁচনি কৃতকাৰ্য্য হ'ব। আমাৰ গুৱাহাটী কালাপাহাৰত যিটো কলেবা হস্পিতাল আছে সেই কলেবা হস্পিতাললৈ যিবোৰ ৰোগী যায় তেওঁলোকৰ পৰা খবৰ পাওঁ যে সেই হস্পিতাল একেবাৰে দৃষ্টিহীন হৈ আছে আৰু ৰোগী সকলে তাত ভাল চিকিৎসা নাপায়। সেই কাৰণে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনাওঁ যেন এই হস্পিতালত যাতে ভাল ধৰণৰ ব্যৱস্থা বৰে। আমাৰ হস্পিতাল বিলাকৰ পৰিস্কাৰ পৰিচ্ছন্নতাৰ বিষয়ে ছাত্ৰাৰ মান কম বুলি ভাবিছো। আমাৰ মেডিকেল কলেজ হস্পিতালত মাৰ্শ-মই যিবিলাকে জাৰ্ম কেৰি কৰে সেই বিলাকৰে ভৰি আছে কিন্তু মিচিওনাৰি হস্পিতালত হলে সেই বিলাক নাই আৰু পৰিস্কাৰ পৰিচ্ছন্ন হৈ থাকে। সেই কাৰণে মই মেডিকেল কলেজ আৰু আন আন স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰবোৰত প্ৰতি মনোযোগ দিবলৈ মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো। যাতে সেই বিলাকৰ পৰিস্কাৰ

পৰিকল্পনালৈ লক্ষ্য দিয়ে। মঙ্গলদৈ হস্পিতালত মই দেখিছো তাত বিচনাত বেড চীট পৰ্য্যন্ত নাথাকে; আনকি গাকৰ গিলিপ পৰ্য্যন্ত নাথাকে। বোগীবিলাকে তেনেকৈয়ে থাকিবলগীয়া হয়। ডাক্তৰক সুধিলে কয় টকা পইচাৰ অভাৱ বুলি। সেই কাৰণে স্বাস্থ্য বিভাগৰ যি টকা মঞ্জুৰী দিয়া হৈছে তাত পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাইহে আক ইয়াৰ প্ৰতিটো টকা যাতে বাইজৰ কামত ব্যৱহাৰ হয় আৰু বোগীৰ কামত আহে ভাল ভাৱে ব্যৱহাৰ হয় তাৰ বাবে সম্পূৰ্ণ লক্ষ্য ৰাখিবলৈ মই আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ক অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ জৰিয়তে অনুৰোধ জনালো। ধন্যবাদ।

*শ্ৰীনগেন বৰুৱা : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই সদনত তেখেতৰ বিভিন্ন দণ্ডবৰ বিভিন্ন নিতানত যি মঞ্জুৰীৰ প্ৰস্তাব দাঙি ধৰিছে সেই মঞ্জুৰীৰ মই বিৰোধিতা কৰিছো।

অধ্যক্ষ : পাঁচ মিনিট কব। দুই বজাৰ পৰা নিনিঠাৰে উত্তৰ দিব পাৰিলে ভাল হয়।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা : পাঁচ মিনিটত নহব ছাৰ। কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰি মই দুআঘাৰমান কব খুজিছো। আমাৰ আজি শতকৰা ৭৪ জনৰো বেছি মানুহেই দৰিদ্ৰৰ সীমাৰ তলত আছে আৰু যিখন ৰাজ্যত এতিয়াও শতকৰা তিনিজন মানুহেহে স্বাস্থ্যৰ সুবিধা পাইছে। খোৱা পানীৰ সুবিধা যিটো শতকৰা এজন মানুহকো দিব পৰা নাই। সেইখন দেশৰ জনসাধাৰণৰ স্বাস্থ্যৰ বা জনস্বাস্থ্যৰ উন্নতি কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যিখন পৰিকল্পনা লৈছিল সেই পৰিকল্পনা যে বিফল হৈছে সেইটো সহজে অনুমেয়। তথাপি, কিন্তু চৰকাৰে যি আইন ধাৰ্য্য কৰিছিল আমাৰ ৰাজ্যৰ মানুহক চিকিৎসাৰ সা-সুবিধা দিবলৈ সেই হিচাপে চিকিৎসাৰ বিষয়ে মানুহে যি পৰিমাণে সা-সুবিধা পাব লাগিছিল যি নি পোৱা নাই বুলিয়েই ধাৰণা হৈছে। আজি জনসংখ্যা যি ধৰণে বাঢ়িছে সেই বৰ্দ্ধিত জনসংখ্যালৈ চাই চৰকাৰে ফেমিলি প্লেনিঙৰ নামত লাখে লাখে কোটিয়ে কোটিয়ে টকা খৰছ কৰিছে 'পজিটিভ মেজাৰ' হিচাবে জনসংখ্যা কমাই ৰখাৰ ব্যৱস্থা। আনহাতে জনস্বাস্থ্যৰ শিতানত যি ভাবে

জনসাধাৰণৰ মাজলৈ সেরা আগবঢ়াব লাগিছিল সেই ধৰণেৰে সেরা আগ-
বঢ়াব নোৱাৰাৰ বাবে, অৰ্থাৎ এই ধৰণৰ আঁচনিৰ যোগেদি জনস্বাস্থ্য
সম্পৰ্কীয় কথাত চকু নিদিয়াৰ কাৰণে বহুত জনসংখ্যা মৰি হজি কিছুমান
মানুহ কমিব লাগিছে এইটোও এটা প্ৰিভেন্টিভ বেমাৰ। এই ধৰণেই
প্ৰজিটিভ মেজাব আৰু প্ৰিফেণ্টিভ মেজাবৰ যোগেদিয়ে ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা
বুলি মোৰ ধাৰণা।

জনসংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে কিন্তু যি হিচাবে এই বৃদ্ধি পাইছে সেই হিচাবে
আমাৰ জনমূৰি আইৰ বৃদ্ধি পাব লাগিছিল, সেই হিচাবে আমাৰ খাদ্য-
শস্য উৎপাদন হ'ব লাগিছিল, সেই হিচাবে খাবলৈ পাব লাগিছিল আৰু
যি ভাৱে খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিব লাগিছিল সেই অনুপাতে
কোনোতোকৈ কৰিব পৰা নাই। আকৌ ঘৰ-দুৱাৰ নিৰ্মান থকা ঘৰৰ সা-
সুবিধা ইত্যাদি সকলো বিষয়তে চৰকাৰ অকৃতকাৰ্য হৈছে যেন অনুমান
হয়। এই গোটেই বিলাকে আজি জনস্বাস্থ্যৰ ওপৰত এটা বিৰাট আঘাট
পৰিছে। আমাৰ জনসংখ্যা আজি ইমান বাঢ়িছে তাতে আকৌ অসমৰ
ভৌগলিক অৱস্থা, অসমৰ পৰিপাশ্বিক অৱস্থা আৰু জলবায়ু এনে ধৰণৰ
আৰু গোটেই ৰাজ্যখনেই মালদোনি বিষে ইমান বেচি যে তাত নানা
ধৰণৰ বিষাক্ত কীট পতঙ্গ আৰু পোক পৰুৱাই আমাৰ জনসাধাৰণৰ জীৱন
দুৰ্ব্বল কৰি তুলিছে গতিকে এনে স্থলত আজি যি ভাৱে চৰকাৰে জনস্বাস্থ্য
আৰু চিকিৎসাৰ আঁচনি ল'ব লাগিছিল সেই হিচাবে লোৱা হোৱা নাই
আৰু যি বিলাক আঁচনি লোৱা হৈছিল সেইবোৰ কৃতকাৰ্য হোৱা নাই।
ভাৰত চৰকাৰে যিবিলাক টকা পইচা দিছে তাৰ দ্বাৰাও আমাৰ ৰাজ্যিক
চৰকাৰে এই জনস্বাস্থ্যৰ আঁচনি সমূহ কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই আনকি
আন্তৰ্জাতিক সন্ত্ৰাস সমূহেও এই আঁচনি বিলাকত যথেষ্ট টকা পইচা দিছে
তথাপিও আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰে জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব পৰা
নাই।

চৰকাৰৰ দক্ষতাহীনৰ কাৰণে এই জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে আগবাঢ়িব

পৰা নাই। অৱশ্যে টকা পইচা আমাৰ কিছু কম কিন্তু যিখিনি টকা পইচা পোৱা হৈছে সেই খিনিকে ভালদৰে খৰচ কৰিলে নিশ্চয় আমি কৃতকাৰ্য্য হব পাৰিম, কিন্তু তাকে বৰিব নোৱাৰাৰ বাৰণাটো আমি বুজি নাপাও। এইবাৰ বাজেটত প্ৰায় ১৪ কোটি টকা ধৰিছে। প্ৰায় ৩টি বছৰেই চাবে বাৰ কোটি টকা বছৰি বছৰি পৰিকল্পনাত ধৰা হৈছে। আজি মেডিকেল স্থাপন কৰা হৈছে, অঞ্চল বিশেষে হস্পিতাল পতা হৈছে আৰু ল'কেল বোৰ্ডৰ দিনৰে পৰাই বিভিন্ন ঠাইত হস্পিতাল আছে কিন্তু ইমান বিলাক অনুষ্ঠান পতা স্বত্বেও আজি কি দেখা গৈছে, আমাৰ স্বাস্থ্য বিভাগৰ একেবাৰে মন্ত্ৰী, চেফ্ৰেটাৰীৰ ডিবেক্টৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি এবোবাৰে ডাক্তৰ নাৰ্চ আৰু বিভাগীয়া বিভিন্ন চাকৰীয়াসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত এই জন স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি অলপো জনসেৱাৰ মনোবৃত্তি নথকা যেন অনুমান হয়। আজি আমাৰ এই হস্পিতাল আৰু বিভিন্ন স্বাস্থ্যকেন্দ্ৰ বোৰত পৰিচালকৰ ওপৰত যি ধৰণে অভিযোগ আহিছে তাৰ পৰা এইটো সূচায় যে আমাৰ ডাক্তৰ নাৰ্চ সকলৰ জনসেৱাৰ মনোবৃত্তি একেবাৰে নাইকীয়া। ডাক্তৰ নাৰ্চ সকলৰ ওপৰত অভিযোগ আহিব পাৰে কিন্তু তাৰ মূলতে হ'ল আমাৰ চৰকাৰ, মন্ত্ৰী আৰু চেফ্ৰেটাৰী ইত্যাদি। গতিকে এই সকলোৰে যদি সততা আৰু সাধুতা আৰু তৎপৰতা থাকিলেহেতেন তেতিয়া হলে এই জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বহুপৰিমাণে আগবাঢ়িব পৰা গ'লহেতেন। আমাৰ আন আন যিবিলাক ডিপাৰ্টমেণ্ট যেনে—কৃষি, শিল্প ইত্যাদি আছে সেই বিলাকৰ ভিতৰত এই জনস্বাস্থ্য বিভাগটো আটাইতকৈ দৰকাৰী বিভাগ যেন অনুমান হয়। এইখন দেশত আজি শতকৰা ৭৫ জন মানুহৰ আহাৰ নাই যিখন দেশত আজি অধিকাংশ মানুহৰ স্বাস্থ্য একেবাৰে কৰীয়া ঘূনীয়া হৈ পৰিছে, বাইজৰ বিলাই-বিপত্তি একেবাৰে নাহোৱা হৈছে, গতিকে আজি এই জনস্বাস্থ্যৰ আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ হলে আমাৰ বিভাগৰ অধিক তৎপৰতা হব লাগিব, এই খিনিকে মই জনাইছোঁ।

আজি ১০।২০ বছৰৰ ভিতৰত যিটো দেখা গৈছে যে গাওঁ অঞ্চলত-

বিশেষকৈ ব্লক হিচাবে প্ৰাইমাৰী 'হেল্থ চেণ্টাৰ' দিয়াৰ প্ৰস্তাৱ কৰা হৈছিল আৰু এই বছৰ জনস্বাস্থ্যৰ লগতে 'পাব্লিক হেল্থ চেণ্টাৰ' তৈয়াৰ কৰিছে, ৭ বছৰৰ ভিতৰত ই সম্পূৰ্ণ হ'ব আৰু ১২২ টা ব্লকৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৭০ টা চেণ্টাৰত আমাৰ গাওঁ অঞ্চলত স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিব পাৰিছে। ডাক্তৰ ১ লাখ ডেৰ লাখ জনসাধাৰণৰ মাজত ব্লকত এটা আছে। এই জনসাধাৰণৰ ভিতৰত এই প্ৰাইমাৰী 'হেল্থ স্কীম' বিলাকত ডাক্তৰ নাৰ্চ ঘৰ-দুৱাৰ কোনো টোৰেই সুব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ যিমানখিনি অঞ্চলত স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ দিবলৈ বাকী আছে সেই বিলাকত এতিয়াও দিয়া হোৱা নাই। অথচ আমাৰ নগৰ অঞ্চলত হস্পিতাল আছে, চিভিল হস্পিতাল আছে কিন্তু গাওঁ বিলাকত লকেল বোৰ্ডৰ দিনতেইপতা *কিছুমান 'চাবচিডাইজদ হস্পিতাল' আছে কিন্তু সেই বিলাকত বাইজক ভুৱা দিয়াহে হৈছে কিয়নো তাত মাহে ষষ্ঠ-পাতি কিনিবৰ কাৰণে যি ৫০।৬০ টকা দিয়া হৈছে সেইবিলাক কোনো কামতেই লগা নাই, তাত ডাক্তৰ নাৰ্চ ইত্যাদি একো নাই, অইন ঠাইৰ পৰা তালৈ ডাক্তৰ মাজে সময়ে আহি কাম কৰে। গতিকে এনে ক্ষেত্ৰত সেই হস্পিতালবোৰ বখাৰ কোনো আৱশ্যক নাই অৰাবতে টকা-পইচা খৰচ হৈছে। এই চাবচিডাইজদ হস্পিতালবোৰ বহিত কৰি অইন ধৰণৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। তাৰ বাহিৰেও লকেল বোৰ্ডৰ অধীনত হস্পিতাল আছিল। ৩০।৪০।৫০ বছৰৰ পিচত ডাক্তৰ কম্পাউণ্ডাৰৰ কাৰণে যিবিলাক ঘৰ সজা হৈছিল সেইবোৰ সম্পূৰ্ণ উৱলি গৈছে, বেমাৰী আহিলে তাত বৈ থাকিবলৈও সুবিধা নাই থিয় হ'বৰো জেগা নাই, আৰু দৰৱ জাতীয় সামগ্ৰী ৰাখিবলৈ ষ্টোৰ হাউচ নাই। প্ৰকৃততে জনস্বাস্থ্য বিভাগ বুলি যিবিলাক 'চেণ্টাৰ' বা হেল্থ স্কীম আছে বা লকেল বোৰ্ডৰ দিনৰে পৰা যিবিলাক চাবচিডাইজদ হস্পিতাল আছে সেইবিলাক অনুষ্ঠানৰ পৰা জনস্বাস্থ্যৰ কোনো কাম হোৱা নাই।

এনেকুৱা অভিযোগ আমাৰ হাতত আছে যে, যিবিলাক ৰোগী তালৈ আহে সেইসকলৰ পৰাও বেজী দিয়াৰ কাৰণে 'চাৰ্জ' লোৱা হয়। এই

চিকিৎসালয় সমূহ বেমাৰীয়ে কিবা চিকিৎসা আদি পাইছেনে নাই, ডাক্তৰে চিকিৎসা আদি কৰিছেনে নাই, ঔষধপত্ৰ আদি আছেনে নাই — এই কথা সম্পৰ্কে কোনো তদন্ত আদি ওপৰৰ কলৰ পৰা নহয়। মহকুমা বিলাকত যিবিলাক চিকিৎসালয় আছে সেইবিলাকত আমি দেখছো যে, তাত ৩৪ জন ডাক্তৰ থকা স্বত্বেও যিবিলাক বোগী তালৈ আহে তাৰ বেছি ভাগকে বাখিব নোৱাৰি ঘূৰাই পঠোৱা হয়। যিবিলাক থাকে সেই বিলাকেও মাটি আৰু পকা আদিত পৰি থাকিব লগা হয়। শেষত সেইদৰে পৰি থাকি অনাহাৰে, অৰ্দ্ধাহাৰে, বিনা চিকিৎসাই মৃত্যুৰ মুখত পৰিব লগা হয়। কোনোবাই যদি পইচা আদি খৰছ কৰিব পৰিছে তেতিয়াহলে, বাহিৰৰ পৰা ঔষধ-পত্ৰ আদি কিনি আনিহে চিকিৎসা আদি কৰিছে। বিনামূলীয়া চিকিৎসাৰ তাত ব্যৱস্থা নাই। তাৰোপৰি, আৰু এটা কথা হৈছে যে, আমাৰ ডাক্তৰ বিলাকক যিমান খিনি সা-সুবিধা আদি দিয়াৰ দৰ্কাৰ সেই হিচাবে সা-সুবিধা আদি বা অনান্য সুবিধা আদি দিব পৰা নাই। এনেকুৱা অভিযোগ নোহোৱা নহয় যে তাত যিবিলাক ঔষধ-পাতি আদি যোগান দিয়া হয় সেই ঔষধ-পাতিবোৰ দুৰ্নীতি পৰায়ণ ডাক্তৰবোৰে 'নিজা প্ৰাইভেট ফাৰ্মেচী'ত বিক্ৰী কৰে নাইবা সেইবিলাক বাহিৰত বিক্ৰী কৰি দিয়ে। সেইদৰেই প্ৰয়োজনীয় আহাৰ পাতি, কানি-কাপোৰ আদিও সিমান পৰিমাণে দিব পৰা নাই বা যিখিনি দিছে সেই খিনিও বেমাৰী সকলৰ কামত অহা নাই। এইটো কি কাৰণত হবলৈ পাইছে? এইটো হোৱাৰ একমাত্ৰ কাৰণ হৈছে এইটোকেই যে, ওপৰৰ পৰা শাসনৰ দণ্ড দাল থিক মতে ধৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ কাৰণ সাধাৰণতে দুটা হব পাৰে, — এটা হৈছে প্ৰশাসনিক দুৰ্বলতাৰ কাৰণে আৰু হয়তো আনটো হব পাৰে এই কথা বিলাক শাসনত অৱস্থিত লোকসকলে একেবাৰেই বুজি নোপোৱাৰ কাৰণে। চৰকাৰে কৰা আঁচনি বিলাক চৰকাৰেই ভালদৰে বুজি নোপোৱাৰ কাৰণেই এই বিলাক হবলৈ পাইছে। যিয়েই নহওঁক কিয়, এনেকুৱা বিলাক আহোৱাহ থকাৰ কাৰণেই

জনস্বাস্থ্য বিভাগৰ জৰিয়তে চৰকাৰে লোৱা আঁচনি বিলাকে কোনো সকলতা লাভ কৰিব পৰা নাই। এই বিলাকৰ ওপৰিও জিলাবোৰত যিবিলাক হস্পিটাল আদি আছে সেইবিলাকত বহুতো ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰ আছে, মটৰ গাড়ী আদিও আছে বিশেষ কোনো জৰুৰী কালীন অৱস্থাত আমাৰ ডাক্তৰ সকলে অহা যোৱা আদি কৰিবৰ কাৰণে। কিন্তু এই বিলাক সম্পৰ্কে খবৰ আদি কৰিলে দেখিব যে, এই বিলাক হস্পিটালত বেমাৰিয়ে ফটা চিটা বিচনাত শুইছে, প্ৰয়োজনীয় আহাৰ পাতি আদি খাবলৈ পোৱা নাই, 'প্ৰেছক্ৰিপচন' আদিও বাহিৰত নললে আৰু ঔষধ পাতি আদিও বাহিৰত নিকিনিলে তাত এই বিলাক পোৱা নেযায়। বহুতো সময়ত তাত ৰোগী আদিক ৰাখিবলৈ হলে ডাক্তৰক ১০০।২০০ আদি টকা নিদিলে 'চিট' আদি নেপায়। কিছুমান ঠাইত যান-বহন আদি দিয়াৰ নিয়ম আছে যদিও সেই যান-বাহন বিলাক চলাইছে কেৱল ডাক্তৰ সকলেহে। বহুতো ঠাইত বেমেজালি কৰি যান-বাহনবোৰ চলোৱাৰ ফলত সেই বিলাকৰ কেতিয়াবা হয়তো টায়াৰ-টিউৱেই নাই, কেতিয়াবা বা কিবা এটা সামান্য বিজুটৰ কাৰণেই গাড়ী বিলাক এনেয়ে পৰি আছে এনেকুৱা ধৰণৰ অৱস্থা। যিবিলাক চিভিল হস্পিটাল আদি আছে সেই বিলাকত ৪।৫ ৬।৭ খন পৰ্য্যন্ত গাড়ী আছে কিন্তু মহকুমা পৰ্য্যায়ত থকা হস্পিটাল সমূহত এখন জীপো নাই। কৰবাত মহামাৰী আদি হলেও তালৈ ডাক্তৰ সকল যাব নোৱাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই গোলাঘাটৰ কথাই কব পাৰে যে, তাত কলেৰা আৰু গ্ৰহণীৰ নিচিনা মহামাৰী হৈ থকা অৱস্থাত তালৈ এচ, ডি, এম, অ' জন টেক্সীতহে তালৈ যাবলগা হয়। অসমৰ তিনিখন মেডিকেল হস্পিটালৰ ভিতৰত মই এখনৰ বাহিৰে গুৱাহাটী আৰু ডিব্ৰুগড় মেডিকেল হস্পিটালত দেখিছোঁ যে যত ৫০ জন ৰোগী থাকিব পাৰি তাত ২০ জন, ১০০ জন পৰ্য্যন্ত ৰোগীক ৰখা হয়। ফলত তাত আঠুৱা-বিচনা আদি একো নথকাকৈয়ে ৰোগী বিলাক থাকিব লগা হয়, যাৰ ফলত মহ মাখিয়ে আৰু ৰোগবৃদ্ধিত সহায়হে কৰিব পাৰে। আজি চৰকাৰে ৰাজ্যখনত মেলেৰীয়া নিৰ্মূল কৰাৰ কাৰণে

চৰকাৰী ভূমিকাৰ কথা কৈছে যদিও এই বিলাক ব্যৱস্থা হলে হৈয়ে আছে।

মাননীয় অধ্যক্ষ :— আপুনি শেষ কৰক।

শ্রীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু কেইটামান অভিযোগৰ বিষয়ে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিব খুজিছোঁ। খোৱা পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, ৫ লাখ ৯১ হেক্টৰ টকা খোৱা পানী যোগান দিবৰ কাৰণে খৰছ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। ঠায়ে ঠায়ে যিবিলাক জেগাত এই ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে সেই বিলাক গাওঁ অঞ্চলত ব্যৱস্থা নকৰি নগৰীয়া অঞ্চলতহে কৰা দেখা গৈছে। সোণাৰীত একলাখ টকাৰে খোৱা পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰি সেই পানী গাৱলীয়া অঞ্চলত যোগান নিদি নগৰ ঘোষণা কৰা জেগাতহে এই পানীৰ যোগান ধৰা হৈছে। এই আঁচনি কবোতে তিনিবাৰ সংশোধনী কৰা হৈছে কিন্তু সফল হলে হোৱা নাইকীয়া সফল নোহোৱাৰ একমাত্ৰ কাৰণ হৈছে এইটোৱেই যে, এই আঁচনিৰ প্ৰাৰম্ভিক কাম খিনি অৰ্থাৎ জৰীপৰ কোনো ব্যৱস্থা নকৰাকৈয়ে এই আঁচনিৰ কাম আৰম্ভ কৰাৰ কাৰণে ই সফলতা লাভ কৰিব পৰা নাই। সেইদৰে শিমলুগুৰি আৰু বোকাখাটতো গাৱলীয়া অঞ্চলৰ পৰিবৰ্ত্তে নগৰ অঞ্চলতহে এই পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। তাত যি ভাবে যিমান টকা খৰছ কৰিব লাগিছিল সেইদৰে খৰছ হোৱা নাই। এই কথা বিলাক এখন মুকলি চিঠিটো ওলাইছিল। কিন্তু এনেকুৱা বিলাক অভিযোগ আমাৰ বাইজৰ ফালৰ পৰা অহা স্বত্বেও চৰকাৰে সেই অভিযোগৰ কোনো প্ৰত্যুত্তৰ নিদিলে। বাইজৰ মুকলি চিঠি খনিত এদৰে প্ৰকাশ পাইছিল— ১। অসম চৰকাৰে গাৱলীয়া পানী যোগান কেন্দ্ৰৰ পাইপ লাইন আদি মেৰামতৰ কাৰণে তলত দেখুৱা ধৰণে যোৱা মাহত অৰ্থমঞ্জুৰী দিয়ে: ক) খনামুখ ২৬,০০০ টকা।

খ) চাৰিং— ২০,০০০ ”

গ) বোকাখাট— ১০,০০০ ”

*Speech not corrected

ঘ) তিতাবৰ — ২০,০০০ ”

ঙ) চাবুৱা — ৩,৫০০ ”

কিন্তু এই বিলাক কামৰ কাৰণে কোনো টেণ্ডাৰ আদি কল নকৰাকৈ নিগচিয়েছন কৰি কোনো প্ৰাইভেট পাৰ্টিকি এই কামৰ কাৰণে ঠিকা আদি দিয়া হয়। এই কামবোৰৰ কোনো জাননী আদি প্ৰকাশ নকৰাকৈয়ে আক পানী যোগান কেন্দ্ৰৰ ওচৰৰ কোনো লোকক এই সাধাৰণ কামবোৰ লোৱাৰ সুবিধা নিদি গুৱাহাটীৰ এজন ঠিকাদাৰক ওপৰৰ সকলোখিনি কাম একেলগে বিভাগীয় অভিযন্তাই দি দিয়ে আৰু তাৰ দ্বাৰা থলুৱা সৰু-সুৰা ঠিকাদাৰ সকলক তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য কামৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হয়। ইয়াৰ বাহিৰেও শিমলুগুৰিৰ পানী যোগানৰ কামৰ টকাটোৰে প্ৰকৃত কাম নকৰি সেই টকাটো যোৰহাটৰ পাবলিক হেল্থ একজিকিউটিভ ইঞ্জিনিয়াৰে নিজৰ আবাস ঘৰ সজাত খৰছ কৰিছে। আচল উদ্দেশ্যত টকা খৰছ নকৰি নিজৰ বাসভৱন সজাৰ নিচিনা অভিযোগো এই বিভাগৰ আছে।

মাননীয় অধ্যক্ষ:— আপুনি শেষ কৰক।

শ্ৰীমতেন বৰুৱা:— তাৰ পিছত মই যোৰহাটৰ এটা কথা কৈয়ে মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিম। কিয়নো এই কথাটো মই নকলেইন হব। যোৰহাট চিভিল হস্পিটালত যিজন চিভিল চাৰ্জ'ন আছে সেই চাৰ্জ'ন জনে চিভিল হস্পিটালত ৰোগ প্ৰতিষেধক সকলো খিনি সা-সুবিধা থকা স্বত্বেও যোৱা দুবছৰে শিৱসাগৰ জিলাত বসন্ত, জহনী আদি ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ শেষত মৃত্যু বৰণ কৰা লোকসকলক মৃত্যুৰ আগতেই কিয় প্ৰতিষেধক মূলক ব্যৱস্থা দিব নোৱাৰিলে সেইটো বিভাগীয় মন্ত্ৰীমহোদয়েই উত্তৰ দিব লাগিব। এই সন্দৰ্ভতে মই আৰু এটা কথা উল্লিখ্য কৰা যে, এই চিভিল হস্পিটালত থকা এজনী নাৰ্চক খিলঙলৈ বদলি কৰা স্বত্বেও সেই পাকল ৰাণী চৌধুৰী বোলা নাৰ্চ গৰাকীক আজিও বদলি কৰা নাই আৰু তেওঁক তাতেই ৰখা হৈছে। যি কাৰণেই নহওঁক, এই নাৰ্চ গৰাকীক আজি দুবছৰেও কোনো দৰ্মহা আদি দিয়া নাই, তেওঁৰ কোনো চাৰ্ভিচ নাই আৰু তেওঁ নানা বিপদৰ সন্মুখীন হৈছে। এই খিনিকে কৈ মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিছোঁ। আৰু এই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন জনাইছোঁ।

*Speech not corrected

(The House re-assembled after lunch with Mr. Deputy Speaker in the chair.)

Dr. Robin Goswami : Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose the cut motion. It is aptly said that health is wealth. Without health an individual or a nation cannot be virile. Proper investment in health will naturally pay good dividend. It is therefore responsible to conclude that the department which looks after the health of the people should truly be a nation building one. If it fails in its responsibilities it will have no moral right to exist. In an economically backward State like Assam which is visited by flood and pestilence every year the problem of health is a stupendous and gigantic one. On the public health side apart from the control, I would not say eradication of malaria and small pox, the other measures taken are anything but satisfactory. The supply of pure drinking water for the majority of the population is very poor. We have failed to supply drinking water to the vast multitude of the population. The anti-tuberculosis and anti-leprosy works are moving in a snails pace. There is on an average one hospital bed for every 2000 persons as against the norm of one bed for every 1000 population. As regards the nurse-bed ratio it is 1:9 as against the recommended ratio of 1:3 in teaching hospitals and 1:5 in non-teaching hospital. What is particularly distressing is the fact that the rural areas where 92% of the population live have no adequate health services. In the urban areas there are six beds for 1000

population but in the rural areas there is one bed for 11,000 population. Of the total beds in the State 86% are urban areas with only 14% in the rural areas. Where the vast multitude of the people are living and exposed to all kinds of health hazards. Deficiencies exist in the basic infrastructure as well as in the organisational framework. Many of the community Development Blocks where primary health centres do exist proper buildings and staff quarters have not been constructed in many places. Rural family welfare planning centres are yet to be established in about 40% of the blocks, where primary health centres are functioning. The primary health centres were intended to provide both the aspects of health care : preventive as well as curative. But it should be admitted that our primary health centres are functioning as glorified dispensaries where they are simply doing curative care although we pretend to lay greater stress and emphasis on preventive and socio-medical aspects of health care. The hospitals, dispensaries, primary health units are all in a bad shape. The buildings are defective, ill maintained and beds are thoroughly inadequate. They are ill equipped as regards to peronnel as well as materials. There are no sufficient medicines. You will find, sir, in some rural dispensaries bandages galore which are not required and in others you will find drums of turpene oil but alas no medicines, because by supplying these things to the Health Department they get more commission than by supplying simple medicines. There

are no x-ray plates, instruments and other gadgets. The furniture are insufficient, worn out rickety. There is no sufficient linen for the patients. Oxygen supply is poor. There is no proper round the clock casualty service. There is no visiting hours for the patients' relatives, with the relatives going in and out throughout the day using it like a bazar, throwing litters and spitting anywhere and everywhere they like. As regards central sterilisation system, blood bank, proper post mortem facilities, aseptic operation theatres and anaesthesia lesser said is the better. Which one is more important : an eye bank or a blood bank. Anyone in his senses will opt for blood bank.

But this Government has spent about one and half lakh rupees for establishing an eye bank in Gauhati Medical College. In other words there is complete chaos and indiscipline in the majority of the hospitals of the State.

Now to improve the functioning of the health services I would like to make some suggestions. Firstly, as regards public health, these measures should be taken : intensification of anti-tuberculosis campaign and anti leprosy work ; we must make provision of the pure drinking water for every village ; there should be proper sanitary measure in every village ; We must increasingly use triple antigen against Diphtheris rtanus of whooping cough and antipolio vaccine; the school health services should be revitalised and anti natal clinic should be strengthened.

One of the major shortcomings of the Health Department in Assam is the delay in tackling epidemics.

Whenever there is an outbreak of epidemic like small pox or Cholera the State is not in a position to immediately get the epidemic under control for paucity of vaccines. Therefore, I would request the Govt. to start manufacturing locally the different type of vaccines.

In the State the district hospitals should have a bed strength of 300 and sub-divisional hospital should have a minimum bed strength of 150. Each hospital should have a infectious disease wing and a tuberculosis wing and these should be located away from the main building. The dead house and the post mortem house should exist separately and not together as at present. The dead house and post mortem house should be provided with cold storage facilities. In the district and sub-divisional hospitals in addition to generalists there should be specialists and special departments like surgeons, physicians, obstetrician and gynecologists should be created. I must confess that there is utter confusion so far as manpower planning of trained medical personnel is concerned in the State. A person well trained in medical Jurisprudence must be posted in every hospital. All the S. D. M. O.s should be trained on it. The upgraded hospitals should provide quarters for the resident staff. The village dispensaries and primary health units should be linked up with sub-divisional and district hospitals with telephone and mobile units so that serious cases may get immediate attention of specialists.

The hospital management committees should be given

ample discretionary powers and power to purchase medicines and supplies locally at least in an emergency.

The present system of supplying drugs is a lengthy and time consuming one and takes a lot of valuable time of the doctors which could be profitably utilised elsewhere. A few zonal central medical stores should be started wherefrom the hospitals, dispensaries, primary health units can draw their supplies of medicines and equipments. I understand that the list of approved drugs has already been completed but has not yet been published. Why the list has not yet been published? Is it because the Assembly is now in session and if it published it may be subjected to thorough scrutiny?

Now regarding the Medical Colleges in Assam, would urge upon the Government to open the following departments immediately.

1. The Cardio Thoracic Surgical Unit for dealing with heart and lungs cases.
2. Neurosurgical unit for dealing with diseases of brain and nervous system;
3. Urological unit and Plastic Surgeay Unit.

It is a pity that even after twenty five years of Medical Education in these departments are nonexistant in any of the Medical College in Assam. Here I would like to mention that a scheme for improvement of surgery in Gauhati Medical College and Assam Medical College inveling Rs. 20 lakhs to be financed entirely by the Central Government was prepared by the surgical

Departments of the respective Medical Colleges and submitted to the State Government for onward transmission to the Central Government. But so far that list has not yet been forwarded by the omnipotent Medical Secretariat to the Central Government. I fear that the amount is oing to lapse shortly. Here I would like to emphasize one point : the Medical Colleges are not only treating hospitals but basically and fundamentally teaching hospitals and research institutions. These colleges on which 57% of the medical budget is spent annually should become the highest centres of intellectual activities as regards teaching and research. But unfortunately research work is sadly lacking by and large. There is constant complaint that some of the clinical teachers in Gauhati Medical College donot even spend one hour for teaching the students . They are completely apathetic to the needs of their respective departments and donot take any interest for the development and improving the functions of their departments. Because they are completely pre-occupied with private practice. Therefore, as the only remedy I would like to reiterate my eralier demand which I made on the floor of this August House during the last June session of the Assembly that private practice by teachers of Medical Colleges should be totally and completely banned. This is the only solution. I know the Hon'ble Medical Minister will come out with the disadvantages of banning private

practice. But, sir, advantages will far outweigh the disadvantages.

Now the construction of the buildings of the Gauhati Medical College, I strongly urged the Government to take immediate steps for the construction of the hospital in the plain ground at the foot of the hill which, in my opinion has been unnecessarily delayed. Penping that the sanitary condition of the present hospital should be improved. If the Hon'ble Minister cares to visit the hospital, especially the Maternity Ward, the first thing that will greet him is a beautiful smell emanating from the decomposed human bodies lying for days together days in the morogue. Government should take immediate steps for expeditious disposal of the dead bodies by the Municipality, if necessary, by providing an incinerator which is the most methos of disposal of dead bodies.

About Cancer which is the most dreaded killer disease taking a big toll in the State every year. The matter was mentioned in the the House even today by Mrs. Barkataki. So far as throat cancer is concerned, incidence of this fell disease is the highest in Assam. But the faecilities available for its treatment are most inadequate. The Cobalt Therapy plant at Dibrugarh Assam Medical College has not been able to serve the needs of the State. The plant remains idle for most of the time. The high rush for deep x-ray trsatment

at the Gauhati Medical College Hospital with hundreds in the waiting list goes to show that there are many people in urgent need for therapy. Many people go to Calcutta, Bombay, Vallore and Madras. But how many can afford to go to these cities for treatment? The expenses are prohibitive and beyond the reach of most of the patients. The result is that thousands die of Cancer in Assam without having even the satisfaction of undergoing any treatment. I strongly urge Government to open two special centres for treatment of Cancer: one in North Bank and another in Central Assam. The Government should also provide all help to Dr. B. Barooah Cancer Hospital in Gauhati, the only Cancer Hospital in Assam which is in the memory of an eminent son and a great physician of Assam:

Now, Sir, with urbanisation and modernisation of society with its accompanying social and mental tensions, the number of mental patients has increased alarmingly. The thousand bedded Mental Hospital at Tezpur with only three doctors in the only institution of its kind catering to the needs of entire North Eastern Region. Therefore the Government should take steps to increase its strength, provide more staff and remove financial constraints standings on its way to development. In addition, the Government should open Psychiatric Wings with indoor treatment facilities in all the three medical colleges.

Coming to Family Planning: The progress of family planning in our State has been very tardy and is considerably behind many of the other States. I am sorry to observe sir, that this department has fallen into the nadir of corruption. There should be a thorough probe regarding the recent Vasectomy camps organised throughout the State as to supply of tarpaulines, cam beds, equipments and erection of gates in front of the camps. I am told one particular gentleman had gone all the way from Shillong to Dibrugarh to get the tarpaulines certified. But the Additional Civil Surgeon fully backed by the D. C. refused to do so as these so-called new tarpaulines were all leaking. It is a sordid affair but this not the end. The statistics compiled about Vasectomy are all false as it contains false names of persons whom vasectomies were never performed. In this way statistical figures are sollen and money is misappropriated. It is unlikely that family planning will succeed merely by pumping more money into the programme or by high-powered advertising. If it is to succeed, it should involve the masses and enlist the help of voluntary agencies. The department should be thoroughly streamlined. Abortion clinics should be attached to all important hospitals in the State and the service should be made easily available and at low cost. An important need is to produce sufficient number of trained abortionists with the necessary equipments and supply of drugs.

In this August House possibly I was the first to raise the question of the offset printing Machine. This donated by the Swedish Government for printing Family planning materials. I raised this matter while participating in the debate on Governor's address, but the Government is so far maintaining ominous silence in the matter.

Coming in our doctors I would like to make the suggestion that at the moment there is no working manual in the department, the Working Manual should be prepared immediatly. There is no service rules. In the absence of the service rules the public service commission is finding difficulty in fixing seniority. There is no seniority list. Government should pay immediate attention and according to priority to this matter. There should be more avenues of promotion. The Directorate of Medical Education dealing with all the three medical colleges should be separated and placed under an independent Director. More posts of Civil Surgeons should be created which had remained static since independence and each subdivision should be placed under one Civil Surgeon. Rural medical officers should be provided with quarters and they should be given incentive by way of additional allowances.

Sir, before I conclude I would like to mention another two important matters. Adulteration in most widespread in the case of food. There is hardly any article of food whose purity is assured. The unscrupulous traders use all kinds of adulterants even highly toxic

substances to inflate their profit. Mustard oil which is the most edible oil is mixed with Argemone which produces cancer. Maternal yellow is yet another adulterant which again contains cancer producing substances. The obvious need is to set up Laboratories in each town including mobile laboratories for immediate testing of foods suspected to be adulterated. To increase the efficiency more food Inspectors should be appointed. It may be mentioned that many of the hotels, restaurants and grocery shops do not possess licences required under the Assam Prevention of food Adulteration Act, 1960, thereby evading licence fees. Only 40% of the firms and shops dealing in food stuff within the jurisdiction of Municipalities and Town Committees hold licence while in the rural areas the number was practically nil, as a result the Government is losing an amount to the tune of Rs. 20 lakhs a year by way of revenue.

The extent of adulteration in drugs is an All India phenomenon and a distant state like Assam, is a flourishing market for such spurious drugs. I would suggest that the organisation dealing with drugs control should be strengthened, if necessary, by appointing science graduates who can be then trained for one year under the public Analyst's Laboratory. At present samples are sent to Boroda Drugs Control Laboratory or to Calcutta for testing.

Coming to Public health, I would say that some

astic change in the attitude and method of working of the department are already overdue. Useless engines, motors and pumps which simply do not function or lost the actual test of work is supplied to the Department. I hope here also the Government would be pleased to institute an enquiry. With these words I conclude.

শ্রীকেহোৰাম হাজৰিকা : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই মেডিকেল মঞ্জু-
বীৰ ওপৰত যিটো কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ আহিছে সেইটো সমৰ্থন কৰি মই ছাৰ
কথা কব বিচাৰিছো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনত বহুতো মাননীয় সদস্যই এই বিভাগটোক
বহুবাৰ সমালোচনা কৰিছে। বহুতে বহুতো মূল্যবান পৰামৰ্শ আৰু আগবঢ়া-
ইছে। এই ক্ষেত্ৰত মই কব বিচাৰিছো যোৱা ৬ বছৰৰো অধিককাল এই
বিভাগটোক সমালোচনা কৰা সম্পৰ্কত নানা বৰকমৰ মূল্যবান পৰামৰ্শ আগব-
ঢ়াই এই সদনত উপস্থিতি থকা দেখিছো। এইবোৰো এই সদনত বহুতে
সমালোচনাও কৰিছে, পৰামৰ্শও দিছে আৰু মন্ত্ৰী মহোদয়ে পইণ্টচ্, বিলাক
নোট কৰি থকা আমি দেখিছো। কিন্তু উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই সদনতেই
আলোচনা হৈছে যে এই বিভাগটো অকল বান্ধীকা জনিত ৰোগগ্ৰস্তত উপ-
নিত হৈছে। মই ভাবো এই বিভাগটো শামুকীয়া গতিতো চলা নাই-জড়-
তাৰ পৰিণত হৈছে।

আমি দেখি আছে যে মন্ত্ৰী মহোদয়ে সদনৰ মজিয়াত বহি ডিবেটৰ
উত্তৰ দিবৰ বাবে নোট কৰি আছে। কিন্তু উত্তৰ দিয়াৰ পাছতেই লগে
লগেই ৰাতিপুৱা ফুতুকাৰ ফেনৰ দৰে নাইকীয়া হয়। আচৰিত কথা যোৱা
৬ বছৰ কাল ধৰি এই অৱস্থা চলি আছে। সেই কাৰণে মই ভাবো এই
অৱস্থাৰ পৰিবৰ্ত্তন সাধনৰ বাবে ৰাইজৰ মাজত কেনে আলোচনা হ'ব লাগিব
মই সেই কথা কবৰ বাবেই সদনৰ মজিয়াত থিয় হৈছো। ইয়াত আলো-
চনা হৈছিল যে প্ৰত্যেক ব্লকতেই একোখন পাব্লিক হেলথ ইউনিট হ'ব।
এতিয়ালৈকে চাৰিটা পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনা পাৰ হৈ গ'ল। এই চাৰিটা

পঞ্চবার্ষিক পৰিকল্পনাৰ ভিতৰতো মোৰ সমষ্টিত এটা পাৱ্লিক হেল্ড ইউনিট প্ৰস্তাৱ কৰিও পোৱা নগল। মোৰ সমষ্টিত খাগৰীজান ডেভেলপমেণ্ট অঞ্চলত এখন পাৱ্লিক হেল্ড ইউনিটৰ বাবে ১৯৬৪ চনৰ পৰাই ই চৰকাৰৰ ওচৰলৈ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াই আহিছে। ৰাইজেও নানা কষ্ট কৰি ধন সংগ্ৰহ কৰি ৮ বিঘা মাটি ৰাইজৰ হাতলৈ আনিলে আৰু পি. ডব্লিউ. ডি বিভাগলৈকে লিখা হ'ল, কিন্তু আজি ১৯৬৪ চনৰ পৰা ১৯৭০ চনৰ মাজভাগ পালেহি আমাৰ মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই এই পাৱ্লিক হেল্ড ইউনিটটো কোন ঠাইত হব তাক থিক কৰিবৰ বাবে উপযুক্ত সময় পোৱা নাই। গতিকে এই বিভাগৰ গতি শামুকীয়া গতিটো চলা নাই। ই এতিয়া শামুকীয়া গতিৰ পৰিবৰ্তন হৈ জড়তাত পৰিণত হৈছে। গতিকে এইটোৰ যদি পুনৰ পৰিবৰ্তন নহয় তেন্তে আমাৰ দেশৰ পৰা স্বাস্থ্যবক্ষাৰ বিষয়ে কোৱা কথা সপোন, পানীৰ চৌৰ দৰে নাইকীয়া হৈ যাব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি শুনিলে আচৰিত হব নগাওঁ জিলাত ১৮ লাখ মানুহৰ বাবে মাত্ৰ এখন চিভিল হস্পিটেল আছে। সেইখনলৈ যদি আপুনি চাবলৈ যায় উপাধ্যক্ষ মহোদয়ৰ বাৰান্দাত ৰোগীয়ে বিচনা পাৰি থাকিব লগীয়া হয়। তাত ৰোগী থকিবলৈ ঠাই নাই। ডাক্তৰসকলে থাকিবৰ কাৰণেও কেৱাটাৰ নাই। মই সদায় দেখি আহোঁ-ৰোগীয়ে হস্পিটেললৈ আহিলে বিষন্ন মুখে ঘূৰি যাবলৈ বাধ্য হয়। তাত ঔষধ পাতিব যোগান নাই। ইয়াত মাননীয় সদস্যসকলেও উল্লেখ কৰিছে যে চেলাইন-বেনেডিক্ট আদিৰ বাবে অতি কম খৰছত কম মূল্যত পোৱা বস্তুও তাত নাই-চৰকাৰৰ এই বিভাগটোৱে সেইটোও যোগান ধৰিব পৰা নাই। এই বিষয়ে এই সদনত বহুবাৰ আলোচনা হৈ আছে আৰু মন্ত্ৰীমহোদয়েও বীৰৰ দৰে উত্তৰ দি আছে যে নগাওঁত চিভিল হস্পিটেলত কিছুমান সংখ্যা বঢ়াব। নতুন ঘৰ নতুন বিল্ডিং তৈয়াৰ কৰা হব আৰু হস্পিটেলৰ পৰিসৰ বৃদ্ধি কৰি সাধাৰণ মানুহৰ চিকিৎসাৰ উপযুক্ত কৰি তুলিব।

প্ৰত্যেক বছৰ বাজেটৰ সময়ত এই কথা কৈ আহে আৰু তাৰ পাচতে নাইকীয়া হয়। এইবাৰ বাজেট অধিবেশণ অহাৰ লগে লগে শুনিবলৈ পাইছো যে মন্ত্ৰীয়ে গৈ এটুকুৰা জেগা চাই আহিছিল আৰু যোৱাবাৰ অধি-

বেশনৰ সময়তো তেখেতে কৈছিল যে তাৰ বিচনাৰ সংখ্যা বঢ়োৱা হ'ব। নতুনকৈ ঘৰ সজা হ'ব ৰোগীক ভালধৰণেৰে চিকিৎসা কৰা হ'ব। এই বিলাক কথা সময়ে সময়ে কৈ আহিছে কিন্তু কামত আজিনৈকে পৰিণত হোৱা নাই। আজি যি বিলাক হস্পিটাল ডিচপেনচাৰী আছে সেই বিলাকৰ অৱস্থা নাইকীয়া হৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়ে, যি বিলাক পশু চিকিৎসালয় আছে সেই বিলাকৰ ঘৰ লোকেল বডৰ দিনত সজা। সেই বিলাক এতিয়া জহি খহি গৈছে। কিছুমান এনেকুৱা হস্পিটাল আছে যি বিলাকত ৰোগীয়ে খাবলৈ পানী নাই। পানীৰ কাৰণে এটা টিউবৱেল নাই। মোৰ সমষ্টিত এটা মেডিকেল চাব চেণ্টাৰ আছে। যি ঠাইত ট্ৰাইবেল, এক্সটি গাৰদেন লেবাৰ আছে, সেই চাব চেণ্টাৰটো দেখিলেই বুজিব পাৰিব আমাৰ দুখীয়া মানুহ বিলাকক কি ধৰণৰ চিকিৎসা কৰিবলৈ দিছে। সেই চাবচেণ্টাৰটো দেখিলেই উপলব্ধি কৰিব পাৰিব আমাৰ দেশৰ মেডিকেল চাবচেণ্টাৰ বোৰৰ অৱস্থা কেনেকুৱা। আৰু এডোখৰ ঠাইত এটা চাবচেণ্টাৰ আছে যত মাত্ৰ এজন কম্পাউণ্ডাৰ হৈ থাকে। কিন্তু ঘৰটোৰ বাৰিষা পানী পৰাৰ কাৰণে সেই কম্পাউণ্ডাৰ জন সেই ঠাইত নাথাকে অন্য এঠাইত থাকে। বৰষুণৰ দিনত তেওঁ কেতিয়াও নাহে। যেতিয়া বদ হয় বা বতৰ ফৰকাল হয় তেতিয়া আহে তেওঁৰ গা লৰে। তাত ঔষধ পাতি দিয়াৰ ব্যৱস্থা নাই বুলি কলেও ভুল কৰ নহ'ব। আৰু কিছুমান চাব চাইদ ডিচপেনচাৰী আছে। এই সম্পৰ্কত মই ৬টা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছিলো। যে ডাক্তৰক মাহে ১৫০ টকাকৈ দৰমহা দি চাব চাইদ ডিচপেনচাৰীত ৰখা হৈছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়ী আজিৰ দিনত এজন ফৰথ গ্ৰেদৰ কৰ্মচাৰীয়েও ১৫০ টকাতকৈ চেছি পায়। আৰু যি ধৰণেৰে এটা পৰিয়াল চলিব লাগে দেই ১৫০ টকাৰে মাত্ৰ ১৫ দিনৰ খোৰাকেই নহয়। এই দৰে ১৫০০ টা ডাক্তৰক মাহেকীয়া দৰমহা বুলি কোৱাত মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে ২০০ টকা প্ৰতি মাহে বাইজৰ পৰা তুলি দিয়া হয়।

শ্ৰীচন্দ্ৰ সিং টেবণ মন্ত্ৰী স্বাস্থ্য বিভাগ :—১৫০ টকা ডাক্তৰক দৰমহা দিয়া নাই।

সেইটো চাৰচিদি হিচাবে দিয়া হৈছিল আৰু বাকী টকাটো বাঈজৰ পৰা তুলি দিয়ে।

শ্রীকেহোৰাম হাজৰিকা:—সাধাৰণ বাইজে যি নিজৰ চিকিৎসাৰ কথা ভাবিব নোৱাৰে সেই বাইজে কেনেকৈ ডাক্তৰৰ দৰ্মহা দিব পাৰে? আপোনালোকে মন্ত্ৰী হৈ হাৱা গাড়ীত ঘূৰি ফুৰিব আৰু এই বিলাকৰ ব্যৱস্থা একো নকৰিব। আৰু এইবিলাক চেণ্টাৰত এনেকুৱা কিছুমান ডাক্তৰ নিযুক্ত কৰে ভাবিলে আচৰিত লাগে। যি বিলাক মানুহে কাম কৰিব নোৱাৰা হয় তেনে মানুহক এই বিলাক চেণ্টাৰত দিয়া হয়। তেনেকুৱা এজন ডাক্তৰে বোগী পৰীক্ষা কৰি থাকোতেই হাৰ্টফেইল কৰাৰ কথা মই জানো। যি বিলাক মানুহৰ পেৰেলাইচিচ হয় সেই বিলাক মানুহকে এনে বিলাক চেণ্টাৰত দিয়া হয়। সেই বিলাক ডাক্তৰক নিযুক্তি দিয়াৰ কাৰণ হল সেই বিলাক বোগাক্ৰান্ত আৰু অন্য একো কাম কৰিব নোৱাৰে। সেই কাৰণে তেনে মানুহক এনে বিলাক চেণ্টাৰত দিয়া হয়। এই বিলাক চিকিৎসাৰ নামত চৰকাৰে বাইজক গ্ৰহণ দি আহিছে। সেই কাৰণে মই আপোনাৰ জৰিয়তে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যে আমাৰ দেশত যিবিলাক মেডিকেল চেণ্টাৰ আছে সেই বিলাক পূৰ্ণাঙ্গই হওক বা অপূৰ্ণাঙ্গই হওক, সকলো বিলাকৰে অৱস্থা উন্নতি সাধিব লাগে আৰু তাত ঔষধ পাতিব যোগান ধৰিব। বাইজৰ মাজত ভাল চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে উপাধক্ষ মহোদয় আমাৰ নগাও জিলাৰ চিভিল হস্পিটালৰ লগতে ৬ খন বিচনা সহ এটা টি বি ওৱাৰ্ড আছে। আপুনি ভাবি আচৰিত হব যে যি খন জিলাত ১৮ লাখ মানুহ আছে সেই জিলাত মাত্ৰ ৬ খন বিচনা সহ এটা টি বি ওৱাৰ্ড আছে। গতিকে ভাবি চাওক এই ৬ খন বিচনাৰে ইমান মানুহৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কেনেকৈ হব পাৰে। নগাও জিলাত টি বি বোগীৰ সংখ্যা অতি বেচি। আমি দেখিবলৈ পাইছো চৰকাৰে টি বি বোগীৰ সাহায্যৰ বাবে কোনোবাক ৬০, কোনোবাক ৭০, কোনোবাক ৮০ টকাকৈ, এই হিচাবে সাহায্য আগবঢ়ায়। এই সাহায্য দিয়াৰ সময়ত বোগী বিলাক আমাৰ চকুত পৰে। এই বোগী বিলাক চিহ্নল কাষ্ট হয়নে নহয় তাৰ চাৰ্টফিকেট দিবলগীয়া হয় এম এল এ সকলে। এইদৰে চাৰ্টফিকেট

লবলৈ আহোতেই আমি জানিবলৈ পাওঁ। নগাওঁ জিলাত অসংখ্য টি বি বোৰ্গা আছে আৰু তেওঁলোকৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নাই। নগাওঁ জিলাৰ শংকৰ মিচনৰ সৌজন্যত এখন টি বি হস্পিটাল খুলিছে আৰু তাত চিকিৎসাও চলিছে। বৰ্তমান তাত থকা ৬ খন বিচনাও দি দিছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো এই টি বি হস্পিটালটো চৰকাৰে নিজৰ হাতলৈ নি সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগে আৰু চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা ভাল কৰিব লাগে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰসংগতে মই আৰু এটা কথা আলোচনা কৰিব খুজিছো যে লেপ্ৰচি বোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে আমাৰ ইয়াত বন্দবস্ত নাই বুলিলেও তুল কোৱা নহব। শংকৰ মিচনৰ ভৱিষ্যতে এই বেমাৰৰ চিকিৎসা ব্যৱস্থা চলাই আছে আৰু চৰকাৰে মাজে মাজে তাত বৰঙনী দি আহিছে। এই ফালৰ পৰা মই প্ৰত্যেক জিলাতে একো একোটা লেপ্ৰচিৰ চেণ্টাৰ খুলিবলৈ মই চৰকাৰক পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছো। এই বেমাৰৰ প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা নোহোৱা কাৰণে ব্যাপক ৰূপত বৃদ্ধি পাইছে। অন্যান্য বোগৰ লগতে এই সম্পৰ্কত মাননীয় সদস্য সকলে বিশেষ ভাৱে আলোচনা কৰিছে মই তালৈ নাযাওঁ।

পানী যোগানৰ ক্ষেত্ৰত পাব্লিক হেল্থ ইঞ্জিনিয়াৰিং বিভাগে বিশেষ আগবাঢ়িব পৰা নাই। আমাৰ নগাওঁ টাউনত পানীৰ অৱস্থা এনেকুৱা যে এবাৰ্ণিষ্ট পানী এবাৰি বাথিলে বাতি পুৱালৈ সেই পানী বঙা পৰি থাকে। আৰু ইয়াৰ ফলত পেটৰ বোগ বৃদ্ধি হয়। এই পানী যোগানৰ সম্পৰ্কত ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা চৰকাৰৰ ওচৰত আবেদন নিবেদন কৰা হৈছিল আৰু চৰকাৰেও তাৰ ব্যৱস্থা লব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল। কিন্তু পানী যোগান হলে হোৱা নাই। গাওঁ অঞ্চল বিলাকত পানীৰ - যোগান ব্যৱস্থাৰ কথা সকলোৱেই জানে। মোৰ সমষ্টিৰ ভিতৰত কওঁ। মানুহে সাধাৰণতে জুৰিব পানী অথবা গাত খান্দি পানী উলিয়াই সেই পানী খায়। তাৰ ফলত লৰা - ছোৱালী বিলাকৰ পেট ডাঙৰ হয় আৰু ভৰি চিয়া হয়। যদি পানী যোগান ব্যৱস্থা ভাল নহয় তেনেহলে কলা জ্বৰ

আৰু মেলেৰীয়া এই দুটাৰ পৰা জন সাধাৰণক বক্ষা কৰা টান হ'ব। গতিকে এই বিভাগটোৱে যাতে ভালকৈ কাম কৰিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে লোৱা অ'চনিবিলাক যাতে কাৰ্য্যকৰী হয়, তালৈ চৰকাৰক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিলো।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ :- উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্য সকলে দাঙি ধৰা কৰ্ত্তনপ্ৰস্তাৱটোৰ বিবোধীতা কৰি মই দুঃস্বাভাৱমান কবলৈ বিচাৰিছো।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ এই সদনত ভালেকেইজন মাননীয় সদস্যই স্বাস্থ্য সম্পৰ্কত বক্তৃতা দিছে আৰু সকলোৰে বক্তৃতাৰ মাজত এইটো কথাই বিশেষকৈ প্ৰকাশ পাইছে যে গাওঁ অঞ্চলত আৰু চহৰ অঞ্চলতো চৰকাৰে যেনেকৈ স্বাস্থ্য সেৱা দিব লাগিছিল তেনেকৈ দিব পৰা নাই। সেই কথাত ময়ো একমত। স্বাধীনতা পোৱাৰ পচিশ বছৰৰ পিছতো আজি আমি দেখিবলৈ প্ৰায় গাওঁ অঞ্চলবোৰত আমাৰ দুখীয়া - দৰিদ্ৰ মানুহে টকা - পইচাৰ অভাৱত ঔষধ কিনিব নোৱাৰি মৃত্যুৰ মুখত পৰে। যোৱা তেৰ বছৰে গাওঁ অঞ্চলত ডাক্তৰী কৰি মোৰ যি অভিজ্ঞতা হৈছে তাৰ পৰা মই কব খোজো যে বহুতো গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহ চিকিৎসাৰ অভাৱত মৃত্যুমুখী হয়। বানপানী তাক ধুমুহাত মানুহ মৰা কথাটোলৈয়ে আমাৰ সদনত মাজে মাজে হ'বশুল লাগে। কিন্তু চিকিৎসাৰ অভাৱত যে মানুহ মৰে বা মৰিব পাৰে সেই কথা কেতিয়াও ভবা নহয়। গতিকে মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছো যে গাওঁ অঞ্চলৰ মানুহে যাতে চিকিৎসাৰ সকলো সুবিধা পাই তাৰ যেন ব্যৱস্থা কৰে। এইবাৰ মই সুখী হৈছো যে গাওঁ অঞ্চলত কিছুমান প্ৰাইমাৰী হেল্থ ইউনিট কৰাৰ সংকল্প চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰি তাৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্য আৰম্ভ কৰিছে। মই আশা কৰো, এই প্ৰাইমেৰী হেল্থ ইউনিটবোৰে গাওঁ অঞ্চলৰ দুখীয়া জনসাধাৰণৰ মঙ্গল সাধন কৰিব। এই চেষ্টাতে মই এটা কথা কব বিচাৰিছো, আমাৰ চৰকাৰে গাওঁ অঞ্চলৰ ৰাইজৰ কাৰণে হস্পিটাল পাতি টকা খৰচ কৰিছে। কিন্তু গাওঁৰ জনসাধাৰণে এই হস্পিটালবোৰৰ পৰা যি সুবিধা পাব লাগিছিল সেই সুবিধা পোৱা নাই। হস্পিটালবোৰত সম্পূৰ্ণ ভাৱে নহলেও আংশিক

ভাবে মূল্যবান ঔষধ আৰু যন্ত্ৰ - পাতি আদি দিয়া হয় আৰু সেইবোৰ যাতে কলা বজাৰত বিক্ৰী নহয় তাৰ বাবে এটা পৰামৰ্শ মই দিব খুজিছো। সেইটো হলে হস্পিটালবোৰত চৰকাৰে এটা এডভাইচৰি কমিটি পাতি দিছে, যিটো আগতে নাছিল। এই কমিটি কেইবাবো গঠন কৰা হ'ল, কেইবাবোৰো গেজেট নটিফিকেশ্যন হ'ল। এই কমিটিখন কেতিয়াবাবা গাওঁ সভাৰ সভাপতিক সভাপতি হিচাবে লৈ পাতে, আৰু কেতিয়াবা আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভাপতিক সভাপতি হিচাবে লৈ পাতে, কিন্তু কাগজে - কলমে থাকিলেও এই কমিটি বোৰে যে কিবা কাম কৰিছে সেই কথা মই নকওঁ, কিন্তু মোৰ অঞ্চলত হলে একো কৰা নাই। এই কমিটি বিলাকে কাম কৰিব লগা হলে ডাক্তৰখানাবোৰত বিমান ঔষধ দিয়া হয় সেই কথা হস্পিটাল কমিটিৰ সদস্যৰ পৰা বাইজে জানিব লাগে। আৰু ডাক্তৰখানাবোৰত কি কি ঔষধৰ ষ্টক আছে সেই কথাও জানিব লাগে। কিছুমান ডাক্তৰে এইটো পচন্দ নকৰে আৰু সেইকাৰণে এই কমিটিৰ কথা কাগজৰ পাতত থাকিলেও কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত নাই। এই ক্ষেত্ৰত মই আৰু এটা কথা ক'ব বিচাৰিছো। সেইটো হৈছে এই যে চৰকাৰে হস্পিটালবোৰত যিবোৰ ঔষধৰ যোগান ধৰে সেই ঔষধ বোৰৰ এখন লিষ্ট হস্পিটালবোৰত আঁৰি থোৱাৰ দিহা কৰিব লাগে যাতে চৰকাৰে কি কি ঔষধ যোগান ধৰিছে বাইজে সেই কথাৰ গম পায় আৰু ডাক্তৰে নাই বুলি কলেও তেওঁলোকে সময়ত সেইটো কথা ক'ব পাৰে। মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিছো, যাতে এই ব্যৱস্থা কৰা হয়, মোৰ এই কথাটো সৰু হলেও ইয়াৰ দ্বাৰা দুখীয়া জন সাধাৰণৰ বহুতো উপকাৰ হ'ব।

এই খিনিতে মই আন এটা কথা ক'ব বিচাৰিছো, আমাৰ গাওঁৰ মানুহ বিলাকে চিকিৎসা নাপায় আন এটা কাৰণত। সেইটো হৈছে গাওঁ অঞ্চলৰ হস্পিটালবোৰত ডাক্তৰৰ কেৰাৰ্টাৰ নাই বা যদিওৰা কৰবাত আছে তাৰো অৱস্থা বেয়া। সেইকাৰণে তেওঁলোক ১০/১২, মাইল আতঁৰৰ চহৰত গৈ থাকেগৈ। কেতিয়াবা মন গলে ডাক্তৰ খানালৈ আহে আৰু মন নগলে নাই। স্থানীয় কোনোৱা এম এল এই সুখিলে কয়, কোৰাৰ্টাৰ নাই, থাকিম কত? আপোনালোকে ঘৰ - ছুৱাৰৰ ব্যৱস্থা

কৰি দিয়ক। গতিকে এই হস্পিতালবোৰৰ ডাক্তৰ কোৱাৰ্টাৰ ভাল কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়ক। গতিকে এই হস্পিতালবোৰৰ ডাক্তৰ কোৱাৰ্টাৰ ভাল কৰিব নোৱাৰা এটা কাৰণে আমি দেখিবলৈ পাইছো। ডাক্তৰ সকলৰ কোৱাৰ্টাৰ কাৰণে চৰকাৰে যি টাইপ গ্ৰহণ কৰিলে সেইবোৰ হৈছে অতি ডাঙৰ। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি নিশ্চয় দেখিবলৈ পাইছে দৰং জিলাত ডাক্তৰৰ কাৰণে যি দুই এটা ঘৰ হৈছিল সেইবোৰ বৰ ডাঙৰ, তাত প্ৰায় ১০-১১ টা কোঠা আছে, সেই ঘৰ বোৰত পদা লগাব খুজিলে প্ৰায় তিনি শ টকা পদাৰ্থে যাব। এনেকুৱা ঘৰত বহুত টকা খৰচ পৰে। অসমৰ নিচিনা দুখীয়া দেশ এখনত এনেধৰণে খৰচৰ সীমা চেৰাই যোৱাটো উচিত নহয়। আজি আমাৰ সমাজবাদী দেশ এখনত সমাজবাদৰ আঁচনি কাৰ্য্যকৰী খুব কমেইহে হৈছে। সেই কাৰণে মই কওঁ ডাক্তৰৰ কাৰণে কৰা সেই ডাঙৰ ডাঙৰ ঘৰৰ আঁচনি বদলাই সৰু কৰক তেতিয়া ১০ টাৰ ঠাইত ২০ টা কৰিব পাৰি।

গাওঁ অঞ্চলবোৰত যিবিলাক হস্পিতালৰ ঘৰ আছে সেই বিলাকৰ অৱস্থা অতি শোচনীয়। সেই ঘৰবোৰৰ পৰা নানান মূল্যবান যন্ত্ৰপাতি অনুবীক্ষণ যন্ত্ৰকে আদি কৰি বহুত মূল্যবান বস্তু চুৰি কৰি লৈ যায়, গতিকে মই কওঁ সেই ঘৰ বিলাকৰ মেৰামতি চৰকাৰে কৰিব। আশাকৰো এই ব্যৱস্থা চৰকাৰে অতি সোনকালে কৰিব। ইয়াৰ লগতে মই ডাক্তৰ সকলৰ সুখ-দুখৰ কথা কেইটামান কবলৈ বিচাৰিছো। উপাধ্যক্ষ মহোদয় আপুনি নিশ্চয় জানে কৰ্মচাৰী সকলৰ মনত শান্তি নাথাকিলে কাম ভালকৈ কৰিব নোৱাৰে। এইটো অতি আৱশ্যকীয় কথা। আমাৰ ডাক্তৰ সকলৰ অশান্তিৰ এটা প্ৰধান কাৰণ হল আমাৰ ডাক্তৰ সকলৰ চিনিয়ৰিটিৰ লিষ্ট খন আজিও ঠিক নহ'ল। এই কথা বাবে বাবে মাননীয় সদস্য সকলে কৈ আহিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ আজি ডাক্তৰ সকলৰ মনত এটা অসন্তুষ্টি ভাৱ সৃষ্টি হৈছে। তেওঁলোকে কয় যে, ইমানদিনে তেওঁলোকৰ চিনিয়ৰিটি লিষ্টখনকে চৰকাৰে কৰিব পৰা নাই। গতিকে প্ৰমোচন আদি

বিষয়ত বহুতো বিশৃংখলাৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ যেন এই তিনিঘৰিটি লিষ্টখন সোনকালে কৰে। হয়তো এই লিষ্ট কিছুমানৰ আপত্তিও হ'ব পাৰে, কিন্তু তাৰ কাৰণে সময় নষ্ট নকৰি সোনকালে এই লিষ্টখন তৈয়াৰ কৰিব লাগে। তাৰ পিছত মই আমাৰ প্ৰাইভেট মেডিকেল প্ৰেকটিচনাৰ সকলৰ প্ৰতি মুখ্যভাবে নহলেও গৌণভাবে চৰকাৰে যিখিনি অনায়াস কৰিছে, সেই বিষয়ে অলপ কম। চৰকাৰী ডাক্তৰৰ নিচিনাকৈ এই ডাক্তৰসকলেও কলেজৰ পৰা পাচ কৰি বাহিৰ হয়, আৰু তেওঁলোকে বে-চৰকাৰী ডাক্তৰ হিচাবে ডাক্তৰখানা খুলি বোগীৰ চিকিৎসা কৰে। এই চিকিৎসাৰ কাৰণে তেওঁলোকেও বেজিষ্ট্ৰেচন নং লবলগীয়া হয়। তাৰ পিচতহে তেওঁলোকে চিকিৎসা কৰিব পাৰে। চৰকাৰে তেওঁলোকক চিকিৎসা কৰিবলৈ অনুমতি দিছে। কিন্তু তেওঁলোকে যদি চৰকাৰী বিষয়া এজনক চিকিৎসা কৰি চাৰ্টিফিকেটত এখন দিয়ে সেই চাৰ্টিফিকেটখন বহুতো চৰকাৰী বিভাগে অৱমাননা কৰে। অৱশ্যে সকলো বিভাগে অৱমাননা নকৰে। ষ্টেট এলিমেন্টৰী বৰ্ডৰ অফিছে নাকচ কৰাৰ প্ৰমাণ আছে। গতিকে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা এই বিষয়ে এটা সমিধান পাম বুলি আশা কৰোঁ।

মহোদয়, ইয়াৰ পিছত মই অলপ অসম মেডিকেল কলেজৰ এটাৰ শাখাৰ বিষয়ে কম। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে যে আমাৰ অসম মেডিকেল কলেজ ফাৰ্মাচিষ্ট কৰ্চৰ কাৰণে এটা শাখা আছে। তাৰ পৰা পাছ কৰি ফাৰ্মাচিষ্টৰ কাম কৰিব পাৰে। কিন্তু দেখা গৈছে তাত ছোৱালীৰ শিক্ষা লাভৰ কাৰণ কোনো ব্যৱস্থাই নাই। অথচ আমাৰ গণ-বিলাকত এই বিষয়ে শিক্ষা অৰ্জন কৰিব পৰা ছোৱালী বহুতো আছে। তেওঁলোককো যদি এই শিক্ষা লাভ কৰাৰ কাৰণে কিছু ব্যৱস্থা কৰা হয়, তেন্তে সেই ছোৱালী বিলাকেও দিচপেন্সৰী বিলাকত কাম কৰি নিজৰ পৰিয়ালৰ আৰু নিজৰ ভৱণ পোষণৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰিব পাৰে। ইয়াৰ এটা সো-ব্যৱস্থা কৰাৰ কাৰণে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

মহোদয়, আমি পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ কাৰণে যদিও যথেষ্ট টকা ব্যয় কৰিছোঁ সেই টকা অথলে যোৱা নাই। তাৰ পৰা আমি ভাল কাম

পাইছে। কিন্তু ইয়াতে মোৰ এটা পৰামৰ্শ আছে, সেইটো হ'ল আমি ভেচাকটমি অপাৰেচনৰ কাৰণে যিখিনি পইচা খৰচ কৰো তাৰ কাৰণে অপাৰেচন কৰা ডাক্তৰ সকলে নিশ্চয় কিছু টকা পাব লাগে। তাৰ ওপৰিও যিজনক অপাৰেচন কৰায় তেওঁৰ টকাৰ পৰিমাণটো অলপ বৃদ্ধি কৰি ১০০ মানকৈ দিলে তাৰ পৰা সাধাৰণ মানুহৰ মনলৈ ভেচাকটমি কৰাৰ এটা স্পৃহা জাগ্ৰত হ'ব। আৰু তাৰ পৰা আৰু বেছি কাম আমি পাব পাৰিম। তেনেদৰে আৰু অলপ বেছি পইচা গলে আমি মন কৰিব নালাগে। অৱশ্যে মাজৰ মানুহ বিলাকক টকা নিদিলেও হ'ব। এইখিনি পৰামৰ্শকে আগবঢ়াই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো বিৰোধিতা কৰি মই মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

সোনেশ্বৰ বৰা :-

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিধান সভাৰ নিয়ম অনুযায়ী আমাৰ দলৰ পৰা অনা কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটো চৰকাৰী পক্ষই বিৰোধিতা কৰিছে। এতিয়া এইটোকে প্ৰমাণ হৈছে যে, চৰকাৰী পক্ষই আৰু সদস্য সকলে এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ যদিও বিৰোধিতা কৰিছে আচলতে তেওঁলাকৰ বক্তব্য আৰু মন্তব্যৰ পৰা এইটোকে প্ৰমাণ হৈছে যে, তেখেত সকলে প্ৰকৃততে কৰ্ত্তন-প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থনহে কৰিছে। দুই এগৰাকী সদস্যই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ যদিও বিৰোধিতা কৰিছে সেইটো দলীয় চেপা খুন্দাত পৰিছে বিৰোধিতা কৰিছে। অৱশ্যে তেখেতসকলৰ বক্তৃতাৰ মাজেৰে চৰকাৰৰ এই বিভাগত হৈ থকা দুৰ্নীতি ব্যৰ্থতা আদি সকলো কথাই ওলাই পৰিছে। ত্ৰিভুলাল বৰুৱাৰ বক্তব্যৰ ওপৰত মাননীয় সদস্য টাইমুৰে এটা কথা কৈছিল যে, বৰ্ত্তমান চৰকাৰী চিকিৎসক সকলে চাকৰি কৰিবলৈহে আহিছে, সেৱাৰ ভাব নাই। আজি প্ৰত্যেকজন ডাক্তৰৰে সেৱাৰ ভাবৰ পৰিবৰ্ত্তে টকাৰ কাৰণেই লালসা বেছি। সেইটো সচা কথা। তাৰ পিচত আজিকালি ডাক্তৰসকলে প্ৰত্যেক গাৰীতে একো একোটা বেডক্ৰচৰ চাপ মাৰি লয়। অৱশ্যে বেডক্ৰচে নিশ্চয় কাম কৰিছে। কিন্তু প্ৰত্যেকজন ডাক্তৰৰ গাৰীতে বেডক্ৰচৰ চাপ থকাটো অকল সেৱাৰ ভাবৰ পৰিচয় নিদিয়। এনে ধৰণৰ চাব ভাৰতবৰ্ষৰ বাহিৰে পৃথিৱীৰ অন্য কোনো দেশত পোৱা নাযায়। মাননীয় সদস্য টাইমুৰে

*Speech not corrected

আৰু এটা কথা কৈছে যে জন্ম নিয়ন্ত্ৰণত ধৰ্ম্মৰ ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰে। কিন্তু সামাজিক আৰু আৰ্থিক বিষয়ৰ ফালৰ পৰা জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ ব্যৱস্থা বৰ্ত্তমান অসমত যি গতিৰে হৈছে সি আমাৰ মনত এটা গভীৰ উদ্বেগে দেখা দিছে। এই গতিৰে যদি অসমত জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হয়, তেনেহলে এই ব্যৱস্থা সম্পূৰ্ণৰূপে কৃতকাৰ্য্য হবনে নহয় তাত মোৰ সন্দেহ আছে। অসমত জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ ব্যৱস্থাতো বাজনৈতিক ভাৱে গ্ৰহণ কৰা হৈছো। অসমৰ ৰাজনীতি অৰ্থনীতি ইত্যাদি যদি সকলো বিবেচনা কৰি চোৱা হয় তেতিয়া দেখিব ইয়াৰ কাৰণে প্ৰধানকৈ আমাৰ ৰাজনীতি জগৰীয়া। এই বিষয়ত মই এষাৰ কথা কওঁযে, সচা কথা কলে আয়ে মাৰ কিল খায়,

মিছাতে কথা কলে বোপায়ে চুৰাতে খায়।”

সোনেশ্বৰ : সেই কাৰণে সচা কথা কবলৈ বৰ ভাল নাপায় ! নিৰ্বাচনৰ সময়ত চিট বিছাৰোতে হিন্দু কিমান, মুছলমান কিমান, ড্ৰাইবেল কিমান, চিদিউলকষ্ট কিমান আৰু অনান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক কিমান সেই হিচাবৰ তালিকা নিৰ্ণয় কৰা হয়। গতিকে ৰাজনৈতিক দিশৰ পৰা জন্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ বাজেটত বাধা আছে নে নাই ভাবিবলগীয়া কথা। সেই হিচাবে অনান্য পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ তালিকা দাখিল কৰিহে কেন্দ্ৰৰ ওচৰত অৰ্থ সাহায্য দাবী কৰা হয়। যিহেতু তালিকা দাখিল কৰিহে মঞ্জুৰী দাবী কৰে গতিকে সেই সময়ত জন্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ কথা পাহৰি যায়। কিছুমান সম্প্ৰদায়ত জন্ম যিমনে বঢ়াব পাৰে সিমনে কুশল বুলি ভাবে, সেই হিচাবে অসমত থলুৱা অসমীয়া কিমান, আমদানী কিমান আৰু নতুন অসমীয়া কিমান তাৰ প্ৰতিযোগিতা চলিছে। বহুতো সময়ত যিবিলাকে ১০ - ১২ বছৰ আহি ইয়াত থিতাপি লাগে তেওঁলোকে থলুৱা বুলি দাবী কৰে। গতিকে নিজৰ নিজৰ জাতি সম্প্ৰদায়ৰ গোষ্ঠী বঢ়াবৰ চেষ্টা কৰিছে। যিবিলাক বুদ্ধিজীবি মানুহ বা শিক্ষিত মানুহ তেওঁলোকে নিজে কোৱা শুনিছো, আমি জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ কৰিলোৱেই বা কিন্তু যদি কৃষক বা নিম্ন শ্ৰেণীৰ লোক জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ নকৰে তাৰ পৰা কি লাভ

হব। আৰু সেই কাৰণে তেওঁলোকে সামাজিক আৰু ৰাজনৈতিক দিশলৈ চাই আতৰি আহে। অসমৰ জনসাধাৰনৰ জন্ম নিয়ন্ত্ৰণ ৰাজনৈতিক দিশৰ পৰা ৰোধ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে ভবিষ্যতে জন্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ বৃহত আকাৰ যে হ'ব তাক ভাৱি চাবৰ দৰ্কাৰ হৈছে। আজি সেই কাৰণে এই বিধান সভাৰ মজিয়াত বিৰোধী দলৰ সদস্যই হওক বা চৰকাৰী দলৰ সদস্যই হওক বিৰোধী দলৰ সদস্য সকলে বিৰোধীতা কৰিব আৰু চৰকাৰী দলৰ সদস্য সকলে দলৰ আনুগত্যৰ কাৰণে সমৰ্থন কৰিব এনেকুৱা কথা থাকিব নালাগে। মই এই কথাটো কেবাবাৰো বিধান সভাত কৈছো। ইয়াৰ কাৰণে লুইপ আদি ৰাখি দলৰ আনুগত্য স্বীকাৰ কৰোৱাৰ দৰ্কাৰ নাই। অন্ততঃ তাৰ কাৰণে যদি বিধান সভাৰ পবিত্ৰ মজিয়াত আচল কথা ব্যক্ত কৰিব পাৰে। এইটো ক'বা নহলে আমাৰ সমস্যা সদায় সমস্যা হৈয়েই থাকিব তাৰ সমাধানৰ পথ নোলাব।

চিকিতসাৰ ক্ষেত্ৰত বা জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত আজি কেবল এপালি দাৱাই বা ডাক্তৰৰ চাৰ্টিফিকেটতে আমি বাস্তৱ আছে। কিন্তু আজিৰ মানুহে যদি প্ৰচুৰপৰিমাণে সুখাদ্য খাবলৈ নাপায়, মিশ্ৰল পানী খাবলৈ নাপায়, পৰিশ্ৰম অনুযায়ী আহাৰ নাপায়, নৈতিক চৰিত্ৰ বেয়া হয় তেনেহলে মানুহৰ স্বাস্থ্য ভালে ৰাখিব নোৱাৰে। তাৰ কাৰণে ভাল পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰিব লাগিব। আমাৰ মনুসংহিতাত ৭ পুৰুষৰ পৰা ৯ পুৰুষলৈ বিবাহ নিষেধৰ কথা যে কৈছে সেইটো জন্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ ক্ষেত্ৰত কম ব্যৱস্থা নাছিল। খাদ্যৰ ক্ষেত্ৰত শঙ্কৰদেবৰ আৰ্হি প্ৰণালীৰ ব্যৱস্থা কোনো ক্ষেত্ৰত জন্মনিয়ন্ত্ৰণৰ কম নাছিল। গতিকে এই ধৰণে ল'ৰা ছোৱালীক সৰুৰে পৰা খাদ্য আদি ক্ষেত্ৰত চকু দিলে বেমাৰ আজাৰ কিছু কম হ'ব বুলি ধাৰণা।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিও অসমত চিকিতসাৰ কাৰণে বেজৰ পানী আৰু বিহলগনীৰ পানী খাই ভাল হোৱা বিশ্বাস আছে। গতিকে বেজৰ পৰা সহায় নলৱা তেওঁলোকৰ কোনো অন্য উপায় নাই। আজি হয়তো নগৰ বা চহৰৰ লোকে বেমাৰ আজাৰ হলেই ওচৰতে ডাক্তৰ বিছাৰি পাই কিন্তু

গাওঁলীয়া ৰাইজে এই ডাক্তৰৰ সুযোগ সুবিধা নাপায়। গতিকে তেওঁলোকে বেজৰ পানী নেখায় কি কৰিব? বহুতো মাননীয় সদস্য ই কৈছে যে ব্লক ডিস্পেনচাৰী আছে আৰু সেই হিচাবে দেৰলাখ জনতাৰ মাজত এখন ডিস্পেনচাৰী দিয়া হৈছে। সেই কাৰণে মই কৈছো যে এই ব্লক আৰু ব্লক এৰক, প্ৰত্যেক এহেজাৰ মানুহৰ কাৰণে এজন ডাক্তৰৰ ব্যৱস্থা কৰক আৰু তেতিয়া এই দেৰ লাখ জনতাৰ কাৰণে ১৫ হাজাৰ ডাক্তৰৰ আৱশ্যক হব।

গুৱাহাটী আৰু ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজৰ কাৰণে যদি ইমান ডাক্তৰৰ সম্ভবপৰ নহয় তেনেহলে অন্য ব্যৱস্থা কৰক। আমাৰ বেমাৰী বিলাকৰ বেমাৰী বিলাকৰ বেমাৰ প্ৰায় একে, বৰ বেছি প্ৰয়োগ কৰিবলগীয়া বেমাৰ নহয়, সৰু সৰু বেমাৰ। গতিকে এই সৰু সৰু বেমাৰৰ কাৰণে সৰু সৰু ডাক্তৰ কিছুমানৰ প্ৰয়োজন। আমাৰ ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজত এজন এম বি বি এচ ডাক্তৰক পঢ়ুৱাই আনিবলৈ চৰকাৰৰ ঘৰৰ পৰা ৮০ হাজাৰ টকা আৰু নিজৰ ১০-১২ হাজাৰ টকা অৰ্থাত ৯০-৯২ হাজাৰ টকাৰ দৰ্কাৰ আৰু তেওঁলোকে ৬-৭ বছৰ চহৰত পঢ়ি ওলাই আহাৰ পিওত গাওঁৰ গেলাপনী খছি চাকৰী কৰিবলৈ গাওঁত নাযায়। সেই কাৰণে আমাৰ আজি আবশ্যক হৈ পৰিছে কিছুমান সৰু সৰু ডাক্তৰ তৈয়াৰ কৰা দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে। তেওঁলোকে আমাৰ এই সৰু সৰু কাহ পেটৰ বিষ বেমাৰ ভাল কৰিব পাৰিব। আমাক আজি আৰু ভূৱা ডাক্তৰৰ প্ৰয়োজন নাই। গুৱাহাটীৰ মাজ মজিয়াতে ১৩ ১৪টা উপাধি লিখা ভূৱা ডাক্তৰ চিকিতসা কৰি আছে। গতিকে আমাৰ বহুত টকা বহুত কৰিবলৈ দৰ্কাৰ নাই কম পইছা খৰচ কৰি ২-৩ বছৰত ওলাই আহিব পৰাকৈ এটা প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা কৰ সৰু সৰু ডাক্তৰ কিছুমান কৰাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি কৃষিয়েই বোলক বা বাগিচ্যই বোলক তাত যি বিলাক মানুহেকামকৰি আছে আৰু তেওঁবিলাকৰ উপাৰ্জনৰে দেশক এক উন্নত দিশলৈ আগবঢ়াই নিবৰ সম্ভাৱনা আছে সেই সকলৰ স্বাস্থ্যৰ ফালে ভাবিবলগিব। এই খন দেশত খোৱা পানীৰ অভাৱা খোৱা পানী নাই। খোৱা পানীৰ কথা ওলালেই নদী-পুখুৰী আদিৰ কথা ওলায়। বৃটিচৰ দিনতে

লোকেলবোর্ডৰ অধীনত কেইটামান নল কল এশ ফুট বা দেচশ ফুট বহুৱাই খোৱা পানী উলিওৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। কিন্তু আজি স্বাধীনতাৰ একুৰি ছয় বছৰ পিচতো এই চৰকাৰে নলা খণ্ডাৰ সাহায্য আমাক জনাইছে মাথোন। পানী যোগানৰ কাৰণে ডাঙৰ নগৰ বিলাকত আঁচনি লোৱাৰ কথা জুন-জুনীয়াৰ দৰে জুন জুনীয়াই জনাইছে। আমাৰ ডাঙৰ ডাঙৰ চহৰত থকা মানুহ যিনিযে পাইখানালৈ নিব লগা পানীখিনি ফিলটাৰ কৰা পানী নহলে কান্দো কিন্তু হাজাৰ হাজাৰ লোক, গাঁওত থকা সেই লাখ মানুহৰ, সেই কৃষক সেই বহুৱা, মজতুব সকলৰ কাৰণে যে খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা নাই সেইটো কথা আমি নাভাবো। আমাৰ দেশৰ চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য হৈছে আমাৰ দেশৰ চৰকাৰে বাজেটত যি খিনি ধন খৰচ কৰাৰ কাৰণে ধৰে সেই খিনি অন্য অন্য সুৰঙাইদি যদি সবকি যোৱা কথাটো লক্ষ্য কৰিলেহেতেন, এই ভাৱে অপচয় হোৱাৰ পৰা যদি বক্ষা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলেহেতেন তেনে-হলে মলপ অচৰপ কামৰ আশা কৰিব পৰা গলহেতেন। কিন্তু চহৰ-মুখী গাঁও কেইখন মানত কেই হাজাৰ মান বা কেইলাখ মান টকা খৰচ কৰা আঁচনি ললেই গ্ৰাম্য পানী যোগান আঁচনি কৃতকাৰ্য্য হব নোৱাৰে। মই ভাৱো যদিহে প্ৰতিজন মানুহে গাঁওৰ অন্ধাৰাৰী, অনাহাৰী প্ৰতিজন মানুহেই খাবলৈ এটোপা ভাল পানী পায় তেতিয়াহে এই পানী যোগান আঁচনি কৃতকাৰ্য্য হব পাৰি।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে মই এই কথা চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী কৰো। আজি স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত এটা কথাৰ বিষয় মই আঙুলিয়াই দিব খোজো। ধাৰ্মিক ভাৱে বোলক বা সামাজিক ভাৱে বুজিয়েই কওক আমাৰ স্বাস্থ্যৰ কাৰণে আক এটা উপায় আছিল, আগতে এই ভ্ৰণ হত্যা কৰা মহাপাপ বুজিয়েই গণ্য কৰা হৈছিল। আজি কিন্তু আইন মতেও ভ্ৰণ হত্যা পাপ নহয় বুলি ঘোষণা কৰা হল। তাৰ পিছত মানুহৰ স্বাস্থ্যৰ কেনে ভাৱে অধোন্নতি হৈছে সেইটো ভাৱি চাবলৈ সময় আহি পৰিছে। মই এই বাৰ কথাকেই দাবী কৰিম যে যদিও ভ্ৰণ

হত্যা আৰু গৰ্ভপাত আইন মতে অপৰাধী নহয়, আৰু নহলেও চৰকাৰে নেতৃত্ব দিবলৈ সময় আছে; শঙ্কৰদেৱ মাধৱদেৱৰ দিনৰে পৰা ধৰ্ম্ম সমাজ আৰু নৈতিক ফালৰ পৰাই আৰু তাৰ পিচতো আন আন ধৰ্ম্মৰ মুৰব্বী সকলে যি দায়িত্ব লৈছিল এই ভ্ৰূণ হত্যাৰ সংক্ৰান্তত আজি সেই দায়িত্ব হেৰাই গৈছে আৰু তাৰ ঠাইত ৰাজনৈতিক নেতাসকলে সেই দায়িত্ব লবলৈ আহিছে। আৰু লৈছেও। আইনত স্বীকৃতি দিয়া হৈছে। আৰু এঘাৰ কথা খুজিছো কিন্তু কৃষি মন্ত্ৰী নাই। কৃষি বিভাগে কৃষিৰ কাৰণে কিছুমান বস্তু আনিছে। সেই বিলাক উলিয়াইছে যিবিলাকে আত্ম হত্যাৰ কাৰণে এটা ডাঙৰ বস্তু হৈ পৰিছে। বহুত যুৱক যুৱতীয়ে আত্ম হত্যা কৰাৰ কাৰণে কৃষি বিভাগে কৃষিৰ কাৰণে অহা পোক-পৰুৱা মাৰিবলৈ অনা বস্তু ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ সুবিধা পাইছে। এইটো কথা অলপ চিন্তা কৰিব বুলিয়েই মই উল্লেখ কৰিলো। আৰু পোষ্টমৰ্টেম বিষয়টো ডাক্তৰ গোস্বামীয়ে আৰম্ভ কৰিছিল বিশেষকৈ কোনো মৰা মৰি বা দাঙ্গা আদি নাইবা কাজিয়াৰ কাৰণে মৃত্যু হলে সাধাৰণতে কি হয় যি পক্ষৰ মানুহ মৰিছে সেই পক্ষৰ মানুহ আহি ধনে প্ৰাণে দি ডাক্তৰ সকলক ধৰেহি। সৰহভাগতেই দেখা গৈছে যে ধন পালেই কেচ ওলোটো। ভাৱে উল্লেখ যোগ্য ভাৱে বেলেগ মৰ লয় আৰু যদি যিজন ডাক্তৰে সেই কেচ সমৰ্থন কৰি পষ্টমৰ্টেম ৰিপোৰ্ট দিয়ে সেই ৰিপোৰ্টে কেচটোও সমৰ্থন কৰে। আদালততো সেই গোচৰ সেই হিচাবে লোৱা হয়। নেদেখা সত্য এইবোৰ প্ৰমাণ কৰা টান। এই বিষয়টো তথাপি চৰকাৰৰ ওচৰত আগবঢ়ালো।

অধ্যক্ষ মহোদয়; এই খিনি কোৱাৰ উপৰিও মই মোৰ নিজৰ সমষ্টিৰ বেইটামান কথা কব খুজিছো। গোলাগাট মহকুমাত প্ৰায় ছয় লাখ মানুহৰ বসতি কিন্তু তাত যিখন হস্পিটাল আছে তাত এক্সৰে প্লেট নাই। ২৫-৩০-৩৫ মাইল দূৰৰ পৰা মানুহ তালৈ আহে কিন্তু এক্সৰে প্লেট নাপায়। যি খিনি মানুহৰ খাবলৈ নাই, পিন্ধিবলৈ নাই, ঔষধ কিনিবলৈ পইছা নাই সেই মানুহ বিলাকে আৰু এক্সৰে প্লেটৰ

কাৰণে ফীজ দিয়ে কেনেকৈ বা কিনে কেনেকৈ? এইটো তেওঁবিলাকৰ বাবে সহজ কথা নহয়। আনফাললৈ চালে দেখা যাব কথা হৈছে বাহিৰত হলে এক্সৰে প্লেট পাবলৈ আছে। বাহিৰৰ ঠায়ে ঠায়ে সৰলোতে সেই এক্সৰে প্লেট পোৱা যায়। সেই ডাক্তৰেই যোগাযোগ কৰি দিয়ে। যিয়েই যি বুলি নকওক, যি বুলিয়েই ব্যাখ্যা নিদিয়ক এইটো সত্য যে, অনুসন্ধান কৰিলে গম পোৱা যাব, যি দোকানলৈ প্ৰেছক্ৰিপচন দিয়া হয় সেই বিলাকৰো পাৰচেণ্টেজ থাকে। এই ব্যৱস্থাই হৈ আছে, চাৰিওফালে চলি আছে। তাৰ পিছত অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিধান সভাতে চৰকাৰী চাকৰিয়াল আৰু বিধান সভাৰ সদস্য সকল আৰু মন্ত্ৰী সকলৰ কাৰণে ৭০ নে আৰ্শী বিধ ঔষধ বিনামূলীয়াকৈ চিকিৎসাৰ কাৰণে দিয়া হৈছে তাৰ ব্যৱস্থা আছে, কিন্তু চৰকাৰী চাকৰিয়াল সবলক, বিধান সভাৰ সদস্য সকলক নাইবা মন্ত্ৰী সকলক যি সকল লোকে নিয়াৰিত লোহা গৰম কৰি পিটি পিটি বপালৰ ঘাম মাটিত পেলাই কাম কৰিছে, খোৱা পিন্ধা দুমুঠি আৰু দুখন বস্ত্ৰ লাজ নিবাৰণ কৰিবলৈ যোগাৰ কৰাৰ কাৰণে কঠোৰ শ্ৰম কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছে সেই সকলৰ কাৰণে বিনামূলীয়া চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নাই। যি সকলে কৃষকৰ কাৰণে ৰাতি দিনে খাটিছে, বিৰামহীন পৰিশ্ৰম কৰিছে যি সকল জীয়াবী বোৱাৰীৰে সৈতে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি তেওঁবিলাকৰ শ্ৰমেৰে অৰ্জা হনেৰে এই বাকী বিলাকক নোদোকা ৰৰি ৰাখিছে সেই হাড় ভঙা পৰিশ্ৰম কৰি থকা সকলৰ কাৰণে কোনো বিনামূলীয়া চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। সেই সকলৰ কাৰণে বিনামূলীয়া চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা এই বিধান সভাই কৰিব পৰা নাই। যি খেতিয়ক সকলৰ কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে বা আন আন মন্ত্ৰী সকলে কৃষিক নিগম হিচাবে লবলৈ আগবাঢ়ি আহিবলৈ আগবাঢ়িছে সেই সকল কৃষকৰ লবাই এতিয়া খেতিৰ ফালে মনোযোগ দি কৃষকৰ লৰা কৃষক হবনে চাকৰিয়াল হবলৈ আগবাঢ়িব। মই কম নতুন যুগৰ কৃষক হবলৈ, মই দাবী কৰিম নগৰ মুখী গাঁও কৰিবলৈ।

এই খিনি ত মই ইয়াকেই দাবী কৰিম যে গাৰে -ভূঞা যি সকলে কল-কাৰখানাত কাম কৰি দেশক খুৱাইছে, পিন্ধাইছে, দেশক স্বাৱলম্বী হোৱাৰ পথত খোপে খোপে আগবঢ়াই নিবলৈ হাড়ভাঙা পৰিশ্ৰম কৰিছে সেই সকলৰো চৰকাৰী চাকৰিয়াল সকলে, মাননীয় সদস্য সকল বা মন্ত্ৰী সকলৰ দৰে তুৰন্তে বিনামূলীয়া চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, হোমিওপ্যাথিক আৰু আয়ুৰ্বেদিক চিকিৎসাৰ কথা আজি সবলোৱাৰ ভুলি গৈছে। এনেকুৱা ধৰণৰ চিকিৎসাৰ কথা এটা যে আছে সেই কথাষাৰকেই আজি সদনত উলিয়াইছো। এলোপেথিক চিকিৎসাৰ কাৰণে বাজেটত টকা ধৰাৰ ব্যৱস্থাৰ জৰিয়তে যিমান খিনি সুবিধা কৰিছে সেই হিচাবে হোমিওপ্যাথি বা আয়ুৰ্বেদিক ব্যৱস্থাৰ বাবে কৰা নাই। মই দাবী কৰো আৰু আশা কৰো এই বিষয়টো আমাৰ চৰকাৰে তুলুঙা ভাৰে নহয় দঢ় ভাৰে আৰু গভীৰ ভাৱে বিবেচনা কৰিব। এই খিনি কৈয়েই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছো। চৰকাৰী সদস্যসকলকো এইটো সমৰ্থন কৰিবলৈ আৰু তাৰ যোগেদি দেশত বৈপ্লৱিক ভাৱে স্বাস্থ্যৰ পৰিবৰ্ত্তন সূচনা কৰিবলৈ আহ্বান জনাইছো।

অধ্যক্ষ: ইতিমধ্যে আৰু ১১-১২ জন মান সদস্যই কব। গতিকে দহ মিনিটৰ কম কম কৈ কব। মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই চাৰি বজাত আবন্ত কৰিব। ইয়াত নিশ্চয় সদনৰ কাৰো আপত্তি নাই।

আপুনি পাচ, দহ, নহয় সাত মিনিট কব।

লীলা কান্ত দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, চিকিৎসা, জনস্বাস্থ্য আৰু পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ শিতানত যি মঞ্জুৰীৰ দাবী মন্ত্ৰী মহোদয়ে ডাঙি ধৰিছে সেইটোৰ মই সমৰ্থন কৰিছো আৰু কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ বিৰোধীতা কৰিছো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যদি আমাৰ দেশখনক এটা শক্তিশালী জাতি হিচাবে গঢ়ি তুলিব বিচাৰো তেনেহলে আমাৰ যি সকল শ্ৰমিক, যি

সকল কৃষক, যি সকলে দেশৰ কৃষি বৃদ্ধি কৰে সেই সকলৰ স্বাস্থ্য আমি
 প্ৰথমতেই ভাল কৰি গঢ়ি তুলিব লাগিব। আজি আমাৰ দেশৰ যি
 বিলাক চিকিৎসাৰ কাৰণে মাতৃবিধা সেই মাতৃবিধা আমাৰ যি সকল
 শ্ৰমিক মানুহ যি সকল কৃষক মানুহ সেই সকলে পোৱা নাই। কিন্তু
 যি সকল ধনী মানুহ যি সকলে শ্ৰম নকৰে সেই সকলেহে পাই আছে।
 গতিকে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ আমাৰ ৰাজ্যখন যদি এখন
 শক্তিশালী ৰাজ্যত পৰিণত কৰিবলৈ বিচাৰে, যদি ভবিষ্যতে উৎপাদন বৃদ্ধি
 কৰিব বিচাৰে তেন্তেহলে আমাৰ এই সকলৰ সোনকালে ভাল চিকিৎসাৰ
 ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। সকলো কথা বাদ দি এই সকলৰ কাৰণে
 প্ৰয়োজনীয় অৰ্থ ব্যয় কৰি এই সকলৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই
 চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই লক্ষ্মীমপুৰ জিলাৰ স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত কেইটামান কথা
 উল্লেখ কৰিব বিচাৰোঁ। লক্ষ্মীমপুৰ জিলাৰ যিটো অৱস্থা সেই অৱস্থাতে
 উপাধ্যক্ষ মহোদয় সেইটো আপুনি নিজে জানে। লক্ষ্মীমপুৰত প্ৰত্যেক
 বছৰেই যাতায়ত বিচিন্ন হৈ পৰে অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি মই আপোনাৰ
 যোগেদি স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি কও যে যোৱা বছৰৰ
 ১৫ আগষ্ট তাৰিখে তেখেতে সেই হস্পিটালখন দেখি আহিছিল। এই
 বছৰৰ এপ্ৰিল মাহত শিক্ষা মন্ত্ৰীয়েও সেই চিভিল হস্পিটালখন দেখি
 আহিছে। যোৱা ৫ মাহৰ আগতে কেন্দ্ৰীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ উপমন্ত্ৰীয়ে
 সেই হস্পিটালখন পৰিভ্ৰমণ কৰি গৈছিল যে এই সমস্তৰ বিধান সাৰ
 সদস্য জনক দোষী সাব্যস্ত কৰি কৈছিল যে এই দৰে এখন হস্পিটাল কিয়
 পেলাই ৰাখিছে। এই দৰেই লক্ষ্মীমপুৰ জিলাখনক সদায় অৱহেলা কৰি
 আহিছে এই জিলাখনত সদায় বানপানী হৈ যাতায়ত বিচ্ছিন্ন কৰে, বান-
 বাহনৰ ব্যৱস্থা নাইকীয়া হয়, যিখন জিলাক ব্ৰহ্মপুত্ৰই সকলো ফালৰ
 পৰাই নিচ্ছিন্ন কৰি ৰাখিছে তেন্তেন্তলত এই জিলাৰ সদৰ আৰু মহকুমা
 সদৰত চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে সকলো মানুহে সকলো সময়তে
 চিকিৎসাৰ সুবিধা পায়। তাক মই আশা কৰিছোঁ যে বিভাগীয় মন্ত্ৰী

মহোদয়ে এই সম্পর্কিত এটা আশ্বাস দিয়ে।

এতিয়া মই মোৰ নিজৰ সমস্তিৰ কথা কবলৈ ওলাইছো। চতুৰ্থ পঞ্চ বার্ষিকী পৰিকল্পনাত চৰকাৰে এটা নীতি ঘোষণা কৰিছে। সেই মতে প্ৰত্যেক ১০ হাজাৰ লোকৰ মাজত এখন চিকিৎসা কেন্দ্ৰ আৰু প্ৰত্যেক ৪০ হাজাৰৰ ভিতৰত এটা প্ৰাথমিক চিকিৎসা কেন্দ্ৰ খোলাৰ কথা আছিল। কিন্তু আজিলৈকে চৰকাৰৰ এই ঘোষিত নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰা হোৱা নাই। আৰু চৰকাৰে যি বিলাক হিচাব দিছে তাত দেখা যায় যি বিলাক ঠাইত চিকিৎসাকেন্দ্ৰ হৈ আছে সেই বিলাকতেই হৈ আছে আৰু যত হোৱা নাই তাত একেবাৰেই হোৱা নাই। মোৰ সমস্তিত ১ লাখ ৫০ হাজাৰ মানুহ আছে। ইয়াৰ ভিতৰত ৪ খন ডিচপেনচাৰী আছে তাৰে এখন প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আৰু দুখন ডাক্তৰ খানা। তাৰে এখনত স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে পৰিভ্ৰমণ কৰি আহিছে। লালুকত যিটো স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে সেইটোৰ ২ বঃ মাঃ জুৰি আছে আৰু তাত ১২ হাজাৰ মানুহ আছে। কিন্তু এই ডাক্তৰখানা বিলাকৰ এনেকুৱা অৱস্থা যে তাত মানুহ বহিবলৈকে ঠাই নাই। সেই কাৰণে লালুক ইচলামপুৰ আৰু গড়ে হুগা এই ডিচপেনচাৰী কেইটাৰ সোচনীয় অৱস্থাটো সোনকালে মোচন কৰিব বুলি আশা কৰিলো। ইচলামপুৰ ডিচপেনচাৰীটো এখন বজাৰৰ ওচৰত আৰু প্ৰতি বৃহস্পতিবাৰে বহে। আৰু তালৈ প্ৰায় ১৫ হাজাৰ মানুহৰ সমাগম হয়। আৰু এই ডাক্তৰখানাৰ ডাক্তৰজন তাত নাথাকে। লক্ষীমপুৰত থাকে। এই মৰ্মে মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ ওচৰত বাইজে অভিযোগ কৰিছে আৰু তেওঁক বদলি কৰিবলৈ কৈছে ঠিক এনেকুৱা বিলাক ডিচপেনচাৰী আছে সেই বিলাকত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লবলৈ মই চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনালো।

তাৰ পাচত মই এটা কথা কবলৈ আগবাঢ়িছো। সেইটো হৈছে পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা। বিশেষকৈ আমাৰ যি বিলাক গাৱলীয়া অঞ্চল আছে, যি বিলাক অনুসূচিত জাতিৰ অঞ্চল আছে, যি বিলাক জনজাতীয় লোকৰ অঞ্চল আছে সেই বিলাক অঞ্চলত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা ভাল কৰিব

লাগে। এই বিলাক অঞ্চলত পানী যোগানৰ কাৰণে যি বিলাক কোৱা নিৰ্মাণ কৰা হৈছে বৰ আচৰিত কথা সেই বিলাকৰ পানী ২ মাহৰ পিচতেই বেয়া হৈ যায়। এই ধৰণৰ পানী খায়েই মোৰ সমস্তিৰ ৫০ জন মানুহ তেজ গ্ৰহণী হৈ মৃত্যুৰ মুখত পৰিছে। এই বেমাৰৰ কাৰণ সম্পৰ্ক ডাক্তৰক সোণত এইটো পানীৰ দুবৰ কাৰণে হোৱা বুলি কৈছে। যোৱা ২৫ বছৰৰ ভিতৰত গৱলীয়া অঞ্চলত পানীৰ যোগান ব্যৱস্থা ভুল কৰাৰ পৰা নহল। যদি চৰকাৰে পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰে তেন্তেহলে ৰাইজক কৈ দিব লাগে যে তেওঁলোকে এইটো ঠিক কৰি লওক। সকলো কথা বাদ দি যি বিলাক গৱলীয়া অঞ্চল আছে, যি বিলাক পিচপৰা অঞ্চল আছে সেই বিলাক ঠাইত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। লক্ষীমপুৰ জিলাৰ মহকুমাৰ সদৰ হৈছে ধোজি। ধোমাজিত পানী পাবলৈ গলে পেটৰ বেমাৰ হয়। সেই কাৰণে ধোমাজিত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কাৰ্য্যকৰী কৰিব লাগে। আমাৰ গনতান্ত্ৰিক দেশৰ নীতি মতে সকলো হোৱাতে হোৱা এই কথাটো আমি তবলৈ দিব নোৱাৰো। গতিকে গন-তান্ত্ৰিক নীতিত সকলোকে সমান অধিকাৰ এই কথাটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি দিবলৈ মই অনুৰোধ কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, তাক এটা কথা মই কব খুজিছো। সেইটো হৈছে আমাৰ গাওঁ বিলাকত যি খনি স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আছে তাত শিশু চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা নাই। কিন্তু এই শিশু চিকিৎসা কথাটো এটা বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা নগৰ চহৰ বিলাকত শিশুৰ চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা আছে। কিন্তু গাওঁ অঞ্চলত শিশুৰ প্ৰতি মন দিবলৈ চৰকাৰৰ অৱকাশ নাই এইটো বৰ দুখৰ কথা।

এই বিলাক কাৰণতেই মই বৰ্তমান শিশু চিকিৎসালয়ৰ খেলিমেলিলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। তাৰ পাচত মই কব খুজিছোঁ। আমাৰ যি বিলাক চিকিৎসালয় আছে সেই চিকিৎসালয় বিলাকত প্ৰগতিৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই ফলত আমাৰ গাওঁ বিলাকত গৰ্ভ প্ৰসৱৰ সময়ত বহুতো তীব্ৰতাই প্ৰসৱ বেদনাত আনকি মৃত্যু মুখত পৰিবলগীয়া হৈছে অথচ

আজি পর্যন্ত সেই অঞ্চল সমূহৰ চিকিৎসালয় বোৰত প্ৰস্তুতিৰ কোনো সুব্যৱস্থা নাই আৰু যি বিলাক প্ৰাইমাৰী চিকিৎসালয় আছে সেই বিলাকতো কোনো সু-ব্যৱস্থা নাই। মই এই বিলাক স্ব-চক্ৰে দেখিছোঁ, গতিকে এই প্ৰাইমাৰী চিকিৎসালয় কেন্দ্ৰ সমূহত লেডী ডাক্তৰ বখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু এই কাৰণেই মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

মই চৰকাৰক আকৌ অনুৰোধ জনাইছোঁ যে প্ৰতিখন প্ৰাথমিক চিকিৎসালয়ত যক্ষ্মা বেমাৰ নিৰ্মূল কৰাৰ কাৰণে চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা বাধিব লাগে।

(সময়ৰ সংকেত)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অনুৰোধ জনাইছোঁ। তন্তুত: গাঁও বিলাকত এই পঞ্চম পৰিকল্পনাৰ যোগেদি চৰকাৰে ঘোষণা কৰিছে যে প্ৰতি ১০ হাজাৰ মানুহৰ ভিতৰত অকৃত একোটা স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰত ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় আৰু ৪০ হাজাৰৰ ভিতৰত প্ৰাথমিক চিকিৎসালয়ত কিছুমান কেন্দ্ৰ খুলিবলৈ চৰকাৰে বিহীত ব্যৱস্থা হাতত লব। আৰু ইয়াক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত তৎপৰতাৰে আগবাঢ়িব আৰু পঞ্চম পঞ্চাধিক পৰিকল্পনাৰ ভিতৰতে সম্পূৰ্ণ কৰিব। তাৰ বাবে অনুৰোধ জনাইছোঁ। বিশেষকৈ সেই চিকিৎসালয় বোৰত পিচপৰা আৰু অনুসূচিত জাতি সমূহৰ যি সকলে যক্ষ্মা আৰু কেন্দ্ৰৰ বেমাৰত ভুগিছে সেই সকলক ভাল দৰে চিকিৎসা কৰা আৰু সাহায্য দিয়াৰ কাৰণে যাবতীয় ব্যৱস্থা লবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। এই কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ বিৰোধিতা কৰি আৰু মঞ্জুৰীটো সমৰ্থন কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামগ্ৰী মাৰিলো।

শ্ৰীপ্ৰেম বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, তামাৰ এই স্বাস্থ্যৰ শিতানত যি মঞ্জুৰী উদ্বাপন কৰা হৈছে সেই মঞ্জুৰীটোৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈ গৈ মই এইখিনি কথাৰ তৱতাবণা কৰিবলৈ ওলাইছোঁ। ইয়াৰ ড্ৰাফট প্লেন'ত দেখুৱা হৈছে যে

Draft Outline of Fifth Five Year Plan : Assam : Volume I ... Achievement in respect of certain selected physical targets during the Fourth Plan - Hospital in urban areas, target 4 achievement nil, dispensaries in rural area, target 11, achievement 9, short fall 2, beds in urban areas, target 1, 350, achievement 200, balance 11 50, beds in rural areas, target 462, achieved 150, remaining 312, primary health centres, target 50, achieved 18, remaining 32.

এই কথা যিনি মই মাননীয় স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই হিচাব মতে যিটো বুজা গৈছে সেই মতে চাবলৈ গলে আজি এই মেডিকেল বিভাগটো 'ডি - বিকগনাইজ' হৈ কৰিব লাগে। কিয়নো পৰিৱৰ্ত্তনৰ কাল ছোৱাত চৰকাৰে এই বিভাগৰ কামত বা জনসাধাৰণৰ স্বাস্থ্য আৰু সেৱাত কিমান দুৰ আগবঢ়াব পাৰিছে সেইটো চিন্তা কৰিব লগীয়া আৰু সেই কাৰণেই মই এই স্বাস্থ্য বিভাগটো ডি বিকগনাইজ কৰিবলৈ কৈছো, এই বিষয়ে আজি স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীয়ে জবাব দিয়ক।

মই এটা কথা উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছো সেইটো হ'ল আমাৰ ৰাজ্যত ভৱিষ্যতে কিবিলাক হস্পিটাল পতাৰ কথা চিন্তা কৰা হৈছে সেই সন্দৰ্ভত কও যে এই বিষয়ে ভাল দৰে 'চাৰভে' কৰা হৈছে নে নাই হোৱা? জখে - মখে হোৱা ঠাইতেই হস্পিটাল পাতিয়ে থাকিব আৰু য'ত নাই তাত নাই য'ই আৰু পতাৰ কথা চিন্তাও কৰা নহয় গতিকে এই বিষয় এটা তদন্ত কৰিবলৈ হলে গোটা অসম জুৰি 'চাৰভে' নিতন্তই প্ৰয়োজন। আমি দেখা মতে কিছুমান ঠাইত ১১ ডেৰ লাখ মানুহৰ মাজত মাত্ৰ এখন হৈ হস্পিটাল আছে। গতিকে পঞ্চম পৰিকল্পনালৈ যোৱাৰ আগতেই সমগ্ৰ অসম জুৰি এটা হেণ্ট চাৰভেৰ' অত্যন্ত প্ৰয়োজন বোধ কৰিছো আমি। এই বিষয়ে মই মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো।

তাৰ পাছত এই যে যিবিলাক আই, জি, জি, এইছৰ তলত যিবি-

***Speech not corrected**

লাক হস্পিতাল আৰু জেইল আছিল সেইটো এতিয়া পৃথক কৰা হ'ল, দবাচলতে এতিয়া হস্পিতালৰ ৰোগীৰ অৱস্থা কয়দীৰ নিচিনা হৈছে, থাকেহে বেলেগ কিন্তু 'বেশ্যনো একেই পায়, ১০ অনা নিবিখত পায়। গতিকে এই বিষয় চকু দিব লাগে আৰু খাদ্য সম্পৰ্কত এটা বিভিন্ন কৰিব লাগে। মই আৰু এটা প্ৰয়োজনীয় কথা কৈ শেষ কৰিম।

মই এই বিভাগৰ এটা প্ৰশাসনীয় অকৰ্ণণ্যতাৰ কথা উল্লেখ কৰিব খুজিছোঁ, এই বিষয়ে মাননীয় সদস্য সকলে বহুতে কৈ গৈছে। এনেধৰণৰ কিছুমান হস্পিতাল আছে য'ত নেকি ডাক্তৰ সকলে ৬৭ মাহ কাম কৰাৰ পাচত আজি পৰ্য্যন্ত দৰ্শনা পোৱা নাই। কাৰণটো হ'ল সেই মহকুমাৰ এচ, ডি, এম, অ' জন চুটিত আছিল তেওঁৰ চহী নোহোৱাৰ কাৰণে যদি যোৱা জানুৱাৰী মাহৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আজি জুন মাহলৈকে দৰ্শনা পোৱা নাই। এনেবোৰ কথাৰ পৰা সন্দেহ হয় ক'ত আছে চৰকাৰী যন্ত্ৰটো?

আমাৰ যি বিলাক হস্পিতাল আৰু ডিচপেনসাৰী আছে সেই বোৰত ল ইট, ফেনৰ ব্যৱস্থা আছে নে নাই? আমি দেখামতে কিছুমান ঠাইত কিছুমান হস্পিতালত বেচ ভাল সুবিধা আছে কিন্তু কিছুমান ঠাইত একেবাৰে একোৱেই নাই। মই সিদিনা জলসিঞ্চনৰ আটনি লওতে কৈছিলো যে য'ত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা এবাৰ কৰা হৈছে তাতেই বাৰ বাৰ কাম হৈছে। থিক তেনেকৈয়ে আমাৰ 'পাব্লিক হেৰ্থ ইঞ্জিনিয়াৰিং'তো একেই অৱস্থা হৈছে। মাননীয় সদস্য কেবা গৰাকীয়ে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিছে।

আমাৰ ৰাজ্যত বিভিন্ন অঞ্চলত কিছুমান সৰু ডাঙৰ পকেট আছে সেই বিলাকত আমাৰ অনুসূচিত জনজাতি আৰু অনুসূচিত জাতিৰ লোকে বাস কৰিছে। সেই বিলাক পৰিস্কাৰ ভাৱে 'চাৰভে' কৰি সেই বিলাক অঞ্চলত পানী যোগানৰ সুব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

আমাৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ জিলা খনক অসমৰ ভিতৰৰে এখন জিলা বুলি গণ্য কৰিবলৈ মই মাননীয় স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীক অনুৰোধ জনাইছোঁ। তাতো

যেন পানী যোগানৰ এটা সুব্যৱস্থা অতি সোনকালে হাতত লয়। মোৰ সমন্বীৰ্ণে এজন 'চেনিটেৰী ইন্সপেক্টৰে' 'আজি ৬৭ মাহ ২৬ি তাত কাম কৰি আছে কিন্তু তেওঁ আজিলৈকে দৰ্শনা পোৱা নাই, এনে-বোৰ সৰু সৰু কথা এই বিধান সভাত কবলৈ লাজেই লাগে, নকলেও উপায় নাই, দৰাচলতে এইবিলাক কথা বিধান সভাত কবলগীয়াও নহয় কিন্তু কি হ'ব ইমান বিলাক মানুহ থকা স্বত্বেও, ইমান বিলাক বিভাগীয় কৰ্মচাৰী বিষয়া থকা স্বত্বেও কিয় ইমান গাফিলতি, আমাৰ সন্দেহ হয়, চৰকাৰৰ শাসন যন্ত্ৰটো চালু অৱস্থাত আছে নে নাই ?

মই জনাও আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীটেৰণ ডাঙৰীয়া এজন 'চিনিয়ৰ, মন্ত্ৰী হিচাবেও 'চিনিয়ৰ', গতিকে তেখেতে এই সকলো বোৰ কথা ভাল দৰে উপলব্ধি কৰি ইয়াৰ এটা যথা-যথ উত্তৰ দিব।

ড: শ্ৰীমূৰ্ধন দাস : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, স্বাস্থ্য বিভাগৰ মঞ্জুৰীটোৰ ওপৰত অনা কৰ্ত্তন প্ৰস্তাবটোৰ বিৰোধীতা কৰি মই চৰকাৰক কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছো। অধ্যক্ষ মহোদয়, অৱশ্যে এইটো স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে, আমাৰ এই বিভাগটো অলপ দুৰ্বল। সেই কাৰণে বাজেটৰ সকলোখিনি টকা যদি অকল এই বিভাগটোতে খৰচ কৰা যায় তথাপি তাৰ দ্বাৰা যিখিনি সুবিধা আমি বাইজক দিব লাগে সেই খিনি আমি দিব নোৱাৰিম। সেই ফালৰ পৰা চাইহে মই চৰকাৰক কেইটামান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছো।

আমাৰ ৰাজ্যখনত ডাক্তৰৰ অভাৱ হৈছে বুলি আমি কব নোৱাৰো। কিয়নো আমাৰ ৰাজ্যখনত ডেকাকোটি জনসাধাৰণৰ ভিতৰত প্ৰায় ৫ হেজাৰ ডাক্তৰ আছে। প্ৰত্যেক তিনি হেজাৰ জনসাধাৰণৰ মাজত একোজনকৈ ডাক্তৰ আমাৰ আছে। কিন্তু আমাৰ প্ৰধান কথা হৈছে যে, আমাৰ সকলোবিলাক ডাক্তৰেই নগৰ অঞ্চলতহে চাকৰি আদি কৰে। গাওঁ অঞ্চলত তেওঁলোকে কোনো চাকৰি আদি কৰিবলৈ ইচ্ছুক নহয়। আমি যিটো দেখিছো যে, গৱলীয়া অঞ্চলত যিবিলাক ডাক্তৰখানা আছে সেই বিলাকলৈ

১৫২০ মাইল আঁতৰৰ পৰা মানুহ আহিব লাগে চিকিৎসাৰ কাৰণে। কিন্তু তাত থাকিব লগা ডাক্তৰ বা অন্যান্য প্ৰয়োজনীয় ঔষধ পাত আদি নেথাকে। আমাৰ চিকিৎসালয় বিলাকত যে আমাৰ দুখীয়া দৰিদ্ৰ লোকসকলক চিকিৎসা আদি কৰিবলৈ অপাৰগ তাৰ এটা উদাহৰণ মই দিব বিচাৰো। সেইটো হৈছে যে, মই এজন প্ৰাইভেট প্ৰেকছিছ্যনাৰ হিচাবেই কৰ পাৰো মোৰ ওচৰতে থকা এখন চিকিৎসালয়ত যিমান ঔষধ পাতি বছৰত দিয়া হয় সেই বিলাক ঔষধ পাতি মই বিক্ৰি কৰা ঔষধ পাতিবোৰৰ তুলনাত একোৱেই নহয়। মাননীয় সদস্য শ্ৰীদোনেশ্বৰ বৰা দেৱে কোৱাৰ দৰে মই ডাক্তৰ সকলৰ পাঠ্যক্ৰম কমাই তেওঁলোকক পিছুৱাই যাবলৈকো কৰ নোখোজো। মই চৰকাৰক এইটোহে পৰামৰ্শ হিচাবে দিব খোজো যে, আমাৰ তিনিটা মেডিকেল কলেজৰ পৰা বছৰি যি বিলাক ল'ৰা ডাক্তৰী পাছ কৰি ওলাব তেওঁলোকক প্ৰবেশ কৰিবলৈ আহোতেই এটা স্বৰ্ভ দিব লাগে যে, তেওঁলোকে চাকৰিৰ আশা পৰিত্যাগ কৰিব লাগিব আৰু নিৰ্দিষ্ট দিন গাৱঁত চাকৰি কৰিব লাগিব। গাৱঁত যদি চাকৰি নকৰে তেতিয়াহলে, তেওঁলোকৰ বেজিটেচন বন্ধ কৰি বাঁধিব লাগিব। আৰু এটা স্বৰ্ভত ডাক্তৰ সকলক পাছ কৰাৰ পিচত ফাৰ্মেচী খোলাৰ ব্যৱস্থা দিব লাগিব। সেইটো হৈছে যে তেওঁলোকে গাৱঁত চাকৰি কৰিব লাগিব যাৰ দ্বাৰা আমি আমাৰ জনসাধাৰণক উপকৃত কৰিব পাৰিম। ইয়াৰ পিছত মই আমাৰ হাস্পতালবোৰৰ ঘৰবিলাক মেৰামতিৰ কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক তহুৱোধ জনাইছো। কাৰণ এই ঘৰবোৰৰ শৌকলগা অৱস্থা যে ত ত কোনো ডাক্তৰ আদি থাকিব নোৱাৰে, ফলত তাত ডাক্তৰ আদি নেথাকেই। মোৰ ওচৰে হাস্পিতালৰ কথা মই ১৯৬৭ চনৰে পৰাই কৈ অহা স্বত্বেও তাৰ কোনো ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে আজিলৈকে নকৰিলে। গতিকে অন্য হেডৰ পৰা টকা কাটি আনি হলেও এই চিকিৎসালয় বোৰৰ ঘৰ-দুৱাৰ আদিৰ মেৰামতিৰ কাম হাতত লব লাগে। তাৰোপৰি লোকেল বৰ্ডৰ পৰা ৰাজ্যিক চৰকাৰে লোৱা ডাক্তৰখানা বিলাকৰ নিৰ্মাণকাৰ্য্য আৰু মেৰামতিৰ কাৰণে বাজেটত কোনো টকা ধৰা হোৱা নাইকীয়া। সেই কাৰণেইহে আমি তহুৱোধ

জনাইছো যে অন্য 'হেড'ৰ পৰা টকা আনি হলেও এই হাস্পিতাল বিলাকৰ কাম কৰিব লাগে। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ২০১৫ মাইলৰ আতৰৰ পৰা আমাৰ বোগীসকল আহিব লগা হোৱাৰ কাৰণে বিশেষকৈ প্ৰসন্ন সংক্ৰান্তৰ বোগীসকলে কেতিয়াবা গাড়ী আদিত আহি থাকোতেই হয়তো মৃত্যু মুখত পাবলৈ লগা হয় নহলে তাতেই তেওঁবিলাকে প্ৰসন্ন আদি কাৰণ লগা হয়। এইবিলাক যাতে চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত হব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মই আমাৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ক বিহিত ব্যৱস্থা লবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাইছো। কেম্বাৰ বোগৰ বিষয়ে আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীৰবীন গোস্বামীয়েও কৈছে আৰু মইও কওঁ যে, এই বোগৰ চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ গৰীৱ লোক সকলে কোনো সুবিধা পোৱা নাই। ইয়াৰ কাৰণে চিট আদি পাবৰ কাৰণে বহুত দিন অপেক্ষা কৰিবলগা হয় যাৰ কাৰণে হয়তো কিছুমান লোকে মৃত্যু বৰণ কৰিবলগীয়া হয়। তদুপৰি বহুত দিন চিট পাবৰ কাৰণে বৈ থাকোতেই ইপিনে বোগো পুৰণি হৈ পৰে। তাৰোপৰি এই বোগৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে বহুত টকাৰ প্ৰয়োজন। আমাৰ দুবেলা দুমুঠিৰ সংস্থান কৰিব নোৱাৰা লোকসকলে এই টকা পইচা কেনেকৈ বহন কৰিব? সেই ফালৰ পৰা চৰকাৰক এই অনুৰোধ কৰিছোঁ। যাতে আৰ্থিক ফালৰ পৰা শোচনীয় লোকে যাতে কিছু চৰকাৰী সাহায্য পাব পাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত মই চৰকাৰৰ ফেমিলি প্লেনিঙৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ বহুত টকা খৰছ কৰা হৈছে যদিও তাৰ পৰা আমাৰ কিছু উপকাৰো হৈছে। কিন্তু ইয়াৰ কাৰণে আমাৰ গাৱলীয়া অঞ্চল বিলাকত কোনো বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰা নাই গাঁৱত মানুহ বিলাকে ডাক্তাৰ নাচি আদিয়েই ফেমিলি প্লেনিঙৰ কাৰণে দেখা পোৱা নাই।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পিছত মই দন্ত চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত কওঁ যে, মেডিকেল কলেজ বিলাকত এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ পাৰদৰ্শী লাভ কৰাৰ কাৰণে চিটৰ সংখ্যা

আৰু বঢ়াব লাগে আৰু বাহিৰৰ যি বিলাক দত্ত চিকিৎসা কৰা অনুষ্ঠান আছে তাত যাতে আমাৰ ছাত্ৰসকলে কিবা বিশেষ সুবিধা পাব পাৰে তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাই মই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলোঁ।

শ্ৰীৰমেশ মোহন কুলী : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়! মই কৰ্ত্তম প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি ছফাৰ কৰা বিচাৰিছোঁ। আমাৰ বহু ঠাইত ডিচপেন্সাৰীৰ অভাৱত ৰাইজ চিকিৎসাৰ পৰা বঞ্চিত হৈ আছে। আমাৰ কেইবাখনো ডিচপেন্সাৰীক নন অফিচিয়েল গাৰ্ট হিচাবে দিয়া হৈছে। আমাৰ বহু অঞ্চল এতিয়াও পানী যোগানৰ পৰা অৰন্ত কৰি জলসিঞ্চন আদিৰ ক্ষেত্ৰত পিচপৰি আছে। প্ৰায় ২৫ শ গাঁৱত ১৫ লাখ জনসংখ্যা থকা এলেকাত আজিলৈ ডিচপেন্সাৰীৰ কোনো সুবিধা নাই। এহেজাৰ খন গাঁৱত পানী যোগানৰ কোনো আঁচনি নাই আৰু ২ হেজাৰ খন গাঁৱত পানী যোগানৰ কোনো সুবিধা দিব পৰা নাই। এনে অৱস্থাত আমাৰ যিবিলাক টকা খৰচ হৈছে সেই বিলাক কত কেনেকৈ খৰচ হৈছে চাব লগীয়া কথা হৈছে। আনহাতে পাৰ হৈ যোৱা চাৰিটা পৰিকল্পনা প্লেইন টাইবেলৰ কাৰণে প্ৰায় ১৩৬ লাখ টকা বাজেট এলকেচন হৈছিল। তাৰ ১০৩ খৰচ হৈছিল। প্ৰায় ৫০ লাখ টকা চৰকাৰে খৰচ কৰিব পৰা নাই। এই টকাটো খৰচ কৰিব নোৱাৰি ঘূৰাই দিছে। খেমাৰ্জি মহকুমাত ৪ লাখ জনসংখ্যা আছে তাত চিভিল হস্পিটালৰ কথা নাই আনকি যি কেইটা ডিচপেন্সাৰী আছে তাৰো অৱস্থা নাই। ২৭৫ আৰ-টিকুলৰ টকা পইচা চেংচন হৈ গল। আজি তিন বছৰ হল প্লেইন এণ্টিমেট কৰিব পৰা নাই। গড়কাপ্তানি বিভাগক সুধিলে কিয় স্বাস্থ্য বিভাগে প্লেইন এণ্টিমেট কৰিব। এই ধৰণে যদি কোনেও দায়িত্ব লব নোৱাৰে তেন্তে পিচ পৰা বাইজৰ উন্নতি কেনেকৈ হব? গতিকে ইয়াৰ দায়িত্ব ফিল্ম কৰি দিব লাগে। খেমাৰ্জি মহকুমাত এখন চিভিল হস্পিটালৰ দৰকাৰ। মই ডিচপেন্সাৰী বিলাকৰ পৰা আপত্তি পাইছোঁ যে নাশাৰণ

ঔষধ বিলাকো তাত পোৱা নাযায়। আনকি পেলুৰ দৰব পোৱা নাযায়। গতিকে এই টকা পইছা বিলাক খৰছ হৈছে তাৰ অনুসন্ধান কৰিবৰ কাৰণে কমিটি গঠন কৰি দিব লাগে। মই ৫ টা ডিচপেন্‌সেৰীৰ মেছাৰ হিচাবে এইবিলাক অভিযোগ পাইছো। ধেমাজিত চাইট চিলেকচনৰ অভাবত চিভিল হস্পিতাল খন বৰিব পৰা নাই। এই বিষয়লৈ মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি লা। ডিব্ৰুগড় মেডিকেল কলেজৰ দুৰ্নীতি সম্পৰ্কে নানা সমালোচনা হৈছে। যিবিলাক মানুহৰ মুখীয়াল বা নেতাৰ লগত সম্বন্ধ আছে তেওঁলোকে চিট পায় বাকী আমাৰ দুখীয়া জনসাধাৰণে চিট নাপায়। তাৰোপৰি ব্লাড বেংকৰ পৰা তেজ কিনিবলৈ নাপায়। গতিকে দেখা গৈছে যে টকা দিলে সকলো সুবিধা হয়। এই পৰিবেশটো পৰিবৰ্তন কৰিবৰ কাৰণে মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। আমাৰ হোমিওপেথি আৰু আয়ুৰ্বেদিক চিকিৎসাৰ ভাল ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তেতিয়া তলে বাইজক বহুত সুবিধা কৰি দিয়া হব। গতিকে এলোপেথিক চিকিৎসাৰ লগতে ইয়াকো সোমোৱাই দিব লাগে। এই খিনিকে কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

অধ্যক্ষ : - শ্ৰীলহকৰ, আপুনি নিটত শেষ কৰিব লাগিব।

শ্ৰীকৃষ্ণ কান্ত লহকৰ : - অধ্যক্ষ মহোদয়, বিৰোধী দলে উত্থাপন কৰা কৰ্ত্তন প্ৰস্তাৱটোৰ বিৰোধিতা কৰি মই দুখৰ কথা কব বিচাৰিছো আৰু সেই বিষয়ে আমাৰ স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছো। যোৰা মাৰ্চ মাহৰ বিধান সভাৰ অধিবেশনতো মই এংটো কথা কৈছিলোঁ। যে আমাৰ গোটেই অসমত যিমানবিলাক চাবচিডি ডিচপেন্‌সেৰী আছে সেইবিলাকত অন্ততঃ জনসাধাৰণৰ চিকিৎসাৰ সুবিধাৰ কাৰণে একোটা স্পেচিয়েল ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কাৰণ এই চাবচিডি ডাক্তৰ থানা বিলাকত যিসকল ডাক্তৰ থাকে তেওঁলোকক মাত্ৰ ডেৰশ টকা দিয়াহে দিয়ে, কিন্তু যত ডাক্তৰ নাথাকে তাত বম্প উত্তাৰে কাম চলিব লগীয় হয়। এনেকুৱা বিলাক অৱস্থা চলি আছে একেধাৰে ভিতৰুৱা ঠাইত। যত যাতায়তৰো কোনো ব্যৱস্থা নাই। সেই কাৰণে তেনেকুৱা বিলাক ঠাইত যিসকল ডাক্তৰ

বা কম্পাউণ্ডৰ আছে তেওঁলোকৰ বাবে কিবা এটা অস্পেচিয়েল ব্যৱস্থা ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰিলে ভাল বুলি মই ভাবো।

এই চাবচিডি ডিম্পেনচেৰী বিলাক ১৯৫৯ চনতেই লোকেল বোৰ্ডে হাতত লোৱা কথা আৰু যিবিলাক ঘৰ-দুৱাৰ চৰকাৰে ডিচম্পেনচেৰীৰ বাবে বান্ধি দিছিল সেইবিলাককেহে লোকেল বোৰ্ডে হাতত লৈছিল কিন্তু ১৯ ৯ চনত তাৰে কিছুমান চৰকাৰে হাতত ললে-যিবিলাকৰ বাইজে টকা পয়ছা আদি দিব পাৰিছিল সেই ডিচম্পেনচেৰীৰ বাবে। কিন্তু যিসকল দুখীয়া বাইজ সেইসকলে কোনো টকা পয়ছা দিব নোৱাৰিলে তাৰ বাবে সেই বিলাক ডিম্পেনচেৰী চৰকাৰৰ হাতলৈ নাহিল। সেইবিলাক আছিল একেবাবে পিচপৰা ঠাইত। সেইবাবে অধ্যক্ষ মহোদয়ে, মই আপোনাৰ জৰিয়তে মন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰিব খুজিছো যে গোটেই অসমত প্ৰায় এশ-ডেৰশমান চাবচিডি চিকিৎসালয় আছে সেইবিলাক পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ চিকিৎসালয় কৰি তুলিব লাগে।

দ্বিতীয়তে যিবিলাক চৰকাৰীয়েই হওক বা বে-চৰকাৰীয়েই হওক ডাক্তৰ-খানা আছে, কিন্তু তাৰ অৱস্থা অতি দুখ লগা সেইবিলাকৰ ঘৰৰ চেহেৰা ম'ত্ৰ আছে কিন্তু বেৰ নাই, দুৱাৰ নাই আৰু ঔষধপাতি আৰু চকি টেবুল একোৱেই নাই। ডাক্তৰ-কম্পাউণ্ডৰ আছেনে নাই ধৰা টান। গতিকে সেই-বিলাক ডাক্তৰ-খানাৰ অৱস্থা উন্নত কৰি যাতে জন-সাধাৰণৰ চিকিৎসাৰ বাবে বিশেষ অনুবিধা নহয় তাৰ বাবে সকলো সু-ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনালোঁ।

তাজি জনসংখ্যা চাই আমি ডাক্তৰ সকলৰ যি ধৰণে নিয়োগ কৰিব লাগিছিল সেইবিধাৰে নিয়োগ কৰিব পৰা নাই। গতিকে অতি সোনকালে তাৰ এটা বিহিত ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মহোদয়, চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত আমি কথা দিছিলো যে আমাৰ ৰাজ্যৰ প্ৰতি ১০ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে একোখন ডাক্তৰখানা আৰু প্ৰতি এক লাখ মানুহৰ কাৰণে একোটা প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ নিৰ্মান কৰাৰ কথা দিছিলো। ডাক্তৰ-খানা সেই অনুপাতে হলেও প্ৰাথমিক স্বাস্থ্য কেন্দ্ৰ আমি সেই অনুপাতে কৰিব পৰা নাই। সেইখিনি কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো।

সেইখিনি কৰিলে এফালে যেনেকৈ দুখীয়া জনসাধাৰণৰ চিকিৎসাৰ সুবিধা হ'ব আনফালে তেনেকৈ বহুতো নিয়োগ নকৰা ডাক্তৰক নিয়োগ কৰা হ'ব।

মহোদয়, পৰিয়াল পৰিকল্পনাৰ ভেচকটমিৰ সম্পৰ্কে মই কওঁ যেনেকৈ টকা খৰচ নকৰি আমাৰ প্ৰত্যেক মহকুমাতে যিবিলাক হাস্পিতাল আছে, তাতে স্ত্ৰীৰ বক্ষ্যাকাৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সেইটা বহুতো পৰিয়াল কাজিয়াৰ পৰা মুক্ত হ'ব আৰু পৰিয়াল পৰিকল্পনাও কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিব। মহোদয়, আমাৰ মেডিকেল ৱেলজ বিলাকৰ পৰা বহুতো ডেকা লৰা মাত্ৰাৰ ডিগ্ৰীত পাচ কৰি ওলাইছে। এই লৰা বিলাকক কিছুমান ডাক্তৰখানাত নিয়োগ কৰা হৈছে। কিন্তু এই ডেকা ডাক্তৰ সকলৰ ভিতৰত চাৰ্জাবী, মেডিচিন, গাইনোকলজি আদ বিষয়ৰ আচুতীয়া অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰা লৰাও আছে। গতিকে তেওঁলোকৰ ভিতৰৰ পৰা বেলেগ বিষয়ৰ তিনিজনকৈ আনাৰ বৰ্ত্তমান প্ৰতি মহকুমাৰ হাস্পিতাল বিলাকত নাইবা ডাক্তৰখানা বলাকত দিলে বহুত গৰীৱ ৰোগীয়ে কম আয়াসতে অথতে ধুবুৰীৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ নহাকৈ চিকিৎসা লাভ কৰিব পাৰে। মহোদয়, আপোনাৰ জৰিয়তে এই কেইটা কথাৰে মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ চোকাদৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি তাৰ যথা যথ ব্যৱস্থা লবলৈ অনুৰোধ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মািলো।

Shri Chatrasing Toron (Minister Health) : Mr. Speaker, Sir, as many as 15 Hon'ble Members have participated in discussing the Health Budget. Sir, the Hon'ble Members have come up with various valuable suggestions and also raised various important points which I shall try to deal with in course of my reply to different points. Sir, it has been stated that the performance of the Health Department is not remarkable and it is rather invisible. Even it is invisible to the public at large. Sir, we are

in a poor State and we are today discussing a budget of a poor man. As such the allocation for the Health Budget is not naturally to our expectation; and the service to be rendered to our population is also unfortunately not to be expectation of our population. Sir, if we analyse the allocation, then we find that for the health budget during last 5 years, the allocation has been more or less 3% of the total budget of the State. So, the available amount for the health-budget is roughly about 3% of our total budget and this picture is not only true in respect of last 5 years but mostly it is true since after independence also. But inspite of this, I would like to bring this fact to the attention of the Hon'ble Members that certain things which have been performed are undoubtedly not according to the desired expectation of our people. Sir, I think Hon'ble Members will agree with me if a comparative study has been made for the period of 1948 to 1973 regarding certain performances of the Health Department. In the year 1948, we had only 208 State Dispensaries and today we have got 394 State Dispensaries. In 1948, the population coverage per dispensary was 42,450. But today in addition to the State Dispensaries, there are Primary Health Centres and its number will be about 111. In addition to that, there are subsidised dispensaries which are also giving some sort of service to our rural population. In that case the total number will come

*Speech not corrected

to 659. Sir, this figure includes both State Dispensaries, Primary Health Centres and Subsidised Dispensaries. Now, the population coverage per dispensary comes to about 22,762. So far as the beds are concerned, we find that the population coverage of per bed in 1943 was 5,550. But today there are 6 beds per one thousand of population. Today we have got 5,554 beds inclusive of all categories of beds. But so far as the Doctor's population is concerned

Now, so far as the doctor population is concerned in 1948 the total number of

Shrimati Renuka Devi Barkataki - The Minister has said that 5500 beds includes all type of beds. May I know whether it includes the family planning beds also ?

Shri C. S. Teron - No If she means the mass vasectomy scheme, it does not include. These are not permanent beds.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - What other beds the Minister means ?

Shri C. S. Teron - Generally the beds including T.B., leprosy which are available and provided by Government.

Shri Jalaluddin Ahmed - In Assamese

Shri C. S. Teron - In Assamese

*Speech not corrected

Shri Dulal Chandra Barua - Sir, Minister has stated that the beds include the beds for T. B. patients and leprosy patients. May I know where these are available?

Shri C. S. Teron - I can give the name of the institutions. In the Civil Hospitals and some other institutions these are available. (Voice from the Opposition: these belongs to private institutions) Not private. As for instance, in Harisinga Leprosy Colony some beds are there.

Shri Dulal Chandra Barua - I am very glad that the Minister has given the number of beds taking 1948 as base year. Will he kindly give the budget allocations during this period yearwise?

Shri C. S. Teron - Sir, the budget allocation is not here. But so far as the percentage of the budget for last 3 years I have given a rough indication about the percentage of total budget that was allotted for the Health Department out of the total budget. So far as the registered doctors are concerned, in 1948 the total registered doctors were 1950 and the population coverage, according to population according to the census of 1951 it was per doctor 4:28. Now in 1973 though the registered doctors' number is 5845, for the purpose of actual availability for service the number is 1707. Because the number is according to 1943 and after long years of service they are not in active

*Speech not corrected

service: The total number of doctor who are in active service is 5138 and accordingly, according to the existing population of our State excluding Meghalaya, Nagaland and Mizoram, the total coverage by one doctor is 4639. But the number of doctor available in Government service must be much less than this figure of registered doctor. Their number in 1948 was 321 in the Health Department and total no. is 1251. Now so far as the nurses are concerned in 1948 it was only 38 and one nurse was required to look after 48 beds. We have now 695 and the bed distribution is 8 beds per nurse. But as they work in 3 shifts it will come to 24 beds at a time. Sir, this is in nut shell what the Health Department has done in between 1948 and 1973 out the allocation that has been given by the House,

Shri Dulal Chandra Barua: We are glad that the Minister has given the ratio of population coverage by each doctor. But to my mind it is not so correct. Does he take into consideration the concentration of doctors which is much more in urban areas than the rural areas?

Shri C. S. Toron: I was coming to that. I wanted to speak on that aspect also.

Shrimati Renuka Devi Barkataki: What is the ratio of doctor population?

*Speech not corrected

Shri C. S. Teron - Though the registered number of doctors in 1973 is 543 we have excluded 1707 because they were registered as far back as 1943 and we consider they are no longer in active service. Therefore, the total number of doctor will be 4138 and the ratio of population, taking the total population as 1 crore 50 lakhs is 3649.

Shrimati Renuka Devi Barkataki - But from the Government hand book it appears to be 1: 5925.

Shri C. S. Teron - We have taken into consideration the Government doctors.]

Shrimati Renuka Devi Barkataki - Then how the other doctors have been taken into consideration ?

Shri C. S. Teron - Sir, other doctors are required to get them registered with the Medical Council (interruption) Sir, I have admitted that so far as the Government doctor is concerned it is 1501. But the doctors carrying on private practice are also giving some service to people. (interruptions).

শ্রীজালালুদ্দিন আহমেদ : - মন্ত্রী মহোদয়ে উত্তরত কৈছে যে অনমত ৩৯৪ খন ছেট ডিস্পেনচাৰী আছে আৰু সেই হিচাবে চালে প্ৰত্যেকটো সমষ্টিত চাবে তিনিটাকৈ ভাগত পৰে কিন্তু মোৰ সমষ্টিত এটাও ডিস্পেনচাৰী নাই। জনস্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতি ৪২ হেজাৰ মানুহৰ ভিতৰত এখন ছেট ডিস্পেনচাৰী হ'ব লাগে। গতিকে মোৰ ক্ষেত্ৰত এইটো অন্যায় কৰা হোৱা নাই নে ?

Mr. Speaker-If there are so much interruptions how can the Minister give his reply?

*Speech not corrected

Shri C. S. Teran : This is the little thing that has been achieved during these years. (Shri Dulal Chandra Barua : we agree if you say 'little'). Sir, the hon'ble member from Hajo raised certain question regarding disparity of allocation in between the medical education and medical care and public health. Sir, in the current year's budget, according to my findings the allocotions are as follows :

In the normal budegth out of the total allocation of Ra. 563 lakhs for medical education it is 159 lakhs that is about 28%, and the medical care it is 2 5 lakhs which is 46% of the total budget and in the public health it is 149 lakhs, that is 26% of the health budget. Again in the plan side, for medical education out of the total allocation 1.86 lakhs it is 59 lakhs for medical education that is 30% for medical care it is 42 lakhs that is 22% and for public health it is 86 lakhs that is 47%. So, I believe, this meets the queries that has been made by the hon'ble member from Hajo.

Shrimati Renuka Devi Brakataki Sir, I did not say that there was disparity. I was simply saying that if these two wings could be bifurcated, that is education and services we would have more money.

Shri Chatrasing Teron : I do not know how it was 56% of the total Health Budget that has been allocated for Health education.

Shrimati Renuka Devi Barkataki : I did not make any complaint.

Shri Chatrasing Teron : I do not know whether I heard it wrongly or not and how it has been recorded.

Now, let me come to the other aspect of the matter. One of the very serious complaints that has been levelled against the Department is about uneven distribution of health services. Sir, I have no hesitation in agreeing to the fact that we have not been able to fulfil the expectation of our rural population. This I have already indicated through certain figures and it will be apparent when I come to the question of bed availability in the rural areas. In the rural areas, though the overall distribution of bed is one for every 2,700 population, the actual allocation of bed is 1 for every 22,000 people. In the rural area the bed availability is as follows :

Primary Health Units—466 beds,
Others which includes State
dispensaries and hospitals
managed by Govt.,—159 beds.

Altogether it comes to 625 beds. Now, if we exclude the urban population let us assume that it is 10 lakhs who are living in Subdivisional and District headquarters from the total population of 1, 40, 00, 000 then it comes to 1 bed for every 22,000 population in the rural areas which undoubtedly speaks that we have not been able to meet the requirements of the rural population.

(A voice : What about urban population ?) For urban

population a rough figure has been given by the hon. Member from Tezpur that for every one thousand population there are six beds which means that for every 150 people there is a bed in the urban area. It is, therefore, a fact that so far as the rural areas are concerned, we have not been able to provide medical services as much as necessary.

Sir, regarding uneven distribution of health services, as has been pointed out by the hon. Member from Baghbar, I think this is not very incorrect that in some places State dispensaries are located at a distance of a few miles and in some others even for a large number of population there is no State dispensary. In this connection I would like to point out that there is a history behind it. The hon. member remember that in the year 1959 we took over a large number of Local Board dispensaries, 199 dispensaries were taken over, and the Government is gradually trying to reconstruct the old buildings to bring them to a standard and ensure their durability and proper look.

Sir, criticism has been levelled against the Department about bad condition of the dispensary buildings. This Department is very much aware of it, and therefore, we are proposing that some thing should be done earnestly to reconstruct the old and dilapidated buildings. As I have already said, in 1959 we took over

199 Local board dispensaries and out of these 199 dispensaries buildings 14 buildings have been reconstructed according to the specification of the P. W. D. and 17 buildings have been reconstructed. So, out of 199 dispensary buildings 31 have been reconstructed and 169 still remains. This is really a very big problem for us.

Shri Dulal Chandra Barua : In how many years you have reconstructed 31 dispensary buildings ?

Shri Chatrasing Teron : We took them over in 1959 and we have reconstructed 31 buildings. During the current year also we are proposing to undertake some more buildings.

Shrimati Ranuka Devi Barkataki : Please do not avoid the question. We want to know in how many years you have completed 31 buildings.

Shri Chatrasing Teron : In the current year P.W.D. Budget, so far as the Health is concerned, we have made the following provisions for construction :—

For the Medical College—Rs. 42 lakhs,

For Primary Health Units—Rs. 32.5 lakhs,

Civil Hospitals —Rs. 18.5 lakhs,

Dispensaries (including reconstruction of old

buildings) —Rs. 10 lakhs.

So far as the allocation for Medical education is concerned, it is 16% of the total allocation.

*Speech not corrected

Sir, it is a fact that in addition to the bad condition of the hospital buildings in the rural areas, there is no accommodation for Doctors for which it is difficult to post Doctors in the rural areas. Sir, many hon. Members have complained that because of dearth of accommodation for Doctors in the rural areas, they do not like to go to the rural areas. Sir, it is a fact and that is why our endeavour is that sooner we can construct the buildings, the better it is and then it will be easier for us to post Doctors in the rural areas.

Mr. Speakers : It is 4.30 now. Do you want to continue ?

Shri Chatrasing Teron : If you permit me, Sir, I will continue tomorrow.

Mr. Speaker : Now, next item—Mr Goswami.

Calling Attention

Shri Syed Ahmed Ali, (Minister : Municipal Administration) Mr. Speaker, Sir,

The Gauhati Municipality has got about 270 roads, metalled, black-topped and kutcha, big and small totalling about 2.4 K. M. in length. There are 35 roads in the town maintained by the State P.W.D. which spent Rs. 3,42,578.00 only in 1972-73 for road repairing. Almost all the roads have got drains, either pucca or kutcha.

Although some of the roads are in bad shape, it is not a fact that the conditions of the roads have

become very deplorable with the onset of monsoon. Road repair works are done from time to time. A total amount of Rs. 43,41,402 has been spent by the Municipality, on construction and maintenance of roads during the years 1966-67 to 1971-72. The prevailing state of affairs in respect of owing primarily to the following causes among others :-

(i) Most of the existing roads were constructed long ago and were meant to serve smaller number of vehicular traffic as well as smaller population.

(ii) Most of the surfaced roads where heavy vehicles run were constructed long ago which do not have soling and as a consequence depression is caused quite frequently.

(iii) Frequent Damage to Roads are also caused mainly in the bussiness areas by iron rims of bullock and pony carts.

(iv) Digging of roads quite frequently by P & T Department as well as Electricity Board causes damage.

In respect of unscientific alignment of feeder roads particularly in built-up areas it may be stated that it is true in respect of feeder roads which were handed over to the Municipality by private parties. In those cases the land was handed over to the Municipalities for development as a road and the Municipality had no option to change or widen much the original alignment.

Drain :- Previously the drainage problem was not so acute as the population was small and there were large

number of blees and low lying areas which served as natural outlet for the rain water. With the passage of time the population increased at a rapid speed and most of the low-lying areas came under habitation requiring construction of new drains and alignment.

Besides the above, the following are responsible for inadequate drainage system in the town :—

(i) Brahmaputra water level rises high the whole drainage system in the town gets blocked.

(ii) With the rise in the Brahmaputra level the sluice gate at Bharalu River is closed and some of the low-lying areas get inundated till the flood level of Brahmaputra recedes.

(iii) In the hilly areas it is not always possible to maintain kutchra drains particularly during rainy season. In these areas the water carries earth from the hills and the drains get filled up often in a smart shower.

Normal functioning :—With the supersession and taking over of the administration of the Board with effect from 31st May, 1965, steps have been taken to effect improvement in all spheres of activities in the town and it is not a fact that the normal functioning of the civic body suffered a serious set back during the period of supersession. During this period the collection machinery has been geared up as will be evident from the marked improvement in collection of taxes as stated hereafter :—

1964-65	—	Rs. 12,97,708.29	Before supersession.
1965-66	—	Rs. 12,80,605.87	
1966-67	—	Rs. 17,02,119.83	Board superseded and taken over by Govt. on 31.5.66.
1967-68	—	Rs. 16,85,512.97	During supersession:
1968-69	—	Rs. 22,49,255.64	
1969-70	—	Rs. 23,51,333.58	
1970-71	—	Rs. 33,89,071.00	
1971-72	—	Rs. 31,11,000.00	

The above collection, however, has been on the basis of the valuation and assessment of holdings done within Gauhati Municipality as early as in 1956, excepting for houses newly constructed. There has been a stagnation in so far as tapping of additional income from this source is concerned as because subsequent quinquennial revised assessments could not be given effect to due to objections raised from different quarters. While the cost of establishment and services has gone up, the limited income on the basis of old assessment has put the Municipality in to great difficulty to carry on with civic services of ideal standard. It cannot be desired that a large and populous urban area like Gauhati cannot manage its civic affairs properly without adequate income.

In spite of the above handicap, roads and culverts have been constructed during this period. More and improved lighting arrangements have been provided. New parks have been established and the existing parks have been improved. Some of the Kutcha drains were made

pucca and many of the kutcha roads were either metalled or black-topped. Transfer of officers due to exigencies of services, did not affect the Municipal Administration. It may be mentioned that actually Shri P.P. Saikia resigned. The period of supersession has been extended upto 31-5-74 or till the Constitution of the Corporation which ever is earlier.

It is not a fact that the drain at Hedayatpur Road is the worst maintained drain. Regular cleaning of the drain is conducted but this has a back-ground which should not be lost sight of. The drain was intended to carry the rain and domestic water from the surrounding areas. But later the Railway Department after construction of culverts and drains linked the outlet thereof with this drain which is quite small to tackle the large volume of water from the areas.

The drains at Kedar Road, Athgaon and Fancy Bazar market fall in business areas. Although care is taken to clean them regularly, it has become difficult to keep them so neat and clean owing to the fact that garbage, rotten vegetables, and other materials from trucks remaining after unloading of vegetables etc. are thrown in the drain. As regards the drain at Machkhawa Faiz Ahmed Road it is cleaned as many as 3 times in a weeks during rainy season.

The Mani Ram Dewan Road, which is leading from the junction of Nabagraha Road and G.N. Bardoloi

Road to Chandmari, is clean except the portion near the Silpukhuri Tank where some earth is accumulated by the side of the road due to digging of the road by the P & T Department. The road is being maintained by the State P.W.D.

It is a fact that most of the drains in the town being kutchra and uncovered, it becomes difficult to maintain them in proper state. It may be stated here that the acute problems created by the bad drainage and non-existence of scientific sewerage disposal method was felt by the Government as far back as in the beginning of the third five year plan. The Government of Assam in the latter part of 1963 entrusted the work of the preparation of Master Plan for Sewerage and Drainage of Greater Gauhati Area to the C.M.P.O. Govt. of West Bengal in collaboration with the Town Planning organisation, Government of Assam. The Town Planning Organisation was also strengthened to take up the responsibility. The C.M.P.O. experts arrived in Gauhati in October, 1969 and immediately afterwards the work for this project was started. The State Government requested the C.M. P.O. in the latter part of 1971 to prepare a Master Plan for Water Supply for greater Gauhati Area also. Accordingly the C.M.P.O. started the work for water supply and the entire report for water supply, sewerage and drainage for greater Guwahati area was presented to the State Government.

Implementation of the Drainage and Sewerage Scheme :

The implementation of Drainage and Sewerage Scheme at Gauhati has been entrusted to the Town Planning Organisation, Government of Assam for which a new municipal engineering cell has been created with adequate technical hands.

On the basis of the Master Plan for drainage the Pub Sarania Rajgarh storm drainage scheme (Part A) costing Rs. 8.00 lakhs (Approx) was taken up during 1972 and is about to be completed.

Garbage clearance : Presently there are 5 Nos. of vehicles in running condition in the Municipality. They are engaged in 2 shifts and altogether they carry in between 15 to 18 trips a day.

Out of these 5 vehicles, 3 of them again are engaged in carrying night soil at night. So it will be apparent that the vehicles are always in the run round the clock. Whenever possible the vehicles are also engaged on Sundays and Holidays.

Dead Carcass : It is not a fact that carcasses of domestic animals are seen lying decomposed on the roads for days together. It must be admitted that there is a time-lag between the reporting of the case and the actual removal of the carcass. In most cases people throw dead domestic animals into the heaps of rubbishes and seldom care to report to the Authority.

Whenever any dead animal is thrown on the road

this is attended immediately on receipt of information.

Public Latrines and Urinals : It is stated that though the users misuse them very often, their regular clearance is made by the Municipality. Due to shortage of night soil tanks and due to insufficient number of vehicles the Municipality have no option but to place tanks on alternate date for clearance of service latrines. Barring some cases of lapses by the Harijans here and there, in which case adequate measure is taken against them, the removal of night soil from service Latrine is done regularly.

ডঃ ববীন গোস্বামী : অধ্যক্ষ মহোদয়, গুৱাহাটীত বৰ্তমান বাট পথৰ যি অৱস্থা হৈছে এই সম্পৰ্কে অসম বিধান সভাৰ প্ৰতিক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্য-পৰিচালনাৰ নিয়মাবলীৰ ৫৪ নং নিয়ম অনুসৰি ১৯৭৩ চনৰ ২১ মে তাৰিখৰ 'অসম ট্ৰিবিউন' বাতৰি কাকতত প্ৰকাশিত Diplomat conditions of roads in Guwahati শীৰ্ষক বাতৰিটোলৈ পোৰ প্ৰশাসন মন্ত্ৰীৰ মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিলো।

Discussion under Rule 301

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) : Sir, I would like to submit that I quite agree that all are not being done as needed in the Guwahati town by the Municipal Authorities because of one of the reasons that the Municipality has been superseded in the year 1965-66 and still it is under supercession, but when the Corporation will come into being, the Municipality will be taken over by the Corporation then I think condition will improve.

(concluded)

Mr. Speaker : Item No. 4. Shri Soneswar Bora.

শ্রীলোমেশ্বৰ বৰা : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্যবিচালনাৰ নিয়মাৱলীৰ ৩০১ নিয়ম অনুসৰি বাজ্যখনত চাকলাৰ সৃষ্টি কৰা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু বাজহুৱা স্বার্থৰ অত্যন্ত জৰুৰী বিষয়টোৰ প্ৰতি সদনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো আৰু বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ যথা-যথ উত্তৰ পাবৰ অৰ্থে সদনৰ উত্থাপন কৰিলো।

বিষয়টো যোৱা ১৫.৬.৭৩ তাৰিখে প্ৰকাশিত “দৈনিক জনমভূমি” কাকতত প্ৰথম পৃষ্ঠাত প্ৰকাশ পাইছে।

প্ৰকাশিত বাতৰিটো এই : “নলা নিৰ্মাণৰ বাবে ঋণ দিয়া হল, কিন্তু বাস্তৱতে নলাই নাই।

“জনস্বাস্থ্য আৰু কাৰিকৰী কাৰ্যালয়ৰ বিকল্পে অভিযোগ”

উল্লেখিত শিৰোনামাৰে প্ৰকাশিত বাতৰিটোত যিখিনি কথা আৰু চৰকাৰী কাৰ্য্যৰ বৰ্ণনা কৰা হৈছে, এই কাৰ্য্য বিলাকে অসমৰ জনসাধাৰণ মাজত এক গভীৰ উদ্বেগৰ সৃষ্টি কৰিছে। তদুপৰি এনে কাৰ্য্যৰ আশু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিলে বাজ্যখন একেবাৰেই যে বসাতলে যাব তাত সন্দেহ নাই। বাতৰিটোত প্ৰকাশিত কু-কাৰ্য্যবোৰ ততাতৈয়াকৈ বিচাৰ বিবেচনা কৰাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতৰ গুৰুত্বলৈ চাই আৰু জনসাধাৰণৰ মাজত সৃষ্টি কৰা উদ্বেগপূৰ্ণ কৌতুহললৈ লক্ষ্য কৰিয়েই সদনত বিষয়টো উত্থাপন কৰিলো।

শ্ৰীহৰ সিং টেবল : (মন্ত্ৰী স্বাস্থ্যবিভাগ) মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বৰা ডাঙৰীয়াই যি জাননী দিছে তাৰ সন্দৰ্ভত মই কব খোজো যে ১৫.৬.৭৩ তাৰিখৰ দৈনিক জনমভূমি কাকতত “নলা নিৰ্মাণৰ বাবে ঋণ দিয়া হল, কিন্তু বাস্তৱতে নলাই নাই”। জনস্বাস্থ্য আৰু কাৰিকৰী কাৰ্যালয়ৰ বিকল্পে অভিযোগ”। শীৰ্ষক বাতৰিত উল্লেখ কৰা মতে বাজহুৱা হিচাব কমিটিৰ সভাপতিৰ ওচৰত দাখিল কৰা কোনো স্বাৰক পত্ৰৰ প্ৰতি লপি জনস্বাস্থ্য কাৰিকৰী বিভাগত পোৱা নাই। কিন্তু স্থানীয় তদন্ত বা আইন সূত্ৰৰ যোগে এই বাতৰিত প্ৰকাশ কৰা অভিযোগ সমূহৰ কিছুমানৰ বিষয়ে মুখ্য অভিযন্তা গৰাকীৰ অৱগত হয় আৰু

ততকালীন ব্যৱস্থা লয়। এই সন্দৰ্ভত উল্লেখ কৰিব পাৰি যে এই বিভাগত দূৰনীতি আৰু অনিয়মৰ বিৰুদ্ধে অবিৰত চেষ্টা চলাই থকা হৈছে আৰু এই অভিজ্ঞানত ফলপ্ৰসূ হোৱা যেন দেখা গৈছে। ঠাৱে ঠাৱে মুখ্য অভিযন্তাই আচৰিত পৰীক্ষা কৰাত সফল পোৱা গৈছে।

বাতৰিত উল্লেখ কৰা সোণাৰি পানী যোগান আচৰ্চনৈ যোৱা পথ ছোৱাৰ বিষয়ে বিভাগীয় ব্যৱস্থা লোৱা হৈ আছে। অক দুজন কৰ্মচাৰীৰ বিৰুদ্ধে বিভাগীয় বিচাৰ চল আছে। (১৪,০০০ টকাৰ ভুৱা জোখ-মাখ দিও ওপৰকি আদায় কৰা কথাটো সম্পূৰ্ণ সত্য নহয় যদিও এ, জি আসাম য়ে এই কাম ১৯৬৭ চনত সম্পূৰ্ণ বৰাৰ বেইবামাহ পিছত জোখ-মাখ লোৱাৰ বাবে আপত্তি দৰ্শায়। আৰু জোখ-মাখৰ সত্যতা সম্বন্ধে সন্দেহ প্ৰকাশ কৰে। এই কাম কৰিবৰ বাবে সেই সময়ৰ মুখ্য অভিযন্তাৰ মৌখিক আদেশ দিয়া পৰিপ্ৰেক্ষিতত এই কাম একেবাৰে মিছা বুলিব নোৱাৰি যদিও সময়মতে জোখ-মাখ নোলোৱাটো এটা অনিয়ম যাৰ বাবে ওপৰত কোৱাৰ দৰে দুজন বিষয়াৰ বিৰুদ্ধে বিভাগীয় বিচাৰ চলি আছে।)

উক্ত কাকতত উল্লেখ কৰা সোণাৰি পানী যোগান আচৰ্চা পুখুৰী আৰু বান্ধ নিৰ্মাণ কৰা অভিযোগ সম্পৰ্কে উল্লেখ কৰিব খোজোঁ এই আচৰ্চিত কোনো পুখুৰী খন্দা হোৱা নাই। প্ৰায় ৪০,০০০ হেজাৰ টকা খৰচ কৰি ইনটেক ওৱেল আৰু ইনটেক চেনেল তৈয়াৰ কৰা হৈছিল, কিন্তু বাহিৰাৰ নদীৰ পানীত অহা বোকা-বালীয়ে ইনটেক ওৱেল আৰু চেনেল সম্বন্ধে পুতি ব্যৱহাৰৰ অনুপযোগী কৰি তোলাৰ বাবে ইয়াৰ বিৰুদ্ধে ব্যৱস্থা হিচাবে প্ৰায় ৭,০০০ টকা খৰচ কৰি কাঠৰ নাৱৰ ওপৰত পাম্প বহুৱাই নদীৰ পৰা পানী টানি আনি জলযোগান আচৰ্চা চলাই ৰাখিব পৰা ব্যৱস্থা কৰা যাব পাৰে।

শিমলুগুৰি আৰু বৰহাট পানী যোগান আচৰ্চা বিভাগীয় কৰ্মচাৰীৰ নিবাস নিৰ্মাণ সম্পৰ্কে কৰা অভিযোগৰ বিষয়ে ক'ব খোজোঁতে শিমলুগুৰি আৰু বৰহাট পানী যোগান আচৰ্চাৰ শিতানত ঘৰটো আচলতে বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যতৰ বিভাগীয় ব্যৱহাৰৰ কথা বিবেচনা কৰি তেতি-

য়াৰ কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা জনে যোৰহাটত সাজে। এই সময়লৈ মুখ্য অভি-
যন্তাই ইতিমধ্যে অনুসন্ধান কৰিছে আৰু যিজন অভিযন্তাৰ দ্বিতীয় কামটো
কৰা হৈছিল তেওঁৰ পৰা কৈফিয়ৎ বিচৰা হৈছিল। কিন্তু তেওঁ উচ্ছ শিক্কাৰ
বাবে কলিকতাত কিছুদিনৰ আগলৈকে থকাৰ বাবে তেওঁৰ পৰা কিছুমান
বিষয়ত কৈফিয়ৎ পোৱা হোৱা নাই। সেইবাবে অনুসন্ধানৰ প্ৰতিবেদন এতি-
লৈকে সম্পূৰ্ণ কৰিব পৰা হোৱা নাই।

যোৱা ২৪-৩-৭৩ তাৰিখে কোনো নিবিদা বা জাননী আদি প্ৰকাশ
নকৰাকৈ নাজিৰাৰ এজন অনাসমীয়া ঠিকাদাৰক দিয়া কামৰ বিষয়ে কৰা
অভিযোগ সম্পৰ্কত উৎখ কৰিব খোজে। যে শিমলুগুৰি পানী যোগান
আৰ্চনিৰ অগ্ৰগতিৰ লগে লগে কামৰ সুবিধার্থে পানী যোগানৰ মূল জল-
ধাৰালৈ এটা পথৰ আৱশ্যকতা অনুভব কৰা হয় আৰু সেইমতে সেই অংশৰ
কামটো শ্ৰীআৰ, কে লাহতি নামৰ নাজিৰাৰ ঠিকাদাৰ এজনক ২৪-৩-৭৩
তাৰিখে কামৰ নিৰ্দেশ দিয়া হয়। তেওঁক দিয়া এই অংশ কামৰ মূল্য
প্ৰায় ৪২,০০০ টকা আৰু এই কামৰ বাবে ঠিকাদাৰক কোনো টকা দিয়া
হোৱা নাই। এই সম্পৰ্কে তদন্ত চলি আছে আৰু প্ৰতিবেদন পোৱাৰ লগে
যথা বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হ'ব।

বোকাখাট পানী যোগান আৰ্চনিৰ মূল জলধাৰটো বং নিদিয়াকৈ
৮২৬ টকা আদায় দিয়া অভিযোগটো মুখ্য অভিযন্তাই পাই যোৱা ৩০-৪-
৭৩ তাৰিখে উক্ত কামসমূহ পৰিদৰ্শন কৰে আৰু জলধাৰটো নতুনকৈ বং
দিয়া অবস্থাত পায়। অৱশ্যে এই সম্পৰ্কে তদন্ত এতিয়াও চলি আছে।

বাতৰিত প্ৰকাশিত আন এটা অভিযোগ হ'ল যে বৰহাটত প্ৰায় ৪০০
ফুট পাইপ কম আছে। এই সম্পৰ্কত মই কব খোজে। যে বৰহাটত
কম পোৱা পাইপৰ মূল্য তাৰ দায়িত্বত থকা অভাবচিয়েৰৰ পৰা আদায়
কৰিবলৈ ইতিমধ্যে নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে আন শাস্তি
মূলক ব্যৱস্থা লোৱাৰ উদ্দেশ্যে আৱশ্যকীয় তথ্য সংগ্ৰহ কৰি থকা হৈছে।

শিৱসাগৰ গুদামঘৰৰ পৰা কিছুমান বস্তু মাৰোৱাৰী ব্যৱসায়ীৰ গুদা-
মৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা সন্দৰ্ভত মই কব খোজে। যে শিৱসাগৰৰ গুদাম ঘৰৰ
দায়িত্বত থকা অভাবচিয়েৰ জনৰ (শ্ৰীকমল চন্দ্ৰ কলিতা) ২৪-৫-৭৩ তাৰিখে

দিনত গুদাম ঘৰৰ পৰা চ টুফা শিল উলিয়াই লৈ যোৱাৰ গম পোৱা যায়, ইয়াৰ বাহিৰেও আন এদিন (২৩-৫-৭৩) মাৰ্জ্বাতি সেই একে অভাৱ-চিয়েৰৰ নিৰ্দেশ মতে বিলাতি মাটি থকা বস্তা বিলাক কাটি নতুন বস্তা তৈয়াৰী কৰি থকা অৱস্থাত বিভাগীয় চকীদাৰ এজনে খৰা পেলায়। ২৬-৫-৭৩ তাৰিখে বাতি এবাৰমান বজাত মুখ্য অভিযন্তাই স্থানীয় কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা আৰু উপসংমণ্ডল বিষয়াক লগত লৈ বিলাতি মাটিৰ কেইটামান বস্তা এই অৱস্থাত দেখা পায়। ২৭-৫-৭৩ তাৰিখে ঘটনাটো পুলিচক তদন্তৰ বাবে দিয়া হয় আৰু সেইদিনাই স্থানীয় পুলিছে গোৰী সাগৰৰ এজন মাৰোৱাৰী ব্যৱসায়ীৰ গুদাম ঘৰৰ পৰা শিল খিনি উদ্ধাৱ কৰে। অভাৱচিয়াৰ জনক সাময়িক ভাবে কামৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হৈছে। আৰু পুলিচ আৰু বিভাগীয় তদন্ত পৃথকভাবে চলি আছে।

শিমলুগুৰি গুদাম ঘৰৰ পৰাও কিছুমান বস্তা নোহোৱা হোৱাৰ অভিযোগ পোৱা হৈছে আৰু যোৰহাট কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তাই এই বিষয়ে অনুসন্ধান কৰি অতি শীঘ্ৰে প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে।

অসম ৰাজহুৱা হিচাব কমিটিৰ সদস্য সকল অভিযোগ সংক্ৰান্তত ২৮-৫-৭৩ তাৰিখে যোৰহাটৰ গুদামৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ গৈ কাৰো নোপোৱা সন্দৰ্ভত নই কব খেজো যে, কমিটিয়ে কোনো অভিযোগ সন্দৰ্ভত গুদাম ঘৰ চাবলৈ যোৱাৰ কথা নাছিল।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, on point of order. The Minister, whenever he wants to furnish any information, he should furnish the correct information: Now the Minister said that the Deptt. was not informed in respect of the inspection to be made by the Public Accounts Committee. It was duly intimated and accordingly we went there but nobody was there and the reason for that was explained by the Chief Engineer of Public Health Deptt. to the Committee. Therefore, to say that it was not informed is not correct. He should not give incorrect statement.

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ :— মন্ত্রী

মই কৈছো যে মোৰ লেভেলত মই সোঁটো পোৱা নাই। কমিটিয়ে গড় কপ্তানি আদি বিভাগ বিলাকৰ লগতে জনস্বাস্থ্য কাৰিকৰী বিভাগৰো যে বহাটত অৱস্থিত গুদামৰ ঘৰ ২৮।৫-৭০ তাৰিখে পৰীক্ষা কৰিবলৈ হিচাবে। আৰু সেই মতে সেই দিনা বাতিপুৰা চমান বজাৰ পৰা স্থানীয় কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা, উপসংমণ্ডলৰ বিষয়, অভাবচিয়াৰ, গুদাম ঘৰত উপস্থিত আছিল। ১২। মান বজাত কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা জনে তেওঁৰ ভনী- - -

Shri Syed Ahmed Ali, Minister : Sir, I want to raise a point of order. I think the report of the Public Accounts Committee has not been placed in the House; so it is not advisable to divulge anything of the Public Accounts Committee at this stage.

(ভইচ : ই.ফৰমেচন পাইণ্টে বি. লাগিব)

শ্রীছত্ৰসিং টেবণ :- মন্ত্রী

১০ ॥ মান বজাত কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা জনে তেওঁৰ জোৱাইব মৃত্যুৰ খবৰ পাই ঘৰলৈ কিছু সময়ৰ বাবে আহিছিল। ইফালে আকৌ উপসংমণ্ডল বিষয়া জনে (তেওঁৰ ঘৰ একেবাৰে কাষত) অক অভাবচিয়াৰ জনে আহাৰৰ বাবে ১১ ॥ বজাত, ঠিক ৰাজহুৱা হিচাব কমিটিৰ সদস্য সকল মুখ্য অভিযন্তা অক বিভাগীয় উপসচিবৰ নৈতে আহি পোৱাৰ আগমুহূৰ্ত্তত ঘৰলৈ আহে। হিচাব কমিটিৰ সদস্য সকল ২ মিনিটমান গুদাম প্ৰাঙ্গনত থকাৰ পিচতে গুচি আহে। তাৰ ১ মিনিট মানৰ পিচত কাৰ্য্যবাহী অভিযন্তা, উপসংমণ্ডল বিষয় আৰু অভাবচিয়াৰ জন ঘূৰি আহে। এই অনিচ্ছাকৃত ক্ৰটিৰ বাবে ৰাজহুৱা কমিটিৰ সভাপতিৰ ওচৰত ক্ষমা বিচৰা হয়। আৰু সভাপতিয়ে সেইমতে ক্ষমা কৰে।

মুখ্য অভিযন্তাই বাতি গুদাম ঘৰ পৰীক্ষা কৰিবলৈ গৈ বিফল হোৱা অভিযোগৰ বিষয়ে মই জনাও যে, মুখ্য অভিযন্তাই ২৮-৫-৭০ তাৰিখে বাতি ১১ ॥ মান বজাত গুদামৰ অক তাৰ লগত অসংলগ্ন কাৰ্য্যালয়ৰ চকিদাৰে

ঠিকমতে কৰ্তব্য কৰি আছেন নাই তাক চোৱাৰ উদ্দেশ্যেহে গৈছিল, গুদাম ঘৰ পৰীক্ষা কৰা উদ্দেশ্যেৰে যোৱা নাছিল।

যোৱা ১০-১৫ বছৰ ধৰি কেইজনমান বিষয়া বদলি নোহোৱাকৈ আছে বুলি কৰা অভিযোগ সন্দেহ মই কব খোজো যে, যি সকল বিষয়া একেটা সংমণ্ডলৰ অন্তৰ্গত কেবা বছৰো আছে তাৰ এটি তালিকা ইতিমধ্যে তৈয়াৰ কৰি কিছু বিষয়ক বদলি নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল। অৱশ্যে তেওঁলোকৰ ঘৰুৱা অস্থিবিধাৰ বাবে কিছুদিনৰ বাৰণে বৰ্তমান স্থানতে কাম চলাবলৈ দিয়া হৈছিল। বৰ্তমান তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ দায়িত্বত থকা কাম আৰু বস্তুবোৰ তেওঁলোকৰ সলনি দিয়া অভাৱচিয়াৰ কেইজনক চমজাই দি আছে। একে সময়তে গোটেই কেইজনকে বদলি কৰিলে কামৰ খেলিমেলি হোৱাৰ ভয় কৰি বদলি বিলাক স্তৰে স্তৰে কৰা হৈ আছে।

শ্ৰীহলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা : অধক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, প্ৰজেষ্টৰ কামত ইতিমধ্যে আগবাঢ়িছে। কিন্তু এইটো কথা মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনেকি যে ভাৰত চৰকাৰৰ টেকনলজিৰ মানুহ থকা স্বত্বেও ঠিক মতে কামত লগাব পাবা হোৱা নাই?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী) : ভাৰত চৰকাৰৰ এক্সপাৰ্টৰ কথা মই নাজানো।

Part I

Presentation of report of the Enquiry Committee on the report of the Inquiry Commission of the ASEP

Mr. Speaker : In this matter the Minister could have ascertained it from the Chairman of Public Accounts Committee before making the statement.

Mr. Speaker : Item No. 5.

Shri Bijoy Krishna Handique : I, the Chairman of the of the Enquiry Committee on the Report of the Inquiry

134 Presentation of report of the enquiry commi 26th June
ttee on the report of the Inquiry Commission ASEB

Commission of Assam State Electricity Board, having been authorised by the Committee to present Part I of the Report, present this Report.

Mr. Speaket : Item No. 6.

Shri Bijoy Krishna Handique : Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the House do agree to the extension of time for submission of the Report of the Enquiry Committee on the Report of the Inquiry Commission of Assam State Electricity Board till 31st December, 1973.

Leave for Extension of time for Sub- mission of Report

Mr. Speaker, Sir, Along with this I would like to place before you the reasons of delay in submitting the Report. First, almost all the officers of the ASEB of the period under inquiry are not available at present. Steps have been taken to summon them to be examined by the Committee. Without this examination the enquiry will not be complete. Secondly, many important documents required for this enquiry are in the various departments of Union Govt. Steps have been taken to make them available to the Committee. Thirdly, important documents relating to the land acquisition for constructing Barapani Project have been already transferred to Meghalaya Govt. All the documents have not yet been made available to the Committee. Fourthly, replies from various departments to the questionnaire prepared by the Committee need further clarification and have

been referred back to the departments. Lastly, due to the disturbed condition of the State during October and November 1972, the Committee which was formed in the last part of September, could not meet till middle of March and due to the shifting of the Assembly Secretariat the Committee could not meet for more than a month.

Mr. Speaker : The motion is that the House do agree to the extension of time for submission of the Report of the Enquiry Committee on the Report of the Inquiry Commission of Assam State Electricity Board till 31st December, 1973.

(After a pause)

The motion is passed.

Now Item No. 7.

Statement by the Chief Minister

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, -before passing on to item 7 I want to correct my replies to supplementaries to Starred Question No. 340 asked in the House today. With regard to Shri B. K. Ghosh of Gauhati and Shri Samsul Huda of Nowgong who were agents of the Assam State Lottery, I have stated that Court cases have been started against them. On verification, however, it has been found that the cases is number police investigation.

Shri Dulal Chandra Barua : From the Govt. side what action has been taken.

Shri Sarat Chandra Singha (Chief Minister) : I will look into it.

Laying of Draft outline of 5th five year plan

Mr. Speaker : Item No. 7.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) : Sir, I beg to lay the draft Outline of Fifth Five Year Plan, Assam. May I make a brief submission, Sir, Mr. Speaker Sir, I have great pleasure in placing before the august House the Draft Outline of the Fifth Five year plan of Assam. Honorable Members are aware that the Fourth Five year plan will come to an end by 1973-74. Planning is a continuous process towards desired goals and, as such, work on the Fifth plan started in 1972. At the instance of the Planning Commission, the State Government constituted a number of Working Groups in respect of various development sectors for the preparation of the preliminary proposals of the Fifth Five Year Plan. Besides, a panel of Economists was also engaged to prepare an economic plan-frame which was thereafter subject to detailed scrutiny in the Planning Board. Representatives of the Institute of Economic Growth, Now Delhi were also associated at this stage. Thereafter the planning Board after scrutinising closely all the departmental Plans as well as the plan-frame prepared in the Board, prepared a model Draft Plan of the order of Rs. 1983,00 crores.

This total is broken up into three sectors, i.e., State Sector Rs. 531.00 crores, Central Sector Rs. 1040.00 crores and private sector Rs. 312.00 crores.

It is a basic premise of the Five year plan that, through democracy and widespread public participation, developmental programmes should be so formulated as to secure rapid economic growth, expansion of incomes and employment opportunities, reduction of disparities in incomes and wealth, prevention of concentration of economic power, creation of a socialistic pattern of economy and the acceptance of the values and attitudes of a free and just society. In Assam, where about 73.6% of the people live below the poverty line, the claims of social justice and a minimum level of living have great urgency. To prepare a developmental plan while keeping this background in view and within a limited period, has not been easy. Nevertheless an exercise has been made by the Planning Board and the Draft plan so prepared indicates the parameters as well as the pattern of developmental efforts required during the Fifth plan period. Indeed, it is a perspective plan which has taken into consideration the needs and possibilities of the State and have harmonised them into an integrated endeavour for advancement towards the future. It is a great pleasure for me to inform you that the Draft plan has been accepted and appreciated by the Cabinet in the meetings held on June 9, June 12, 1983.

The allocation on flood control programmes for both the Brahmaputra and the Barak Valley have been shown under Central Sectors. If the Central Government does not take over any of the schemes, the State Government will have to make arrangements to accommodate the schemes under the State sector. Further, it is expected that finance for the housing requirements of the Government Departments, will be made available from financial institutions.

In conclusion, I would request the Hon'ble Members to go through, in a constructive spirit, the Draft plan that has now been made available. We would welcome comm-

ents and suggestions which the Hon'ble Members might wish to make on any aspect of the Draft plan. I trust, the people of the State, in spite of all their burdens and problems, will strive for the conquering of new frontiers and the creation of a society free from exploitation and which will not be jeopardised by threats or disruptions.

Shri Dulal Chandra Barua—On a point of clarification, Sir, may I know from the Hon. Chief Minister whether final touch to the Draft Outline has been given.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief minister) No, this Draft is not final. It has been sent to the planning Commission which will finalise it.

Shri Dulal Chandra Barua—From our side is it final?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) Yes, from our side it is final.

Shri Dulal Chandra Barua—Then we will have to move a Motion on it for discussion.

Statement of Flood Situation

Mr. Speaker—Next item, item No. 8 of the Agenda:

Shri Sarat Chandra Siah (Chief Minister)—Mr. Speaker, we want to make two Statements—one on the flood control measures and the other on the relief measures. To-day, Revenue minister will make a Statement on relief measures, and tomorrow I propose to make a Statement on flood-control measures.

Shri Dulal Chandra Barua—On a point of information from the Hon. Chief Minister and the Revenue Minister I

would like to ask whether Government is aware of the fact that Dibrugarh, Jamuguri, Neamati and some other areas in the State are in danger of erosion and I find in the newspaper to-day that Dibrugarh is in danger and so also is Jamuguri. I have also received information that Neamati is also endangered. Therefore, when the Chief Minister will make a Statement to-morrow, may we hope to get exact information about the conditions in these areas?

Shri Paramanada Gogai (Minister Revenue) : Mr. Speaker Sir, I shall now make a statement on the flood situation.

Due to incessant rain in the 2nd week of June, 1973, water level of all the tributaries of Brahmaputra swelled alarmingly and the river Jiadhal crossed its danger level at midnight of 12.6.71. 3 Kumatia, Gainadi and Semon also crossed the danger mark inundating large areas. Gainadi breached its embankment some 3 KMs south to the North Trunk Road on 12th June afternoon. Railway track between Bordalani and Dhemaji, Dhemaji and Silapathar and Silapathar and Jonai were breached at some places and communication from Dhemaji to Jonai was totally cut off. By 16th June, 1973 further areas of Sisi-Machkhawa area were inundated. Road communication between North Lakhimpur and Dhemaji was breached and Dhemaji Sub-Division was cut off from the rest of the State.

On 16th June, 1973, shortly after midnight, the North Trunk Road breached at Singra, 10 miles west of North Lakhimpur town and also at Boginadi, 10 miles east of North Lakhimpur town. The North Trunk Road breached at Halilung and Haijan, and North Lakhimpur—Kamallabari Road breached at Agarkhowa. Charali Road communication between North Lakhimpur and Tezpur, Dhemaji and Jorhat was cut off. The Army was alerted on 15.6.73 and requested to instruct its local Units to render assistance to the District and Sub-divisional authorities to rescue and relief operation whenever any request was made to them for such help during an emergency. The Deputy Commissioners and the Sub-divisional officers were also requested accordingly. Air Force planes carried out supply dropping operations at several places in Lakhimpur district and Army Engineers assisted the civil authorities in restoring road communication.

On 14th June, 1973 flood water of Lohit submerged Kundilabazar and 9 other villages of Sadiya area covering about 12 Sq. miles. Brahmaputra crossed the danger level and stood at 343.30 ft (D.L. 342) at Dibrugarh on 14-6-73.

Due to high flood of Dehing river, several areas in Naharkatiya and Dibrugarh West were affected. By 17-6-73 almost all the villages outside of Brahmaputra and Jhanji embankment in Jorhat Sub-division were affected by flood. The Tekeliputa and Haldibari dyke under Majuli circle breached on 17th evening. The flood waters of Brahmaputra caused a breach of embankment near Kaziranga sanctuary on the morning of 17-6-73, submerging several villages. Nowgong district, Darrang district, Kamrup district and Goalpara have also been affected by floods which caused extensive damages. In Dhemaji and North Lakhimpur Sub-division almost all the rivers

are still above the danger level. At 1800 hours on 24-6-73, water level of Brahmaputra went down slightly below the danger level. Water is receding gradually in Tinsukia Sub-division. The situation in Sivasagar district and Tezpur Sub-division is improving. Flood water is also receding in Kamrup district.

The tributaries of Brahmaputra in Goalpara district were in high spate and the flood waters of Sonkosh, Gungadhar, Manas, Aie and Kujia inundate large areas. The Brahmaputra crossed danger mark at Dhubri on 19.6.73. 10 villages of Chapor A. P were affected by flood waters of Brahmaputra, Champa and Gourang submerging 80% of ahu and 60% of jute crops. 50 villages of Golokganj Circle, 113 villages of Dhubri circle, 196 villages of South Salmara circle and the whole of Mankachar were affected by flood waters. About 209 villages comprising more than 90,000 population spread over an area of 200 sq. miles in Lakhimpur and Balijon circle and some Char areas of Matia circle of Goalpara Sub-division have been affected by flood water. About 5000 persons have taken shelter in Lakhimpur town. About 100 sq. miles of 161 villages under Srijangam circle have also been affected by flood waters causing serious loss to ahu and jute crops.

The losses caused by the devastating floods are still under assessment. The preliminary reports received from the district authorities show that the following damages have been caused by the flood.

Government have already sanctioned a sum of Rs. 5,72,00/- for giving gratuitous relief to the distressed population. Relief operations are still continuing where necessary. A statement of G. R sanctioned sub-division wise is given below:—

Statement I

Sub-division	Area affected	Villages affected	Families affected	Population affected	Crop area damaged (in acres)	Houses damaged including Pub. Ins.	Cattle lost.	Human life lost.	Total damages
Dhemaji	234 sq. mile	273	9943	76,718	14,610	121	12	1	26,54,100
Jorhat	—	212	—	64,000	1,600 in Teok and Jorhat Circle 37. p.c. in Majuli Circle	—	2	—	—
Sibsagar	—	74	—	30,000	—	—	—	—	—
Morigaon	—	190	15406	—	22,806	—	4	—	60,00,000/- (value of crop)
Dhubri	—	200	12340	More than 60,000	90 sq. mile	—	3	—	—
Golaghat	—	64	—	40,000	—	—	—	—	—
Nalburi	55,789 acres.	208	8252	56,860	17,660	385	4	2	19,10,381
Goalpara	200 sq. mile	—	—	More than 90,000	—	—	—	—	70,00,000 (value of crop)
Dibrugarh	—	40	—	—	—	—	—	2	—
Nowgong	—	—	—	—	—	—	—	1	—
Tezpur	—	31	2055	9,500	—	—	—	—	—

Losses not yet assessed in respect of following Sub-divisions :—

(1) Mangaldoi, (2) Barpeta, (3) Gauhati, (4) North Lakhimpur, (5) Kokrajhar.

Statement—III

Statement showing the amounts sanctioned by Govt.
on account of current floods upto 25-6-73.

Relief head :—

(Figures in Rupee)

Sub-division	Gratuitous Relief	Rehabilitation grant	Drinking water	Total
Dibrugarh	25,000	—	—	25,000
Dhemaji	1,00,000	12,000	10,000	1,22,000
Tinsukia	10,000	—	—	10,000
North Lakhimpur	30,000	—	—	30,000
Jorhat	20,000	—	—	20,000
Golaghat	50,000	—	—	50,000
Sibsagar	10,000	—	—	10,000
Nowgong	30,000	—	—	30,000
Marigaon	20,000	—	—	20,000
Tezpur	10,000	—	—	10,000
Mangaldoi	10,000	—	—	10,000
Gauhati	20,000	—	—	20,000
Nalbari	50,000	—	—	50,000
Barpeta	50,000	—	—	50,000
Goalpara	60,000	—	—	60,000
Dhubri	30,000	—	—	30,000
Kokrajhar	5,000	—	—	5,000
Karimganj	20,000 (for May '73 flood)	—	—	20,000

Total—5,50,000 12,000 10,000 5,72,000

Loan head :—

14,500

Cattle Loan

Total—5,86,500/-

Dhemaji Rs. 10,000'00

North Lakhimpur Rs. 4,500'00

Total = 14,500'00

Shrimati Pranita Talukdar : Sir, whether the hon. minister incharge Revenue has received any report about the serious erosion by the river Bhalgaduba in Sorbhug area ?

Shri P. Gogoi (Minister) : Sir, the reports are yet to come.

Shri Dulal C. Barua : We have got figures but the real picture of the flood situation is not there. Now, whether the Govt. has taken any effective steps to control the epidemic ? The staff posted there is not sufficient. If possible the Govt. may requisition the services of House Surgeons of the two medical colleges. Drinking water problem is another important thing. No steps so far been taken in this respect. Moreover, the water in the flooded areas has become stagnant. By considering the difficulties the people are facing whether Govt. will supply cheap grains to the people of those areas. Thirdly, whether breaches will be restored during this period ? And lastly, whether the seed loan will be given to the people ?

Shri P. Gogoi (Minister) : The district authorities have been alerted about it. There is sufficient stock of medicines and vaccines which are usually needed after flood. Medical Deptt. has also alerted all the district and Sub-divisional authorities. officers of the Vety. Deptt. and officers of the Agriculture Deptt. about it. The drinking water is an affairs of the Public Health Deptt. and we

may request them to make arrangements for it. These are the main points.

Shri Dulal Chandra Barua : What about cheap grains ?

Shri P. Gogoi (Minister) : Sir, about cheap grains it needs huge amount of fund. Whether Govt. will be able to provide that I do not know. But food stuff will be supplied whether at a concessional rates at the moment I cannot say.

Shri Sarat Chandra Singha (Chief Minister) : On seeing the overall situation of the flood we will take steps.

Shri Dulal Chandra Barua : I have visited certain areas of S. basagar Cistrict the State Minister for Health has also visited the areas. We have found the Medical staff is not adequate there. Unless something is done we apprehend that there will some epidamic diseases. May I request the hon. Minister Health to look into the matter and take immediate steps to provide drinking water to the people.

Shri Sarat Chandra Singha (Chief Minister) : That is receiving our attention.

Mr. Speaker : The House stands anjourned till 10 A.M. tomorrow.

1973

Adjournment motion

147

Adjournment

The House then rose at 5.25 P.M. to meet again at 10 A.M. on Wednesday, the 27th June 1973.

Dated—Dispur
The 26th June 1973

Secretary
A. L. A.
Legislative Assembly, Assam
Dispur
